

Çankaya Üniversitesi
gündem

Sayı:23
Ekim 2005
ISSN 1304-9836

www.cankaya.edu.tr

**MÜZAKERE SÜRECİNDE
TÜRKİYE VE AVRUPA BİRLİĞİ**

İçindekiler

3 Ekim 2005 AB - Türkiye Müzakere Çerçevesi Belgesi	
Prof. Dr. Ali Bozer	3
İlk Hedefimiz Batıdır İleri	
Prof. Dr. Türker Alkan	6
AB İle Müzakere Süreci ve Tarım Sektörü	
Araş. Gör. Orçun Sakarya	7
AB ve Diller Sorunu	
Gülşen Çulhaoğlu	13
New U.S. Supreme Court Justices: What's The Big Deal?	
Larry D. White, J.D	16
Yeni Bir Yaşama Başlarken	
Prof. Dr. Uğur Öner, Uzm. Psk. Selma Eren Şakar	18
AB'de 3 Kazakistan'da 1 Konferans	
Prof. Dr. Emin Çarıkçı	20
Tarih Öncesinden Günümüze Kadın	
Öğr. Gör. Elif Okur Tolun	24
Hollanda'dan Türkiye'ye	26
Erasmus Değişim Programı	
Gamze Tanıl	28
Öğretim Üyesi: Prof. Dr. Özhan Uluatam	30
Enstitü: Çankaya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü	31
Mezun: Mehmet Emre Aydın	33
Öğrenci Topluluğu: Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu	35
Çankaya Üniversitesi Kültür Hizmetleri Müdürlüğü	37
Kültür-Sanat	38
Haberler	49
Spor	57

gündem

Çankaya Üniversitesi adına Sahibi:
Rektör Prof. Dr. Ziya Aktaş

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nuh Töre
Prof. Dr. Ziya B. Güvenç
Yrd. Doç. Dr. Ertuğrul Koç
Yrd. Doç. Dr. Mustafa Tören Yücel
Yrd. Doç. Dr. Nüzhet Akın
Yakup Sarıcan
Nurin Terzi
Gülşen Çulhaoğlu
Murat Kaan

Edtör
Yakup Sarıcan
ysarican@cankaya.edu.tr

Yazı İşleri
Ali Fatih Çetin, Ayça Eren, Ayşegül
Adıyaman, Devrim Akyol, Elif Asil,
Elif Canbolat, Emrah Sarı, Ersel Oncel
Önsözen, Fatoş Selin Karagündoğu,
Feyza Reisoglu, Kaan Yamaner, Mahir
Karaboğa, Mehmet Alper Şentürk,
Özden Oğuz, Öztunç Özada, Selçuk

Eser, Tuğba Herken, Zeynep Güneş,
Zeynep Özdemir

Fotoğraflar
Deha Çaman, Şerafettin Karaköy

Tasarım ve Baskı
Tasarım Plus İletişim Hizmetleri

Çankaya Üniversitesi Rektörlüğü
Öğretmenler Cad. No: 14
100. Yıl 06530 Ankara
Tel: 0312 284 45 00
Faks: 0312 285 96 31
www.cankaya.edu.tr

Çankaya Üniversitesi
Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
tarafından hazırlanmıştır.

Dergide yayınlanan yazılar kaynak
gösterilerek kullanılabilir.
İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına
aittir.

Üç ayda bir yayımlanır.

Prof. Dr. Ziya AKTAŞ
Çankaya Üniversitesi Rektörü

Yeni Bir Akademik Yıla Başlarken

Giriş sınavları, sınav sonuçları, yaz tatili derken yaz bitti, Eylül ayı geldi. Yeni kayıtlar, yeni öğrenciler ve ardından yeni bir akademik yıl başladı. Türkiye için de 3 Ekim ile birlikte yeni bir süreç başladı. Aslına bakarsanız buna yeni bir süreç yerine, yeni bir aşama, bir yeni adım demek daha doğru. Ankara Antlaşması ile altmışlı yılların başında Avrupa Birliği üyeliği yönünde attığımız ilk adıma 14 Nisan 1987 tarihindeki Helsinki kararları ile de yeni bir adım daha eklendi. 17 Aralık 2004 ve 3 Ekim 2005'te alınan kararlar da bu yönde başka adımlar. Tüm dileğimiz bu adımların Türkiyemize hayırlı olması; Ülkemize ve Halkımıza barış, mutluluk ve esenlikler getirmesi; Yüce Atatürk'ün bize işaret ettiği çağdaş uygarlık düzeyine toplum olarak ulaşmamız.

Çankaya Üniversitesi Gündem Dergimizin bu sayısında farklı yaş gruplarındaki çok değerli öğretim elemanlarımızın AB konusundaki görüşlerini bulacaksınız. Ayrıca öğretim üyesinden öğrencisine, mezununa kadar Çankaya Üniversitesi'nin her kesiminden sesler, görüşler bulacaksınız. Kısaca, çeşitli aktivitelerimizi sizinle paylaştığımız, dopdolu bir yeni sayımızı elinizde bulacaksınız. Umarım beğenirsiniz.

Değerli Okurlar,

Sizler bu sayıyı elinize aldığınızda Ramazan Bayramını kutlamış, Yeni Yıla ve Kurban Bayramına yaklaşmış olacağız. Başta Mütevelli Heyetimiz Başkan ve Üyeleri olmak üzere Akademik ve İdari Personeli, Öğrencisi, Mezunu ve Velisi ile Çankaya Üniversitemizin tüm bireyelerine nice mutlu yıllar, nice mutlu bayramlar dilerim. Dilerim Türkiyemiz yeni yıllara mutlu, bayram dolu günlerle girer ve esenlikler dolu nice yıllar yaşar.

Hoşça kalın.

Ziya Aktaş

Editörden...

UZUN İNCE AB YOLUNDA YÜRÜMEYE DEVAM...

Cumhuriyetin kurulmasından daha öncesinden bu yana, batılılaşma ile modernleşmenin eş tutulması, özellikle ikinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da veya onu merkez alarak kurulan politik ve güvenlik oluşumlarının tümüne katılmaya Türkiye'yi yöneltti. Türkiye, Avrupa Konseyi, OECD ve NATO'ya girdi. Aynı neden, Türkiye'yi Avrupa'nın bu en iddialı bütünleşme hareketine karşı kayıtsız kalmamaya sevketti. Dolayısıyla, Türkiye için Avrupa ile bütünleşmenin başlangıçtan itibaren ekonomikten ziyade politik amaçları olduğu söylenebilir.

Tarihe baktığımızda Türkiye-AB ilişkilerinin neredeyse 40 yıllık bir geçmişi var. Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun (AET) 1958'de kurulmasından kısa bir süre sonra 1959 Temmuzunda Topluluğa tam üye olmak için başvurdu. Başvuruya verilen yanıtta, Türkiye'nin kalkınma düzeyinin tam üyeliğin gereklerini yerine getirmeye yeterli olmadığı bildirildi ve tam üyelik koşulları gerçekleşinceye kadar geçerli olacak bir ortaklık anlaşması imzalanması önerildi. Söz konusu anlaşma 12 Eylül 1963'te Ankara'da imzalandı.

Bu tarihten 41 yıl sonra 6 Ekim 2004'te Avrupa Komisyonu, Türkiye tarafından AB ile uyum yolunda atılan adımlar ve ülkenin diğer adaylara uygulanan kriterler temelinde Birliğe katılması mukadder bir ülke olarak resmen ilan edildiği 1999 Helsinki Zirvesi'nden bu yana geçirdiği siyasi dönüşüm hakkında kapsamlı bir değerlendirme içeren ilerleme raporunu yayınladı.

17 Aralık 2004 tarihinde Brüksel'de toplanan AB Devlet ve Hükümet Başkanları, Komisyon'un tavsiyesi doğrultusunda Türkiye ile katılım müzakerelerinin 3 Ekim 2005'te başlatılması kararını aldı. Müzakerelerinin 3 Ekim'de başlaması tam üyelik hedefi doğrultusunda 42 yıldır yürünen uzun ince bir yolun son dönemecini simgelemekte.

Tarihi, coğrafi ve ekonomik anlamda bir Avrupa ülkesi olan Türkiye'nin AB ile tam üyelik müzakerelerin başarıyla sonuçlanması, AB'nin Avrupa'yı yeniden bölen çizgiler yaratmadan birleştirme kararlılığını ortaya koyacak; sonuçlanmaması Avrupa bütünleşmesi projesini yarım bırakacak. Demokrasisi, laiklik, serbest pazar ekonomisi, iyi yönetim ve bölgesel işbirliği konusundaki çağdaş standartları olan barışçıl Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği hem Avrupa hem de dünya için çok önemli bir gelişme olacak.

Uzun sözün kısası, artık AB Türkiye gündeminin başında ve uzun yıllar da öyle kalacak.

Avrupa projesinin gerçekleşmesini, tüm Avrupalıları paylaşılan değerler etrafında birleştirerek, demokrasiyi ve kıtanın birliğini güçlendirmesini diliyoruz.

Bizden...

Uzun süredir hazırlık çalışmalarını sürdürdüğümüz ve tamamı Çankaya Üniversitesi öğrencilerinden oluşan Yazı İşleri ekibimiz de çalışmalarına başladı. Bunun ilk etkileri hemen görüldü ve dergimize olan öğrenci katkısı arttı. Önümüzdeki sayılarda bunun daha da artacağını umuyoruz.

Kapak konusu AB olan bu sayımızda tüm yazılar Çankaya Üniversitesi öğretim elemanlarına ait. Değerli hocalarımıza desteklerinden dolayı teşekkür ediyor ve şimdiden yeni yılınızı kutluyoruz.

Yakup Sarıcan

ysarican@cankaya.edu.tr

Prof. Dr. Ali Bozer
Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Öğretim Üyesi

3 EKİM 2005 AB-TÜRKİYE MÜZAKERE ÇERÇEVESİ BELGESİ

I.

Müzakere çerçeve belgesini değerlendirebilmek için, bu belgeye tekaddüm eden günlerdeki olayları dikkate almak gerektiği düşüncesindeydim. Bütün olayları değerlendirmek yerine, önemli gördüğüm bazı olaylar üzerinde durmayı tercih ediyorum. Bunlar kısaca aşağıdaki şekilde dile getirilecektir.

17 Aralık 2004 tarihinde müzakerelerin başlaması için bir tarih tesit edilmiş olmasına rağmen, 3 Ekime tekaddüm eden günlerde cereyan eden olaylar ciddi suretle insanları endişeye ve tereddüde düşürmüştür.

Soruna Avrupa Birliği yönünden bakıldığı zaman, Avrupa Birliği'nin taahhütlerini yerine getirmeyeceği, hukukun üstünlüğüne gereken saygıyı göstermediği, hukuki mülahazalara dayanmak yerine Türkiye konusunun siyasi mülahazalarla değerlendirildiği ve Türkiye'ye diğer ülkelerden farklı ve ayrıcalıklı bir muamele yaptığı izlenimi doğmakta ve 3 Ekimde müzakerelerin başlayacağı hususunda tereddütler ortaya çıkmaktadır. Hatta yukarıda belirttiğim bazı hususlarda, izlenimden öteye gidilmekte ve gerçekten Türkiye'ye ayrıcalıklı muamele uygulanmaktadır.

Konuya Türkiye cephesinden bakıldığı takdirde, kamuoyunun değişik temayüllere sahip kimseler tarafından farklı farklı yönlerde oluşturulmaya çalışıldığı görülmektedir. Avrupa Birliği'ne karşı olanlar, Avrupa Birliği tarafından yaratılan bu ortam içinde, bu temayülleri kuvvetlendirecek oluşumları istedikleri yönde kullanmaktadırlar. Buna karşılık Avrupa Birliği'ne olumlu yaklaşanlar ise, herşeyi pembe görmektedirler. Bunlara ilave olarak siyasi mülahazalarla hareket edip her ne pahasına olursa olsun hükümeti eleştirme yönünde olanlar da daha farklı bir durum sergilemektedirler. Buna karşılık hükümet yanlısı olanlar ise, tıpkı Avrupa Birliği'ne taraftar olanlar gibi, son derece olumlu bir manzara çizmektedirler.

İşte 3 Ekime bu karmaşık ortam içinde gelinmiştir.

Bütün bunlara ilaveten hükümetin gereksiz yere bir deklarasyon sunmak suretiyle "malumu ilan" etmesi yoluna gitmesi, Avrupa Birliği'ni tahrik etmiş ve Avrupa Birliği Parlamentosu, Ermenilere yapılan sözde soykırımını kabul etmemiz için baskı noktasına varan ağır bir mukabil deklarasyon yayınlamış ve ortam daha da üzücü ve endişe verici bir şekle bürünmüştür.

İşte çerçeve müzakere belgesi bu ortamda gerçekleşmiştir. Ayrıca Bakanlar Konseyi'nin kararlarına esas teşkil edecek olan "Corepere"nin önerileri durumu daha da ümitsiz hale getirmiştir. "Corepere" karar tasarısında; Kıbrıs'ın tanınması, Uluslararası Kuruluşlarda (NATO gibi) Rum kesimi için Türkiye'nin veto hakkını kullanmaması, Türkiye'nin hava sahasını ve limanlarını Rumlara açması, ek protokolün diğer üye ülkelere teşmili için buna ilişkin kararın Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden geçirilmesi, Türkiye'nin taahhütlerini yerine getirip getirmediği keyfiyetinin 2006 yılında sıkı bir denetime tabi tutulması ve gerektiğinde müzakerelerin askıya alınması hususlarını hükme bağlamış ve bunları Bakanlar Konseyi'ne önermiştir. Ancak Türkiye'nin imtiyazlı ortaklığı konusunu karara bağlamak üzere meseleyi Bakanlar Konseyi'nin takdirine bırakmıştır. Özellikle imtiyazlı ortaklık konusu ve Kıbrıs'ın tanınması keyfiyeti dikkate alındığı takdirde bu karar tasarısının ne derece Avrupa Birliği'nin kuruluş ilkeleri arasında yer alan hukukun üstünlüğüne saygı ve taahhütlere bağlılık ilkeleri açısından uyum sağladığı ciddi bir tartışma konusu teşkil eder. Herhalde bu karar tasarısı, Avrupa Birliği'nin gurur duyacağı tasarılarından biri değildir. Çünkü 17 Aralık 2004'de imtiyazlı ortaklık tartışılmış, benimsenmemiş ve müzakerelerin hedefinin tam üyelik olduğu tescil edilmiştir. Keza Kıbrıs'ın tanınması konusu da 17 Aralık 2004'de alınan kararlar müzakere dışı bırakılmıştır...

II.

3 Ekim 2005 tarihinde müzakerelerin başlamasına ilişkin Bakanlar Konseyi kararı hem Avrupa Birliği hem Türkiye için bir yol haritasıdır. Kanaatime göre yol haritası deyiminin hu-

kuki önemi, müzakere çerçevesi dışındaki konuların gündeme getirilmemesi ve bu hususta Avrupa Birliği'nin taahhütte bulunmuş olması açısından ortaya çıkmaktadır.

Bununla beraber, Avrupa Birliği'nin bugüne kadarki tutumu ve özellikle "Etki Raporu" dikkate alındığında, Birliğin yukarıda belirttiğimiz anlamdaki yol haritası değişimine sadakat gösterip göstermeyeceği hususunu müzakereler sırasında göreceğiz.

Acaba Avrupa Birliği sözde Ermeni soykırımı sorununu, suların yönetiminin uluslararası bir kuruluşa tevdi edilmesini veya buna benzer ve Türkiye için çok hassas olan konuları gündeme getirecek midir? Bunların cevapları ilerde müzakereler boyunca Avrupa Birliği'nin sergileyebileceği tutum ve davranışlarla ortaya çıkacaktır.

Çerçeve belgesi dikkate alındığı zaman, bunun içindeki maddelerin önemli bir kısmının yoruma müsait olduğunu ve müzakerelerin çetin geçeceğini tahmin etmek çok güç değildir. Bununla beraber teknik alanlarda büyük bir problemle karşılaşacağımızı sanmıyorum. Esasen bu alanda yapılacak görüşmeler, müzakere değil, bir anlamda Avrupa Birliği ve Türkiye arasında yapılacak işbirliğidir.

Müzakere çerçeve anlaşmasının önemli gördüğüm bazı hükümlerine değinmek istiyorum:

1-Müzakere çerçeve anlaşmasının müktesabatını düzenleyen maddesi "Acquis, Communautaries",

- (1)Avrupa Birliği'nin bağlayıcı olan ve olmayan bütün kararlarını,
- (2)Avrupa Birliği'nin ortak deklarasyonlarının,
- (3)Adalet Divanı kararlarını,

müktesabat içinde saymaktadır.

Bu madde müzakereler sırasında değil, Türkiye tam üye olduktan sonra uygulanacaktır. O zaman Avrupa Birliği Parlamentosunun sözde Ermeni soykırımı hakkında almış olduğu karar veya Avrupa Birliği'nin bir deklarasyonu, Türkiye için bağlayıcı olacak mıdır? Avrupa Birliği müktesabatını teşkil eden hususların hepsinin bağlayıcı nitelik taşımadığına, fakat bu hususta da tatmin edici bir kriter bulmanın güç olduğuna değinmek isterim.

2-Türkiye Avrupa Birliği'nin izlediği dış politikaya aşamalı olarak uyum sağlayacaktır. Bu hususu düzenleyen maddenin yoruma açık olduğunu belirtmek isterim. Bununla beraber, Türkiye için Karabağ, İran, Suriye ile ilgili politikalar hakkında bazı sorunların ortaya çıkabileceğini de düşünüyorum.

3-İmtiyazlı ortaklık sorunu, açık bir şekilde çerçeve anlaşmasında bertaraf edilmiştir. İlgili maddede müzakerelerin hedefinin Türkiye'nin tam üyeliği olduğu belirtilmiş bulunuyor. Bu hüküm 17 Aralık 2004 kararları ile de uyumludur. Ancak çerçeve anlaşmasında ucu açıklık hususuna 17 Aralık 2004 tarihli kararlarından daha güçlü bir şekilde vurgu yapılmıştır. Bilindiği gibi, böyle bir hüküm diğer üye ülkelerle müzakerelerde ileri sürülmemiş ve bu konuda Türkiye'ye ayrıcalık yapılmıştır.

4-Türkiye'nin uluslararası kuruluşlardaki pozisyonunu, Avrupa Birliği'nin pozisyonuna uydurmasını düzenleyen madde, 25 üyenin onayından geçen başkanlık deklarasyonu olmasa idi, Türkiye'nin başına önemli sayılacak dertler açabilirdi. Kanaatimizce bu deklarasyon hukuken geçerlidir ve Rum kesiminin NATO ve OECD gibi kuruluşlara üye olması keyfiyetini kapsamamaktadır.

5-Çerçeve anlaşmasında Türkiye'nin bugüne kadar gerçekleştirmiş olduğu reformları devam ettirmesinin altı çizilmekte ve

- (1)Serbestlik ilkelerine uyum,
- (2)Demokrasi kurallarına ve hukukun üstünlüğüne sadakat,
- (3)İnsan hakları ve temel özgürlüklere saygı,
- (4)İfade özgürlüğü ile din özgürlüğüne gereken hassasiyeti göstermek,
- (5)İşkenceye karşı kararlı bir şekilde mücadeleye devam etmek gibi hususlarda

Türkiye'nin kendine düşen görevleri yerine getirmesi gerektiği belirtilmekte ve

Kadın hakları,uluslararası çalışma örgütü standartlarına uyum ile

Din özgürlüğü,

Azınlık haklarına riayet hususlarına da ayrı bir yer verilmektedir.

Bu hususların yerine getirilmemesi halinde, Komisyonun girişi veye üye ülkelerin 1/3'ünün başvurusu üzerine, Bakanlar Konseyi'nin nitelikli çoğunlukla alacağı kararla müzakereleri askıya alabileceği hükme bağlanmıştır.

Bu maddede dikkatimizi çeken kritik hususlardan bir tanesi, din özgürlüğüne ilişkindir. Tahminimiz, din özgürlüğüyle ifade edilmek istenen hususun, esas itibariyle, gayrimüslimlerin vakıfları ve bunların mal edinmeleri ile ilgili olmasıdır. Azınlık konusuna gelince, bu konu da bazı sorunlar yaratabilir. Mesele Aleviler, Kürtler azınlık mıdır? Kaldı ki uluslararası alanda bütün ülkeler tarafından kabul edilmiş azınlık kavramı da yoktur.

6-Gene müzakere çerçeve belgesinde Türkiye'nin uyması gereken başka ilkelere de yer verilmiş, fakat bunların müeyyidesi belirtilmemiştir. Acaba bu ilkelere uymamak müzakerelerin askıya alınması sonucunu doğurabilir mi?

Bu ilkeler:

- (1) Kopenhag kriterleri,
- (2) Pazar ekonomisinin işlemesine devam edilmesi,
- (3) İyi komşuluk ilişkilerinin kurulması,
- (4) Sınır sorunlarının, Birleşmiş Milletler Şartı ilkeleri ve gerekirse Uluslararası Adalet Divanı'nın kararıyla çözüme ulaştırılması,

şeklinde ifade edilmektedir.

Herhalde bu ilkelere uyulmaması halinde müzakerelerin askıya alınması için ayrı bir "prosedure" ihtiyaç duyulmayacaktır.

7-Çerçeve anlaşmasına göre tam üyeliğin gerçekleşmesi halinde, Türkiye'nin imzalamış olduğu ve tam üyelikle çatışan uluslararası anlaşmalardan çekilmesi öngörülmektedir.

8-Müzakere anlaşmasında Türkiye'nin hava sahasını ve limanlarını Rum gemilerine açması gereğine değinilmiştir. Bu husus, siyasi olmaktan ziyade, ekonomik nitelik taşımaktadır. Ayrıca Türkiye 1987 yılına kadar limanlarını Rum gemilerine açmış ve daha sonraki yıllarda kapamıştır.

Türkiye'nin bu maddenin gereklerini yerine getirirken, karşı bir teklif ileri sürmesi, Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ekonomik yönden maruz kalmış olduğu tecridi ortadan kaldırılmasını ve bu suretle mevcut dengesizliğe son verilmesini sağlaması, uygun bir yaklaşım biçimi olacaktır.

9-Ayrıca 2006 yılında Türkiye, bütün bu ilkelere uygun bir politika güdüp gütmediği hususunda sıkı bir denetim altında bulunmaktadır. Çerçeve belgesindeki hususların yerine getirilmemesi halinde, her zaman ilgili bölümle veya tümüyle müzakerelerini askıya alınması ihtimali vardır.

Müzakere çerçeve belgesinin esasları bunlardan ibarettir. Ancak çerçeve Anlaşmasını 17 Aralık 2004 kararlarıyla birlikte mütalaa ettiğimiz taktirde, Türkiye'nin tam üyelik vadisinde işinin çok zor olduğu gözardı edilmemelidir.

Türkiye, bütün bu şartları yerine getirirse ve müzakereler olumlu şekilde sonuçlansa dahi, Türkiye'nin tam üyeliği güvence altında değildir; çünkü Türkiye'nin tam üyeliği, Avrupa Birliği'nin hazmetmesine (ne demekse) bağlıdır.Ayrıca bu konuda uluslararası hukuka aykırı bir şekilde referandumu kabul etmiş ülkelerin referandum sonuçlarının olumlu çıkması gerekecektir. Bütün bunlar dikkate alınırca, müzakerelere başlanması olumlu bir adım olmakla beraber, Türkiye'nin talebinin tam üyelikle sonuçlanabilmesi, uluslararası konjoktür'e ve Avrupa Birliği ile onu oluşturan üye ülkelerin, Monnet'nin ilkesine uygun bir zihni düzeye, gelmelerine, başka bir deyimle, farklı dinden ülkelerin ve Türkiye'nin Avrupa Birliği içinde birlikte yaşayabileceklerini kabule yatkın zihinsel reforma ve gerçek bir "vision"a ulaşmalarına bağlıdır.

Prof. Dr. Türker Alkan
Çankaya Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve
Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi

İLK HEDEFİMİZ BATI'DIR İLERİ!

“Ne işimiz var Avrupa Birliği’nde?” diye soranlar hep oldu, bundan sonra da olmaya devam edecek. Bir gün AB’ye tam üye olsak da farketmez, belki de daha yüksek sesle itirazlarını sürdürecekler. Bu doğaldır. Uzun zamandır AB’nin üyesi olan ülkelerde de aynı itiraz sesleri hala duyulur.

AB macerası daha çok ticari yönden, “Ortak Pazar” olarak başladı. Ama ortaya çıkışının asıl nedeni ticari olmaktan çok siyasi idi: İki korkunç savaşla dehşeti yaşayan Avrupalılar bir daha aynı şeyi yaşamak istemiyordu. İlk birleşme adımlarının ticari boyutta atılmasının iki nedeni vardı: Böyle bir başlangıç hem nispeten daha kolay gerçekleşebilirdi, hem de daha sonraki gelişmeler için iyi bir temel oluşturacaktı. Bizim AB ile ilk ciddi birleşme çabamızın “Gümrük Birliği” olması da aynı nedenlere dayanmaktadır.

İşe “Ortak Pazar” olarak başlasalar da, asıl siyasi hedef olan “Avrupa barışı ve birliği” hiç unutulmadı. İsmi nihiyet “Avrupa Birliği” olması da bunu göstermez mi? Avrupa Parlamentosu’nun doğrudan halklar tarafından seçilmeye başlaması, yetkilerinin genişlemesi, müşterek para birimi ve ekonomi politikaları... Bu doğrultuda atılmış adımlardır.

Fakat siyasi hedeflere ulaşılmasının önünde iki ciddi engel var: Birincisi, AB henüz ortaklaşa bir dış politika geliştirecek mekanizmaları ve uyumunu gösteremiyor. Henüz dış politika çıkarlarını, beklentilerini ve zihniyetini ortak bir zemine oturtmayı beceremiyor.

Bunu en dramatik biçimde ABD’nin ve İngiltere’nin Irak’a yaptığı müdahalede gördük. İran’ın nükleer silah geliştirme projesine karşı izlenecek politikada da benzer uyuşmazlıklar var. AB, bundan sonra müşterek bir dış politika geliştirmek için daha fazla gayret sarf edeceği izlenimini veriyor. En azın-

dan böyle bir niyetleri var. Başarıp başaramayacaklarını göreceğiz.

Siyasal birlik yolunda ortaya çıkan ikinci engel, müşterek bir savunma gücü geliştirme konusundaki başarısızlıklarıdır. Eski bir askeri örgütlenme olan BAB (Batı Avrupa Birliği) henüz ciddi bir caydırıcı güç olmaktan çok uzak. Ama bu konuda da ciddi çabalar var. Özellikle NATO ile işbirliği ve dayanışma içinde hareket ederek kısa bir zamanda önemli ilerlemeler sağlayacak gibiler.

AB’nin kuşkusuz ki ekonomik ve kültürel boyutları var. Fakat asıl hedefi, uluslararası sorunların barış içinde, savaşmadan çözülmesi, dünya savaşı gibi çılgınlıkların tekrarının önlenmesidir. AB’nin henüz tam olarak sağlayamadığı siyasi ve askeri birlik bu hedeflerin gerçekleşmesi için büyük bir önem taşıyor.

Türkiye’nin AB’ye tam üyelik hedefini eleştirip “Türkiye’nin AB’de ne işi var?” diyenler belki de konunun bu yönünü unuttuyorlar. AB, insanlık tarihinde yaşanan en ilginç ve en önemli siyasi oluşumlardan birisidir.

Hele de Sovyetler ve Yugoslavya gibi federal birliklerin yıkılıp gittiği bir zamanda yirmiden fazla ulusun gönüllü olarak birleşmeye çalışması bu girişimi daha da önemli kılıyor. Bu çabaların sonucunda konfederatif bir yapının ortaya çıkması pekala mümkündür.

Türkiye çapında ve jeopolitik konumunda olan bir ülke böyle bir oluşumun dışında kalmamalıdır. Türkiye’yi AB dışında tutmak, hem Türkiye için, hem de siyasi askeri bir güç olarak Avrupa kıtasına barış ve istikrar getirmeyi hedefleyen Avrupa için kayıp olacaktır.

Ve unutmayalım ki biz tarih boyunca yüzümüzü hep Batı’ya döndük. Orta Asya’dan Anadolu’ya gelirken de, Anadolu’dan Viyana önlerine giderken de. Elimizde değil işte. Batı bizim kaderimiz olmalı!

Araş. Gör. Orçun Sakarya
Çankaya Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü

AB İLE MÜZAKERE SÜRECİ VE TARIM SEKTÖRÜ

1. Giriş

Ülkemiz, toprak ve iklim koşullarının uygun olmasına bağlı olarak tarımsal üretimin yoğun olarak yapıldığı ülkelerden biridir. Bu çerçevede de tarım sektörü de ülkemizde önemini her zaman için korumuştur. Sektörün ülkemiz için önemi aynı zamanda Avrupa Birliği (AB) ile olan ilişkilere de yansımış ve tarımla ilgili başlıklar devamlı olarak AB ile olan ilişkilerimizde gündemde kalmıştır. Bu çalışmanın amacı, AB Ortak Tarım Politikası (OTP) çerçevesinde, geçmişten günümüze yaşanan süreçte iki taraf arasında tarım sektörünün rolünün anlaşılmasıdır.

Çalışmanın ikinci kısmında OTP esaslarından genel olarak bahsedilecek ve OTP’de zaman içerisinde olan değişikliklere değinilecektir. Bunu takiben, AB-Türkiye ilişkileri çerçevesinde geçmişten Aralık 1999’a kadar olan tarımsal ilişkiler ele alınacaktır.

Aralık 1999 tarihi, iki taraf arasındaki ilişkilerde adayığa kabul edilişimiz açısından önemlidir. Bu tarih aynı zamanda tarımsal ilişkiler açısından da belirleyici bir rol oynadığı için üçüncü kısımda bu tarihten Ekim 2005 başına kadar olan gelişmelere yer verilmiştir. Müzakerelerin resmen başladığı 3 Ekim 2005’ten sonra yapılması düşünülenler ve sektörlerin uyumu yolunda müzakerelerde ön plana çıkabilecek noktalar ise çalışmanın son kısmında yer almaktadır.

2. AB Ortak Tarım Politikası Esasları ve Zaman İçerisinde Yaşanan Gelişmeler

AB için bir ortak tarım politikası oluşturulması ihtiyacı henüz Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) oluşturulmadan önce doğmuştu. Bunun en önemli nedeni, AET’yi kuran ülke ekonomilerinde o yıllar için tarım sektörünün önemli bir rol oynaması ve bu ülkeler arasında tarım ürünlerinin ticarete konu olması idi. Buna karşın, bu ülkelerde tarım sektörleri birbirlerinden oldukça farklı özelliklere sahipti. Ticarete konu olan ürünlerle ilgili alınan kararlarda da ülkelerin menfaatlerinin korunabilmesi için tarım po-

litikalarının birbirleri ile uyumlu hale getirilmesi ve belli amaçlar doğrultusunda ülkelerarası eşgüdümün sağlanması gerekiyordu.

Bu yönde, ilk adım 1955 yılında toplanan Messina Konferansında atılmış; bunu 1957’de AET’yi kuran Roma Anlaşmasının ilgili maddeleri izlemiştir. Alınan kararlara göre, toplulukta ortak bir tarım politikası belirlenmesinin temel amaçları genel olarak, topluluk gıda güvenliğinin sağlanması için gerektiğinde ithalatın yapılabilmesiyle beraber en çok ihtiyaç duyulan ürünlerin üretiminin sağlanması; fakat bu yapılırken de arz-talep fazlalığına yol açılmaması olarak sayılmıştı. Buna ek olarak, tüketicinin de uygun fiyat politikaları ile bu ürünlere ulaşımının sağlanması gerekiyordu. Ortak Tarım Politikasının ilkeleri de sayılan bu amaçlara paralel olarak belirlenmiştir.

OTP, üç temel ilkeye dayanmaktadır: Tek pazar ilkesi, topluluk tercihi ve ortak mali sorumluluk ilkesi. Tek Pazar İlkesi, üye ülkelerde tarım ürünlerinin serbest dolaşımını engelleyen tüm kısıtlamaların kaldırılarak bir tek pazar oluşturulmasını öngörmektedir. Bu durumda, fiyat ve rekabet kuralları ortak olarak saptanmalıdır. Ülke olarak ortak fiyatlar, piyasada arz ve talep tarafından belirlenecektir. Bu çerçevede, ortak pazar düzenlemeleri, ortak fiyatların oluşturulmasına yönelik müdahale önlemlerinin alınmasını da gerektirmektedir. İkinci ilke, “Topluluk Tercihi İlkesi”dir. Bu ilkeye göre, üretilen tarım ürünlerinde topluluk içi üreticilerinkilere öncelik tanınarak ürün piyasaları üçüncü ülkelerden gelen ithal mallara karşı korunacaktır (1960’lardan itibaren uygulanan koruma önlemleri 1995’ten itibaren Dünya Ticaret Örgütü Tarım Anlaşması Kararları ile değişikliğe uğramıştır). Bunun yanı sıra, belli ürünler için de ihracat sübvansiyonları sağlanacaktır. Ortak Mali Sorumluluk İlkesi ise, OTP’na ilişkin tüm harcamaların birlik üyeleri tarafından ortaklaşa üstlenilmesini amaçlamaktadır. Bu çerçevede OTP uygulamalarının desteklenmesi için temel kaynak, finansmanı AB bütçesinden karşılanan Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu (FEOGA)’dur. 1962 yılında kurulan ve birlik bütçesinin yaklaşık yarısını kapsayan FEOGA, farklı amaçlarda kullanılan “Garanti ve

Yönlendirme” adlı iki bölümden oluşmaktadır (Bayraç ve Yenilmez, 2005).

1960’lı yıllar boyunca Ortak Tarım Politikasının temellerinin oluşturulmasına devam edilmiş ve belirli ürünlerin Ortak Piyasa Düzenine (OPD) alınmasına başlanmıştır. 1970’li yılların başından itibaren ise yapısal politika önemleri ile (geri kalmış yörelerde çiftçiliğin geliştirilmesi, çiftçiliğe yeni başlayan genç nüfusun desteklenmesi gibi) kırsal kalkınma önlemlerine hız verilmiştir. 1980’li yıllar ise, ürün fazlalarının verildiği ve düzenlemelerin bu yönde yapıldığı yıllar olmuştur. Toplulukta ürün fazlalarının eritilmesine yönelik ilk tarım reformu 1988’de, ikinci tarım reformu ise 1992 yılında yapılmıştır. Bu reformlarda temel olarak, Toplulukta tarımsal yapıyı düzenleyici önlemlerin yanı sıra, tarım bütçesini iyileştirecek kararlar alınmış; ayrıca bazı ürünlerin üretimini sınırlandırılması yolunda yeni bir takım düzenlemeler getirilmiştir.

1997 yılında alınan Gündem 2000 kararlarında tarım da önemli yer tutmuştur. Buna göre, OTP amaçlarında da çeşitli değişiklikler yapılmıştır. Gündem 2000’e göre, yeni OTP amaçlarının odak noktalarından bazıları, düşük fiyatlar yoluyla çiftçilerin rekabet gücünün iyileştirilmesi, tarım politikası amaçları ile çevreye yönelik hedeflerin birleştirilmesi, çiftçi aileleri için alternatif gelir olanaklarının araştırılması ile birlik mevzuatının sadeleştirilmesi olarak sayılabilir (Eraktan, 2001).

AB’ye 2004 yılında yeni devletlerin katılmasından hemen önce Temmuz 2003’te bir tarım reformu daha yapılmıştır. Bu reformun temel amacı ise, o tarihe kadar uygulanan destekleme mekanizmalarının tamamen değiştirilerek sübvansiyonların üretim hacmine bağlı olarak verilmeye başlanması ve ödeme yapılırken sübvansiyon ve üretim fazlaları arasındaki bağıntı dikkate alınmasıdır. Aynı zamanda, çiftçilere yapılacak ödemelerde de gıda güvenliği, çevreye saygılı üretim teknikleri ve hayvan haklarının gözetilmesi gibi kriterler daha fazla dikkate alınacaktır (<http://www.europa.eu.int>). Bu şekilde çiftçiler piyasaya yönelik üretim yaparak rekabet güçlerini artıracak ve gelirlerinde istikrar sağlayabileceklerdir.

AB tarımında son temel gelişme; yeni katılan ülkelerin tarım sektörlerinin Birliğin tarım politikaları ile uyumlandırılması

sürecinin başlatılması olmuştur. Bunun için günümüzde bir yandan yeni başlayan ülkelerin tarım sektörleri topluluğa uyum sağlayabilmek için yapılacak mali ve teknik yardımlar planlanırken, bir yandan da yeni durumda toplulukta belirli ürünlerin üretim seviyeleri konusunda öngörülerde bulunulmaktadır.

3. Geçmişte AB-Türkiye Tarımsal İlişkileri: Ankara Anlaşması, Katma Protokol ve Ortaklık Konseyleri Süreci

Türkiye AB ile ortaklık sürecini resmen 1963 yılında imzaladığı Ankara Anlaşması ile başlatmıştır. Bu anlaşma ile hazırlık dönemi, geçiş dönemi ve son dönem olmak üzere 3 ayrı dönem öngörülmüştür. Bu anlaşmada, tarım sektörü de ayrı bir başlık altında incelenmiş ve hazırlık içerisinde Türk tarımında yapılması gerekenler sıralanmıştır.

Buna göre, hazırlık dönemi boyunca Türkiye’den beklenen tek yükümlülük kendi tarımını güçlendirmesidir. Bunun dışında, özellikle o yıllar için ihracatımızda önemli yere sahip olan kuru incir, kuru üzüm, fındık gibi ürünler için açılan kontenjanlar dahilinde, AET tarafından çeşitli gümrük indirimlerine gidilmiştir.

1970 yılında imzalanarak 1 Ocak 1973 tarihinde yürürlüğe giren Katma Protokol ile Türk tarımının 22 yıl sürecek geçiş süreci boyunca, Topluluk tarımına uyumlandırılması çalışmaları öngörülmüştür. Protokole göre, Türkiye uyum önlemleri çerçevesinde alacağı kararları ortaklık konseylerinde danışmaya açabilecektir. Ayrıca, anlaşmaya göre, tarım ürünleri, geçiş dönemi sonunda hemen serbest dolaşıma geçemeyecek ve gerekli bazı düzenlemeler yapıldıktan sonra Gümrük Birliği kapsamına alınabilecektir. Geçiş dönemi sırasında, 1/80 tarihli Ortaklık Konseyi Kararında da Türkiye’nin tarım sektörünü geliştirerek politikasını Topluluğunkilere uyumlandırılması konusu yinelenmiştir.

1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı, Gümrük Birliğinin son aşamasının uygulanmasına dair esasları belirlemiştir; fakat tarım ürünleri için geçiş dönemi boyunca yeterli mesafe kaydedilemediğinden, Birlikçe tarım ürünlerinin tamamen

serbest dolaşıma geçebilmesi için bir ek süre tanımıştır (süre belirsizdir). Bu durumda alınmış olan kararlar, sadece ürünler bazında iki taraf arasında karşılıklı tavizlerin verilmesini öngörmektedir.

Daha önce de belirtildiği gibi, Birlik, ülkemize belirli kontenjanlar dahilinde belirli ürünlerde gümrük indirimlerine gitmiştir. Bu arada, Türkiye'nin tarım ürünleri ithalatında Birliğe tanıdığı tavizlerin kapsamı Birliğin ülkemize tanıdığından çok daha dar olduğu için, bunun düzeltilmesi gereği ortaya çıkmıştır. Bu yönde 1993 yılında başlanan müzakereler, 1998 yılında sona ermiştir. Müzakereleri sonlandıran kararlar ise 1/98 sayılı ortaklık konseyi kararlarıdır. Bu kararlara göre, her iki taraf belirli miktarda ürün için vergi muafiyetlerine gitmiştir. Söz konusu OKK ile Türkiye'nin AB'ye yönelik tarımsal ürün ihracatı, 2002 yılı verilerine göre, % 97'si, herhangi bir şekilde tavizden yararlanır hale getirilmiştir. Türkiye'nin Topluluk lehine, seçilmiş ürünler itibarıyla tanıdığı tavizler ise, AB menşeli tarım ürünleri ithalatımızın yaklaşık % 32'sini kapsamaktadır (<http://www.dtm.gov.tr>). Bu kararlar 1 Ocak 1998'de yürürlüğe girmiştir ve halen uygulanmaktadır.

4. Adaylık Statüsü Verildikten Sonra Yaşanan Gelişmeler ve Son İlerleme Raporu

Türkiye, Aralık 1999 Helsinki Zirvesinde aday ülke statüsünü elde etmiştir. Ülkemiz, 2001 yılında onaylanan Katılım Ortaklığı belgesini takiben de Ulusal Programını hazırlamıştır. Katılım Ortaklığı Belgesine göre, Katılım Ortaklığının öncelikleri ve mevzuatın yakınlaştırılması konularındaki gelişmeyi izlemek amacıyla AB ve Türkiye arasında birtakım alt komiteler kurulmuştur; bunlardan biri de Tarım ve Balıkçılık Alt Komitesidir. Bu komitenin konuları, tarım ve balıkçılık ürünleri, tarımsal işbirliği ve kırsal gelişme, işlenmiş tarım ürünleri, bitki ve hayvan sağlığı konuları ve ticarete uygulanan mevzuattır.

Katılım Ortaklığı Belgesinde, Türkiye'nin tarım konusunda kısa ve orta vadede gerçekleştirmesi gereken hedeflerinden bahsedilmiştir. Kısa vadede yapılması gerekenler, işler bir arazi kayıt sistemi, tarım piyasalarının izlenebilmesi için gereken idari yapının iyileştirilmesi ve hayvan kimlik sistemi ile bitki pasaportu sistemidir. Buna ek olarak, veteriner ve bitki

sağlığının geliştirilmesi ve hastalıklarla mücadele açısından laboratuvar kapasitesinin artırılması da kısa vadede öngörülen hedeflerin bazılarıdır. Balıkçılık konusunda, balıkçılık kaynaklarının izlenebilmesi için idari yapıların oluşturulması ve filo kayıtları alanlarında ilerleme kaydedilmesi, ulaştırılması istenen hedefler arasındadır. Orta vadede ise, Ortak Tarım Politikası ve kırsal kalkınma politikalarının uygulanmasına yönelik çalışmaların (özellikle müktesebat hazırlıklarının) tamamlanması ile gıda üretiminin (et, süt mamulleri üretim tesisleri) AB'nin hijyen ve kamu sağlığı standartlarına uyacak şekilde modernize edilmesi, test ve teşhis merkezlerinin iyileştirilmesi öngörülmektedir. Ayrıca balıkçılık konusunda bir önceki paragrafta sayılan faaliyetlere devam edilmesi düşünülmüştür.

Tüm alanlarda uyum çalışmalarının eşgüdümünün sağlanması için, 2000 yılında Başbakanlık bünyesinde Avrupa Birliği Genel Sekreterliği (ABGS) kurulmuştur. ABGS bünyesinde de tarımla ilgili müktesebat çalışmalarının sürdürülmesi için, bazı alt gruplar oluşturulmuştur. Bu çalışma grupları şu şekilde sıralanabilir;

*Arazi Kayıt ve Çiftçi Kayıt Sistemi

*Hayvan Kayıt Sistemi

*Veterinerlik

*Bitki Sağlığı

*Balıkçılık

*Tarımsal Piyasalara İlişkin Topluluk İdari Yapılarının İzlenmesi ve Oluşturulması Gereken Başlıca Sistemler ile Kırsal Kalkınma Çalışma Grubu bünyesinde;

- Çiftlik Muhasebe Veri Ağı (FADN)-Coğrafi Bilgi Sistemleri-Tarım Bilgi Sistemleri Alt Çalışma Grubu,

-Tarım Piyasalarına İlişkin Topluluk İdari Yapılarının İzlenmesi Alt Çalışma Grubu

-Kırsal Kalkınma Alt Çalışma Grubu,

-Ormancılık Alt Çalışma Grubu,

-Alt Çalışma Gruplarının İzlenmesi ve AB müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin İzleme Formunun İşlenmesi Alt Çalışma Grubu (<http://www.euturkey.org.tr>).

İlerleme raporları, katılım öncesi stratejinin bir parçası olarak Komisyon tarafından hazırlanan raporlardır. Bu raporlarda aday ülkelerin üyelik yolunda yaptıkları hazırlıklar değerlendirilerek Konseye rapor edilir. Bu rapor serisi de ülkemiz için 1998 yılından itibaren hazırlanmaktadır. İlerleme raporlarının alt bölümlerinden ikisi de tarım-hayvancılık ve balıkçılık sektörlerine ayrılmıştır. Bu raporlara göre, 2001 yılından itibaren tarım sektörümüzde pek çok farklı başlık altında yeni kanunlar çıkarılmıştır ve buna devam edilmektedir. Günümüze kadar mevzuat uyumu ağırlıklı olmakla birlikte pek çok alanda ilerlemeler kaydedilmiştir. 2001 yılından bugüne kadar pek çok farklı alanda ilerlemeler kaydedilmiştir; fakat alt kısımda sadece son ilerleme raporuna göre ülkemizde gerçekleştirilen ilerlemelerden bazılarını değinilmiştir.

Bunlar;

*Tarımda kalite politikası ve organik tarım konusunda kurumsal yapının iyileştirilmesi yolunda atılmış olan adımlar

*Kırsal kalkınma için yerel bazda projeler sürdürülmesi ve Ortak Tarım Politikası uyumlu Kırsal Kalınma Stratejisi taslağının hazırlanması

*Hayvan sağlığı konusunda çeşitli gözetim programlarının uygulanmaya konulması ve aşılama çalışmalarının geliştirilmesi

*Büyükbaş hayvanların kayıt altına alınmasına devam edilmesi

*Bitki sağlığına dair müktesebat uyumunun sağlanmasına ve bu yönde kontrol mekanizmasının geliştirilmesi için karantina laboratuvarları kurulması yönünde ilerleme kaydedilmesi olarak sayılabilir (EU Commission, 2004 (1)) .

4. Müzakere Sürecinin Başlangıcı ve Beklentiler

Müzakere sürecinin başlaması ile birlikte hemen uygulamaya konulan tarama sürecinden itibaren ilk müzakereler, 5 Aralık 2005 tarihinde tarım müzakereleri ile başlatılacaktır. Bu aşama, tarım sektöründe müzakere öncesi süreçte yapılması gerekenler ve 17 Aralık 2004 tarihinden itibaren yapılmış olanlar olmak üzere iki temel noktada incelenebilir.

1-Yapılanlar ve Yapılması Planlananlar

İlerleme raporlarında belirtilenler haricinde, müktesebat uyumu konusunda AB'ye uyum için 17 kanun, 211 yönetme-

lik, tebliğ, genelge çıkarmak gerektiği; şimdiye kadar 7 kanun ve 34 yönetmeliğin çıkarıldığı, 10 kanun ve 58 yönetmeliğin yazım çalışmasının sürdüğü, 119 yönetmelik ile ilgili çalışmaların başlatıldığı belirtilmiştir. Buna ek olarak, ülkemiz Ortak Tarım Politikası reformları ile uyumlu olarak hazırladığı Tarım Strateji Belgesini 2006 yılında uygulamaya koyacaktır. Tarımdaki öncelikleri ortaya koyan ve 2010 yılına kadar yürütülecek tarım politikalarının temel doğrultularının belirlendiği strateji, uygulanacak destekleme araçlarını tanımlayacak ve bunların bütçe içindeki paylarını gösterecektir (<http://www.hurriyetim.com.tr>). Buna göre Tarım Bakanlığının yapısı ve işlevi değişecektir. Tarım Bakanlığı, artık sektörde piyasayı düzenleyici bir rol üstlenecektir.

2-Müzakereye Dahil Olacağı Düşünülen Konular

Türk tarımı ile AB tarımı günümüzde pek çok açıdan farklılıklar göstermektedir. Buna bağlı olarak bu kısımda, iki ülke tarım sektörlerinin tamamen uyumlandırılması için yapılması gerekenler yerine, kısa ve orta vadede, iki taraf arasında öncelikli müzakereye tabi olacak konular ana başlıklar altında nedenleriyle belirtilmiştir.

AB ile müzakere sürecinde ele alınarak düzenlenmesi gereken konular şu şekilde sıralanabilir;

a-Tarım Sektörleri Arasında Yapısal Uyumun Gerçekleştirilmesi ve Çeşitli Alınacak Önlemler:

İki taraf arasında tarım sektörlerinin uyumu konusunda, öncelikli olarak yapısal uyum çalışmalarının başlatılması çerçevesinde birtakım konular ön plana çıkmaktadır. Bunlardan en önemlisi, sektörlerin görelî katkısı ve büyüklüğü ile ilgilidir. 2003 yılında tarım sektörünün Gayri Safi Hasılaya (GSH) katkısı ise %12,2 civarında olmuştur ki bu, tarım sektörünün halen GSH'ye katkısının çok büyük olduğunu, dolayısıyla ülkemiz için önemini göstermektedir (Bu oran 2004 itibarıyla AB'de %0.43'tür (EU Commission, 2004(2)). Son üç yıldır düşme eğiliminde olmakla beraber, ülkemizde tarımda çalışan nüfus oranı AB'ye göre çok fazladır. 2003 yılı itibarı ile ülkemizde nüfusun yaklaşık %33'ü tarım sektöründe çalışmaktadır (ki bu da yaklaşık 23 Milyon kişiye karşılık gelmektedir; buna karşın, AB-15'te mevcut tarımsal nüfus, 7 Milyon civarındadır ve yeni katılan 10 devletle beraber 11 Milyon olacağı tahmin edilmektedir).

Tarım sektörünün büyüklüğüne rağmen, çalışanların gelirleri ve satın alma güçlerinin halen AB seviyesinin altında seyrettiği söylenebilir. Sektördeki gelir düzeyinin yükseltilmesi yönünde, tarımda çalışan nüfusa alternatif iş kollarının kurulması, bunun yapılabilmesi için de kırsal sanayileşmenin artırılması ve çiftçilerin yerlerinde kalkındırılması yönünde alınabilecek önlemler müzakerelerde önemli bir yer tutacaktır. Benzer sorunun çözümü ve farklı ülkelerdeki tarımsal gelirlerin aynı düzeye getirilmesi için Birlik, geçmişte yapısal politika önlemleri olarak özellikle kırsal kesimin daha az gelişmiş olduğu ülkelerde başarılı sonuçlara ulaşmıştır. Bu durum, Türkiye'nin belirli bir kırsal kalkınma stratejik planı çerçevesinde hareket etmesini gerektirebilir. Bu aşamada, Birlik'ten alınacak teknik destek de önemli bir yer tutacaktır.

b-İstatistikler ve İzleme Sistemlerinin Geliştirilmesi:

Ülkemizdeki tarımsal istatistiklerin ve çiftçi kayıtların düzenlenmesi, sektör hakkında alınacak olan kararlar ve müzakereler sırasında izlenecek stratejilerin önceden belirlenebilmesi açısından çok önemlidir. Bu istatistiklerin başında da çiftçi kayıtlarının tutulması (ki 2004 itibarıyla, 2001 yılında başlatılmış olan Tarım Reformu Projesi ile beraber çiftçilerin yaklaşık %90'ı ve tarımsal işletmelerin %91'i kayıt altına alınmıştır (<http://www.tugem.gov.tr>) Bunu takiben, üretim rakamlarının ve ürün piyasalarının düzenli olarak izlenebilmesi için Birlik tarafından kullanılan Entegre İdari Kontrol Sisteminin (IACS)'in ülkemizde de kurulması gerekecektir. Aynı durum, yine işletme bazında muhasebe kayıtlarının tutularak izlendiği Çiftlik Muhasebe Veri Ağı (FADN)'in kurulması için de geçerlidir. Bu sistemlerin kurulması ile birlikte sektör için hem ürün hem de işletme bazında alınacak mali kararlar verilere dayanacağı için daha etkin olacaktır. Ayrıca bu sistemlere dayanarak üretim planlaması mümkün olacak ve bu şekilde de kaynakların etkin kullanılması sağlanabilecektir.

c-Piyasaların Düzenlenmesi ile İlgili Esaslar:

İkinci bölümde de bahsedilmiş olduğu gibi, AB'de 1960'lı yılların sonundan itibaren belirli ürünler OPD'ye alınmaya başlamış ve buna bağlı olarak da belirli bir kurumsal yapı oluşturulmuştur. Örneğin, belirli ürünlerin satılmaması durumunda çiftçiler o ürünü Birliğin "Müdahale Kuruluşlarına" daha önceden belirlenmiş fiyatlar üzerinden satabilmektedir. Ülkemizde de buna benzer bir kurumsal yapının oluşturulması

bilmesi için öncelikle müzakerelere tabi edilen belirli ürünlerde müktesebat uyumunun tamamlanması gerekmektedir. Bu ürünler de ülkemizde yoğun olarak üretilen veya üretim potansiyelleri yüksek ürünlerdir (Hububat, süt, kuru üzüm, zeytinyağı, sebze-meyve gibi) (<http://www.euturkey.org.tr/>). Bu ürünler konusunda müktesebat tarama çalışmaları halihazırda devam ettiği için çalışmaların tamamlanmasından sonraki orta vadede gerekli kurumsal uyumun sağlanması çalışmaları başlatılabilir. Bu çerçevede atılmış olan en önemli adım ise, bazı yetkililer tarafından Birlik'teki müdahale kuruluşlarının kurumsal yapısının incelenmeye başlanmış olmasıdır. Dikkate alınması gereken nokta, bu ürünler bazında yapılan düzenlenirken üreticilerin rekabet gücü üzerindeki etkisinin tartılmasıdır; çünkü bu ürünlerden bazıları Birliğe çok önemli ihraç ürünlerimiz konumundadır ve dolayısıyla bu çerçevede müzakerelerde ürünlerin dış ticaret boyutunun ve buna bağlı başlıkların da gündeme gelmesi gerekecektir.

Piyasalarla ilgili bir diğer nokta da çiftçi örgütlenmelerinin yapısal uyumudur. AB'de çiftçilerin oluşturdukları üretici örgütleri, konum ve işlevleri bakımından ülkemizdekilere göre çok farklı özellikler göstermektedir. Üretici örgütlerimizin yapılarının geliştirilerek Birliğinkilere yaklaştırılması için, yapılmış olan yasal düzenlemelerin geliştirilmesi ve iyileştirilmesi gerekebilir. Dolayısıyla, çiftçi örgütlenmeleri de müzakereye tabi olacak önemli konulardan biri durumundadır.

d-Diğer Konular:

AB ile müzakereye tabi olabilecek diğer konular başlığı altında hayvancılık, organik tarım uygulamaları, gıda güvenliği standartları sayılabilir. Ülkemizde hayvanların kayıt altına alınması süreci, aday ülke statüsü kazanılmasından hemen sonra başlamış ve 2004 itibarıyla yaklaşık 9,5 Milyon büyükbaş hayvan kayıt altına alınmıştır. Bunun yanında, hayvan hastalıklarının test ve teşhis imkanları, duruma göre karantina altına alınması

konularında da ilerlemeler sağlanmıştır. Veterinerlik hizmetlerinin geliştirilmesi, teşhis ve tetkik imkanları için laboratuvar şartlarının iyileştirilmesi sayesinde koruma ve kontrol imkanlarının artırılması konuları da AB ile yapılacak olan müzakerelerde gündeme gelecek en önemli konulardan biridir.

Ülkemizdeki gıda güvenliği konusu ise, müzakere öncesi adaylık sürecinde Birlik tarafından çok önem verilen ve üzerinde en çok durulan konulardan biridir. Özellikle geçtiğimiz dört yıl içerisinde, gıda güvenliği kontrollerinin güçlendirilmesi ve mevcut kontrol usullerinin AB mevzuatında belirtilen gıda güvenliği standartları ile uyumunda ülkemizde pek çok çalışma yapılmıştır. Bu konuda müzakerelerin odak noktasının, ülkemizde gıda üretiminde bulunan firmaların uygulaması gereken Tehlike Analizleri ve Kritik Kontrol Noktaları (HACCP) standartları ile ilgili eğitimlerin ve yasal çerçevenin tamamlanması ve kontrol önlemleri konuları olması beklenebilir.

Bunun yanında, müzakerelerde ön plana çıkacak önemli konulardan biri de organik tarım konusudur. Bu çerçevede ilk aşamada Tarım Bakanlığı bünyesinde kurumsal yapılanma tamamlanmıştır. Ülkemizde halihazırda mevcut bulunan organik tarım potansiyelinin etkin olarak kullanılmasının ve bu yönde tarımsal çevre politikalarının da yeniden yapılandırılmasının gündeme gelmesi muhtemel konulardan biri olabilir.

5. Sonuç

Ülkemiz, AET ile ilk iletişimini 1959 yılında başlatmıştır. Türkiye o yıllarda bir tarım ülkesi olduğu için, bu sektör iki taraf arasında gündeme gelen ilk konulardan biri olmuştur. Yıllar boyunca iki taraf tarımının birbirleriyle uyumunun sağlanması konusunda çeşitli adımlar atılmış olmasına rağmen, bazı farklar günümüze kadar geçerliğini korumuştur. Buna karşın, AB'nin ilk oluşturmuş olduğu ortak politikalarından biri, tarım politikasıdır. Bu nedenle, ülkemiz ürünlerinin serbest dolaşıma geçebilmesi için bu politikalara uyum sağlanması gerekliliği Birlik tarafından çeşitli dönemlerde yinelenmiş olan bir konudur. Bu uyumun günümüzde tamamen sağlanmamış olması nedeniyle, şu anda sadece tarım ürünlerimizin bazıları vergi indirimleri çerçevesinde Birliğin talep ettiği standartlarda ihraç edilebilmektedir; fakat genel olarak

tarım halen Gümrük Birliği dışındadır. AB ile olan ithalatımızda ürün bazında benzer vergi muafiyetleri ülkemizde de tanınmaktadır.

Aralık 1999 sürecinden sonra, tarım sektörümüzün de izlemeye alınması, özellikle hukuksal alanda birlik standartlarına yaklaşmamızı hızlandırmıştır. Özellikle, Tarım Reformu ile başlayan son 3-4 yıllık süreçte atılan adımlarla hem sektör müzakere sürecine hazır hale getirilmiş hem de pek çok alanda iyileştirmeler yapılmıştır. Buna karşın, iki taraf tarımı arasında halihazırda bulunan farklar ve Türk tarım sektörünün büyük ölçekli olması, iki taraf arasında yaşanacak müzakere sürecini de etkileyecek ve müzakereye tabi olabilecek konu sayısı dördüncü bölümde bahsedilenlerden çok daha fazla olabilecektir. Müzakereler sırasında dikkat edilmesi gereken en önemli nokta ise, AB tarımı karşısında sektörümüzün güçlü ve zayıf yanlarının iyi anlaşılması ve pazarlıkların bunlar göz önüne alınarak sürdürülmesidir.

Kaynakça

- AB web sayfası. CAP reform - a long-term perspective for sustainable agriculture: http://www.europa.eu.int/comm/agriculture/capreform/index_en.htm*
- *ABGS web sayfası (1). Ulusal program izleme çizelgeleri: Tarım, http://www.euturkey.org.tr/abportal/UVT/UPizleme_kurumsal.htm*
  - *ABGS web sayfası, (2). <http://www.euturkey.org.tr>: İKUK'a Bağlı Faaliyet Gösteren Alt Komiteler - Alt Kategoriler*
  - *Bayraç ve Yenilmez, 2005. Türkiye Tarımının Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikasına Uyumunu, <http://www.e-konmistergi.com/makaleler/ortaktarim.pdf>.*
  - *Eraktan, 2001. Tarım Politikası Temelleri ve Türkiye'de Tarımsal Destekleme Politikası, Uzel Yayınları, İstanbul.*
  - *European Commission, 2004 (1). Regular Report on Turkey's Progress Towards Accession COM (2004) 656 final, 1201, Brussels.*
  - *European Commission, 2004 (2). The Common Agricultural Policy Explained COM (2004) 656 final, 1201, Brussels.*
  - *Dış Ticaret Müsteşarlığı web sayfası: <http://www.dtm.gov.tr/ab/abtarim/abtarim.htm>*
  - *Hürriyet Gazetesi Web Sayfası: 5 Ekim 2005, <http://www.hurriyetim.com.tr/>*
  - *TÜGEM web sayfası: <http://www.tugem.gov.tr/tugemweb/dgdvecks.html>*

Gülşen Çulhaoğlu
Çankaya Üniversitesi
Ortak Dersler Koordinatörlüğü
Türkçe Okutmanı

AB VE DİLLER SORUNU

26 Eylül, Avrupa Birliği'nde, herkesin en az üç dil öğrenmesi amacıyla, "Avrupa Diller Günü" olarak kabul edilmiştir. Buna karşılık, birçok kaynak, bu amaca henüz tam olarak ulaşamamasının yanı sıra, AB'de artan üye sayısı ile birlikte bir dil karmaşasının yaşandığına değinmektedir. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Danca, Yunanca, Hollandaca, Portekizce, Fince, İsveççe, Çekçe, Estonyaca, Letonca, Litvanya Dili, Macarca, Malta Dili, Lehçe, Slovakça ve Slovence. Sayılan tüm bu diller, AB'nin resmî dilleridir; ancak son zamanlarda, Bulgaristan ve Romanya'nın ardından Hırvatistan ve Türkiye'nin de Birliğe üye olmasından sonra, bu sayının 20'den 25'e yükseleceğine dikkat çekilmektedir. İrlanda dili, 1 Ocak 2007 tarihiyle Birliğin 21. resmî dili olacak; Romanya ve Bulgaristan'ın da 2007 yılında Birliğe üye olmalarıyla birlikte resmî dil sayısı, 23'e yükselecektir. Hırvatistan ve Türkiye'nin Birliğe üyelik tarihi kesin olarak belli olmamasına rağmen, Hırvatistan'ın Türkiye'den önce üye olması beklenmektedir. Bu durumda Hırvatça, Birliğin 24.; Türkçe ise 25. resmî dili olacaktır. Eurobarometer'in aşağıda ana hatlarıyla sunulan Mayıs-Haziran 2005 anket sonuçları, AB'de 2001 yılından bugüne kadar dil kapsamında yapılan çalışmaların, Birliğe üye ülke vatandaşlarının en az iki yabancı dili konuşması amacına yavaş yavaş ulaşmaya başladığını gözler önüne sermektedir:

Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde çoğunluk, kendi anadilini konuşmayı tercih etmektedir; örneğin Polonya'da ankete katılanların %100'ü Lehçe'yi, Macaristan, Kıbrıs ve Yunanistan ise kendi resmî dillerini anadili olarak konuştuklarını belirtmiştir. Belçika, İrlanda, Lüksemburg ve Finlandiya'da ise birçok dil resmî dil statüsünde olsa da bu ülkelerde ankete katılanların çok büyük bir bölümü, bir ya da daha fazla resmî dili anadili olarak kabul etmektedir. Baltık ülkelerinde ankete katılanların büyük bir çoğunluğu, kendi ülkelerinin resmî dillerinden farklı bir dili anadili olarak benimsemektedir; örneğin ankete katılanların Letonya'da %29'u, Litvanya'da %19'u, Rusça'yı anadilleri olarak göstermektedir. Öte yandan, Letonya ve Estonya'da Rusça'yı anadilleri gibi konuşanların oranı, Bahar 2003 Eurobarometer verilerine kıyasla gerilemiştir. AB üyesi olan ülkelerdeki kişiler, iş imkanları ve okuma

olanaklarına bağlı olarak, kendi anadillerinin dışında, Birliğe bağlı diğer dillerden birini seçip, bunu da anadili gibi konuşabilecek düzeyde öğrenebilmektedir. Bu tutumu benimseyen kişilerin oranı ülkeden ülkeye değişiklik gösterse de, ivme 2001 yılından bugüne değin artmıştır. Bu noktadan hareketle, Eurobarometer verilerine dayanarak Birlik üyesi ülkelerdeki kişilerin anadilleri dışında kalan dilleri iyi derecede konuşabilme oranları şöyle örneklendirilebilir: Lüksemburg %99, Litvanya ve Malta %93, Hollanda %91, Letonya %90, Slovenya %89, Danimarka ve İsveç %88, Estonya %87, Kıbrıs %72, Belçika %71, Slovakya %69, Finlandiya %66, Almanya %62, Çek Cumhuriyeti %60, Avusturya %58, Yunanistan ve Polonya %49, Fransa %45, İrlanda %41, İspanya %36, İtalya %36, Portekiz %36, Birleşik Krallık %30 ve Macaristan %29. Bu oran, henüz AB'ye kabul edilmemiş olan Türkiye'de %29'dur. Şaşırtıcı olmayacak bir şekilde, dil yeteneğini en iyi kullananlar, küçük ülkelerde yaşayan vatandaşlardır. Üye ya da aday ülkelerde (Hırvatistan hariç), cevap veren halkın oranı, AB ortalamasında ikinci dilde konuşma konusunda daha azdır.

AB'de anadilinden sonra en iyi bilinen yabancı diller sırasıyla, İngilizce (%34), Almanca (%12), Fransızca (%11), İspanyolca ve Rusça (%5)'dir. Türkiye'de en çok konuşulan iki dilin yüzde oranları şöyledir: İngilizce %18, Almanca %4. Ülkeler bazında, 16 üye ülke arasında İngilizce en yaygın konuşulan yabancı dildir. Dil haritasındaki gelgitler, Birliğe yeni ülkelerin kabul edilmesiyle artmaktadır. İngilizce hâlâ en çok konuşulan dil konumundadır. Almancaysa son verilere göre, Birliğe yeni giriş yapan ülkelerde konuşulması nedeniyle, ikinci çok konuşulan dil sıfatıyla Fransızca'yı yakalamış durumdadır. Estonya, Litvanya, Letonya ve Orta ve Doğu Avrupa'da hâlâ en çok konuşulan yabancı dil olan Rusça, yaygın konuşulan diller arasında dördüncüye yükselmiştir.

Dil becerileri, sosyo-demografik verilere dayanarak analiz edildiğinde; Birlik üyesi ülkelerde erkeklerin kadınlara, gençlerin yaşlılara oranla yabancı dili daha fazla kullandıkları sonucu ortaya çıkmaktadır. Çalışanlar ve öğrenciler en az bir yabancı dil bilmektedir; tabii bu oran, şehir ya da kırsalda yaşamaya bağlı olarak değişmektedir. Görüşmeye katılanlardan

yabancı dili kullanma becerilerini çok iyi, iyi ve temel olmak üzere üç aşamada değerlendirmeleri istendiğinde şu sonuç ortaya çıkmıştır: Görüşmeye katılanların %65'i İspanyolca'yı, %69'u İngilizceyi; %58'i Almancayı; %55'i Fransızca'yı ve %54'ü de Rusçayı "iyi" veya "çok iyi" derecede konuştuklarını bildirmektedir. Onbeşler olarak anılan ilk üye ülkelerdeki halkın bilinçlenmesi sayesinde, Birlik içinde yabancı dili kullanma seviyesinin 2001'den bugüne geliştiği gözlenmiştir.

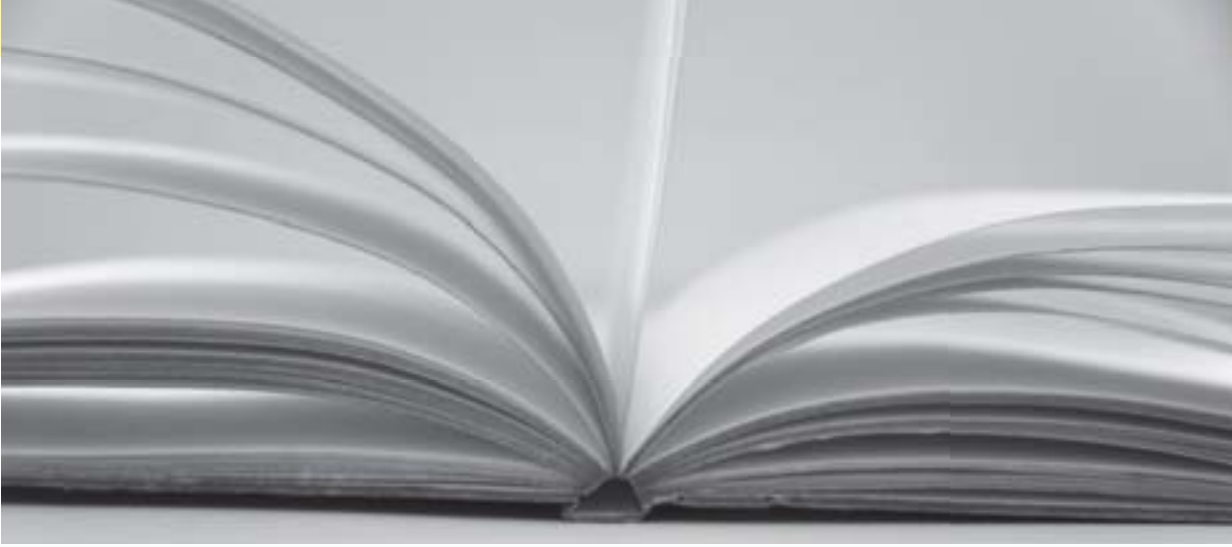
Avrupa Birliği'nde en çok konuşulan diller şöyle sıralanabilir: İngilizce %47 (%13 anadili, %34 yabancı dil), Almanca %30 (%18 anadili, %12 yabancı dil), Fransızca %23 (%12 anadili, %11 yabancı dil), İtalyanca %15 (%13'i anadili, %2'si yabancı dil), İspanyolca %14 (%9'u anadili, %5'i yabancı dil), Lehçe %10 (%9'u anadili, %1'i yabancı dil), Hollandaca %6 (%5 anadili, %1 yabancı dil) Rusça %6 (%1 anadili, %5 yabancı dil).

Eurobarometer'ın belirtilen bu son verilerinden yola çıkarak, 2001 yılının, "Avrupa Diller Yılı" ve 26 Eylül'ün "Avrupa Dilleri Günü" olarak ilan edilme nedeni daha iyi anlaşılacak-

tadır. 2001 yılından bugüne kadar yapılan dil çalışmaları sayesinde, AB'ye üye ülke vatandaşlarının kendi anadilleri dışındaki dilleri daha etkili kullanmaya başladıkları gözlemlenmektedir. Dilin toplumlara ve kültürleri birbirinden ayırma özelliğinin yanı sıra, aynı topluma ait bireyleri bir arada tutma niteliğinin de göz önünde bulundurulmasıyla, sözü edilen özel günler ilan edilmiş ve böylece, Avrupa'nın yüzyılların birikimini barındıran dil ve kültür mirasını koruma amacı güdülmüştür. Bu anlamda, her vatandaşın kendi anadili dışında en az "iki" Avrupa dilini öğrenmesi için yaratılmaya çalışılan ilgi ve istek, AB'ye üye ülke vatandaşlarının "Avrupalılık bilincini uyandırma" hedefi olarak yorumlanabilir. "Diller Yılı"nın ilan edilmesinin en büyük amaçlarından biri, yaygın olarak konuşulan dillerin öğretilmesi ve yaygınlaştırılmasından çok, AB'deki farklı kültürleri, onların dillerini öğrenme yoluyla daha iyi tanıyabilmek ve bu çok dilliliğin "Birleşik Avrupa" için vazgeçilmez bir olgu olduğunu üye ülkelerin vatandaşlarına benimsetebilmektir. Birden çok dil öğrenmek,

gelecekte Avrupa'nın sahip olduğu dil çeşitliliğinin ve buna bağlı olarak zengin kültürel mirasın yeni nesil tarafından bilinmesini sağlayacak; çok az tanınan dillerin hatta komşu ülke dilleri kadar azınlık ve göçmen dillerinin de öğrenilmesi ile, bu kültürler gelecekte de yaşayacaktır. Çok dilliliğin bilincinde ve başka dillerin varlığına saygılı kuşaklar yetiştirmek, geniş vadede, sağlıklı kültürel etkileşimi sağlayacak bir araçtır. Söz konusu dilleri öğrenmek, aynı zamanda bu dillerin konuşulduğu kültürlerle duyulan saygı ve gösterilen hoşgörüyü de arttıracak ve toplumlar arası iletişimi güçlendirecektir. Bu anlamda, AB'de diğer dilleri öğrenmeye yönelik yapılan bu uygulama, asıl hedefi gelecek kuşaklar olmasına karşın, aynı zamanda her yaşa seslenebilmekte ve herkesin kendi anadilinden başka en az iki dil öğrenebileceği görüşünü savunarak, gerçek anlamda bir "Birlik" yaratmayı hedeflemektedir.

Yukarıda, AB kapsamındaki dil çalışmalarının amacının, kültürlerin birbirini tanıması ve bireyler arası iletişimi dil aracılığıyla kuvvetlendirmek olduğu belirtildi; ancak diğer- belki de bilinçaltında yatan- nedenin, birçok Avrupa ülkesinde gö-

rülen İngilizce hakimiyetine son vermek olduğu düşünülebilir. AB bünyesinde, ülkelerin kendi ana dillerini Avrupa'da en çok konuşulan dil konuma getirme isteği, aslında söz konusu resmî diller arasındaki iktidar mücadelesinin başlıca nedenidir ve böyle bir mücadelede, azınlık/göçmen dilleri yine geriplanda görünmektedir. İngilizcenin diğer yabancı dilleri açık bir farkla geçmesi, gelecekte bu kültürlerin yavaş yavaş unutulacağı endişesini de beraberinde getirmektedir; çünkü daha önce de belirtildiği gibi, dilin en önemli özelliklerinden biri toplumlara bir arada tutmak olduğu gibi onları birbirlerinden ayırmasıdır. Toplumlar dillerini koruduğu ve sahip çıktığı oranda gelecek sahibi olabilecek, varlıklarını sürdürebilecektir. Bu anlamda, Birliğe üye olan ülkelerin kendi dillerinin öğrenilmesi ve yaygınlaştırılması konusunda gösterdiği hassasiyet, aynı zamanda bir varolma çabası olarak yorumlanabilir. 2003 Eurobarometer verilerine bakıldığında, Almanca ve Rusçanın yükselen bir grafik izlemesi de bunun en iyi örneklerinden biri olarak yorumlanabilir. Söz konusu diller, Birliğe bağlı diğer ülkelerde yaygın olarak konuşulduğu ölçüde, hem kendi varlığını koruyacak hem de diğer dillerle sağlıklı bir etkileşim sürecine girecektir. Kendi varlığını koruyamaması durumunda bu "etkileşim", zamanla onun için bir yok olma nedeni olacaktır.

Türkçenin bu diller içindeki konumu nedir ve ileride ne olacaktır? Türkiye'nin Birlikle tam üyelik görüşmelerinin yapıldığı bu günlerde, üye olunduktan sonra nasıl bir dil politikası izleneceğinin de belirlenmesi gerekmektedir. Türkiye'nin dış kültür politikasının en önemli görevlerinden biri, Atatürk'ün deyişiyle Türk ulusunun yüreği ve belleği olan Türk dilinin

öğrenilmesini, ülke içinde ve dışında kullanımının özendirilmesidir. Dil farklılıklarını içinde barındıran Avrupa'da, Türk diline sahip çıkmak en büyük görevimizdir. AB üyeliği sürecindeki Türkiye'nin sadece Avrupa ülkelerinde yaşayan Türk vatandaşlarının azınlık haklarını savunmak için değil, Türkçenin belli başlı Avrupa dillerinden biri konumuna geçmesini sağlamak için, dil konusunda etkin bir çalışma içine girmesi gerekmektedir. Bu çalışmaların temelinde çeviri kuşkusuz önemli yer tutacaktır. Edebiyatımızın önde gelen yapıtlarının Avrupa dillerine çevrilmesi için ayrılacak fonlar ve sağlanacak destek ile Türkçenin Avrupa'daki görünürlüğü artırılabilir. Aynı doğrultuda, uluslararası toplantılarda Türkçenin kullanımı da bu dilin Avrupa'da tanınması açısından ayrıca önemlidir.

Çok uluslu bir birliğin parçası olmak diller arasındaki alışverişin de artması anlamına gelecektir. Burada bize düşen görev, benliğini zedelemeyen dilimizin bu alışverişe katılmasını sağlamaktır. Dilin bağımsızlığını zedelemeyen kurulacak uluslararası ilişkiler, aynı zamanda kültürel bağımsızlığın da korunmasını sağlayacaktır. AB'ye tam üyelik görüşmelerinin yapıldığı bu günlerde, dilimiz üzerinde bu açılardan düşünmek, ileride AB içinde her yönden bağımsız bir Türkiye'nin varlığını müjdeleyecektir.

Kaynak:

"Europeans and Languages Fieldwork: May-June 2005, Publication: September 2005" http://europa.eu.int/comm/public_opinion/archives/ebs/ebs_237.en.pdf

Larry D. White, J.D.
Çankaya Üniversitesi İİBF Uluslararası Ticaret Bölümü
Çankaya University, Department of International Trade

NEW U.S. SUPREME COURT JUSTICES: WHAT'S THE BIG DEAL?

Trailing behind the news of the start of the EU accession talks for Turkey during the first week of October, was news about the appointment of two new justices to the U.S Supreme Court—including the appointment of a new Chief Justice. I would like to help clarify the importance of these appointments to the U.S. government.

The U.S. Supreme Court is very different from the high courts in Turkey and many other lands. First and foremost, it is a supreme court in that it is the court of last resort in all matters. There is no separate high appeals court and constitutional court in the U.S.—the U.S. Supreme Court handles both functions. Therefore, any constitutional questions are dealt with at the same time as any appeal issues.

The U.S. has what is called a “common law” system, meaning that judicial opinions create new law and that higher court opinions are binding on lower courts. The decisions of the U.S Supreme Court are binding – mandatory – on all courts – Federal and state – for matters on which it has ruled. Although the U.S. Supreme Court has original jurisdiction in some cases (disputes between states and those involving certain foreign officials), almost all Supreme Court cases are based on its appellate jurisdiction from lower U.S. federal courts or from state supreme courts. The U.S. Supreme Court does not take every case appealed but must vote to accept an appeal. Most cases that are accepted involve an important issue not decided before (“a case of first impression”) or an issue that the lower courts have decided in two or more different ways and such a “split” must be resolved.

The U.S. Supreme Court is the only court addressed in the U.S. Constitution—all other federal courts are created by Congress as well as the rules under which the federal courts operate. Currently, the U.S. Supreme Court consists of nine justice. Like all federal judges, Supreme Court justices are appointed for life. Once confirmed, they stay in office until they die, resign, or commit crimes while in office and are removed through a

procedure called impeachment. It is not unusual for Supreme Court justices to serve 30 years or more.

Where do U.S. Supreme Court justices come from? The Constitution does not specify any criteria for justices but all have been lawyers. However, the history of the Court shows that the previous duties of justices appointed to the Supreme Court have been state court judges, lower federal court judges, lawyers, government officials and law professors. One of the issues involved in the current selection is what should be the required credentials for a Supreme Court justice. Many people feel that a successful justice needs only a judicial background while others feel that a mix of different experiences on the Court is best. Others feel that each candidate should have a mix of experience. Of the current justices, seven were appointed from federal appeals courts and one was appointed from a state appeals court. However, their backgrounds normally included state court experience as well as private or government practice as a lawyer. Unlike other lands (including Turkey) where judges start out as assistant judges then work their way up to higher courts, a new American lawyer does not normally choose to be a judge upon completion of legal education, but instead may be appointed to be a judge after some legal experience. Interestingly enough, new Chief Justices are not normally appointed from the other serving justices.

Under the U.S. Constitution, the Supreme Court justices are federal officers who are nominated by the President “with the Advice and Consent of the Senate.” The procedure for choosing Supreme Court judges has evolved over time to be a very elaborate process. When a vacancy on the Court arises, the President normally consults with his advisors to develop a list of candidates and these names are then discussed with the leaders of the Senate as well as the Chief Justice and the American Bar Association. Once nominated, the Senate normally approves the President’s choice, but in one recent memorable instance, the Senate refused to confirm Robert Bork who had been nominated by President Reagan in 1987 because he was believed

to be too conservative. The Senate needs only a simple majority to confirm a candidate but the minority party can block a vote with a procedure called “filibuster” (a procedure to block a vote on a controversial issue) that can only be overcome with a 60% majority—a majority that most presidents cannot achieve. As a result, presidents seek to find someone who shares their beliefs – but is not too controversial. Most presidents, on average, appoint two justices during their tenure.

The current openings resulted from the announced resignation of the first female justice – Sandra Day O’Connor – in July at the end of the last term of the Court and the death of Chief Justice Rehnquist on September 3rd. President Bush originally nominated John Roberts to replace Justice O’Connor as an associate justice (who will serve until a successor is confirmed by the Senate) but his nomination was withdrawn and his name submitted as a replacement for the late Chief Justice Rehnquist shortly after his death. Chief Justice Roberts was confirmed by the Senate on September 29th. There was some hurry in this procedure because it was best to have the new chief justice in place for the start of the new court term that begins on the “first Monday in October” every year or October 3rd this year. To replace Justice O’Connor now, President Bush has nominated White House Counsel (lawyer to the President) Harriet Miers. Her confirmation process, expected to start soon, may be controversial because she has never been a judge before but has extensive experience in private legal practice and government work.

The importance of new justices in the U.S. Supreme Court cannot be underestimated. Many decisions of the Court are decided by 5-4 or 6-3 majorities—therefore a change in one justice can be significant but a change of two justices will probably have a great impact. One should also not forget that the 2000 U.S. Presidential election was effectively decided by a Supreme Court decision. The last nominees to the Court were made in 1993 and 1994 by then-President Clinton, a Democrat. The Court would not be expected to “overturn,” or change, previous decisions because the Supreme Court has always had a great respect for its past, but future decisions may start to drift towards more traditional Republican Party views. Chief Justice Roberts, and Justice Miers (if confirmed) are expected to share three traits – respect for a strict reading of the U.S. Constitution, conservatism, and a limited role for the Federal government.

The decisions of the Roberts Court (the Court at any one time carries the name of the Chief Justice) are pure conjecture now but decisions on many important issues that are likely to be discussed by the Court in the near future include:

Abortion The Supreme Court established a woman’s right to have an abortion in 1973 but this position is not popular with Republicans in general. Although the Roberts Court will probably not overturn this right, it may further limit it.

Religion One of the ever-present dilemmas for the U.S. Supreme Court is balancing the Freedom of religion without allowing the government to overly support one religion over another. Recent lower court decisions have tried to keep religion totally out of government but the Roberts Court is expected to look more favorably upon a limited amount of religion (all religions) in daily life.

States’ Rights The role of the federal government versus state governments is also a balance Supreme Court often deals with. The Roberts Court is expected to limit the role of the federal government, leaving more power to the 50 states.

Terrorism The rights of terrorist suspects, especially those held outside of the United States (like in Cuba, Iraq or Afghanistan) have been discussed a great deal recently with the courts trying to prevent the U.S. government from denying all rights to terrorist suspects but allowing them to be treated differently than other criminal suspects. Expect the Roberts Court to give less rights to terror suspects.

The role of the U.S Supreme Court in the American government is crucial. As the third branch of government charged with ensuring that Congress and the president conform to the U.S. Constitution, the Supreme Court has a vital role to ensure the rule of law in the U.S. Therefore, selection of new Justices is one of the most important decisions the American president can make and one that helps define his contributions to history.

Prof. Dr. Uğur Öner

YENİ BİR YAŞAMA BAŞLARKEN

Prof. Dr. Uğur ÖNER, Çankaya Üniversitesi FEF İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

Uzm. Psk. Selma EREN ŞAKAR, Çankaya Üniversitesi Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Birimi

Uzm. Psk. Selma Eren Şakar

Sevgili Gençler,
Zorlu geçen bir üniversiteye giriş sınavının ardından, hepiniz farklı alanlarda eğitiminizi sürdürmek üzere buradasınız. Bu yıl öncelikle, önünüzde tamamlamanız gereken bir hazırlık dönemi var. Hazırlık sınıfları gerçekten de hem üniversite eğitime hem de yaşama bir hazırlıktır. Bu süreci bir yandan dil öğrenirken bir yandan da kendinizi geliştirmek için kullanabilirsiniz. Belki de bu dönem sizin için ileri bir atılım yapmadan önce kullanabileceğiniz bir soluklanma fırsatıdır. Bu dönemi kendi gelişiminiz için bir hazırlık olarak düşünüp değerlendirebilirsiniz.

Şu an hepiniz çok farklı çevrelerden; hatta farklı yörelerden buraya geldiniz. Farklı alışkanlıklara, farklı yaşam biçimlerine sahipsiniz. Tüm bu farklılıklara sahip olarak diğer insanlarla birlikte işbirliği içerisinde de bazı etkinlikleri yürütmek zorundasınız. İnsanın yaşamında yaptığı her yenilik ve değişim onun çevresine uyum sağlayabilmesi için daha çok enerji harcamasına yol açar. Bu da bireyin daha güçlü ve yürekli olmasını gerektirir. Oysa bildiğimiz alışık olduğumuz ortamlarda çevreye uyum sağlamak için daha az enerji harcarız. Her şey bilindik olduğu için kendimizi daha rahat hissederiz. Bilinmeyenler, yenilikler insanlar için bir heyecan ve korku kaynağı olabilmektedir. Bu nedenlerle de insanlar çok zorunlu kalmadıkça çevrelerini değiştirmek istemez. Oysa her yenilik insan için yeni bir tat olup, büyüme ve gelişme için bir fırsattır.

Sanırım, hepiniz yaklaşık olarak yirmili yaşlar civarındasınız. Yirmiden biraz aşağıda ya da yukarıda olabilirsiniz. Bunun anlamı müthiş donanımlı bir beyin gücüne sahip olmanızdır. Sahip olduğunuz bu gücü kullanmanız, bu yılları olumlu yaşantılarla bezeyebilmenize bağlıdır. Biliyorsunuz, bu güc

kaynağı sonsuz değildir. Hep bu hızlı gelişim gücüne sahip olmayacaksınız. Bu nedenle eğitim yıllarınızı, sahip olduğunuz bilişsel güçlerinizi en az düzeyde kullanarak da, en üst düzeyde kullanarak da geçirebilirsiniz. Bu, tamamen sizin elinizdedir. Buna karar verebilecek bir tek kişi var, o da sizsiniz. Önemli bir atasözü vardır, bana göre bu durumu çok güzel açıklar, “Susamamış bir ata su içirebilmek olanaksızdır”. Eğer birey istemezse kimse onun öğrenme gücünün önünü açamaz.

Bazen içinde yaşadığımız güzellikleri ve olanakları göremeyebiliyoruz ya da hep onların elimizin altında var olduğunu düşünerek değerlendirmeyi erteleyebiliyoruz. Oysa, zaman akıp gidiyor. İçinde yaşadığımız anı yakalamamız gerekiyor. Geçmiş, yaşanmış ve bitmiştir. Artık bizim bireysel tarihimiz olmuştur. Gelecek ise ulaşmaya çalıştığımız bir umuttur. Oysa gerçeğin ta kendisi, şu andır. Bizim için, gerçek bir armağandır içinde yaşanan an. Yaşamakta olduğumuzu farketmektir. Unutmayalım, içinde bulunduğumuz şu anı ilk ve son kez yaşıyoruz birlikte. Bir daha bu okula başladığınız ilk gün olmayacak. Dört yıllık bir eğitim sürecinden sonra bu üniversiteden mezun olup diplomanızı alacaksınız; ancak bu diplomaya ulaşırken izlediğiniz yol, sizin yolunuz, yaşadıklarınız, hayal kırıklıklarınız, üzüntüleriniz, başarılarınız, umutlarınız... Tüm bu süreçtir önemli olan, sizi siz yapan. Yolun sonunda ulaştığınız kendinizdir, kişiliğinizdir en büyük kazancınız.

Eğer kendimizi bir ömür boyu öğrenen, öğrenmenin keyfini yakalayabilen bir kişi olarak yetiştirebilirsek tüm yaşam bir öğrenme süreci olur bizim için. Yaşarken öğreniriz, yaşamak için öğreniriz. Aslında büyük bir keşiftir yaşamak: Zaman zaman keyifli mutluluk kaynağı, zaman zaman engellerle dolu; ancak bu serüveni göze alma yürekliliğini gösterebilenler için ödüllere doludur.

Yaşam tek düze ve çözümlenmesi gereken büyük bir problemdir. Aştığımız her engelde, çözdüğümüz her sorunda büyürüz, gelişiriz, olgunlaşırız. Budur en önemli kazancımız. Sorunsuz bir dünya yoktur. Biz çözüm yollarımızı geliştirdikçe, yeni yollar

keşfettikçe yaşam deneyimi kazanabilir ve yaşamımıza yeni tatlar katabilir, zenginleşiriz.

Bu yaşam bizim yaşamımız. Mimarı biziz. Biz mutluluklara, başarıya talip olursak onlara ulaşabiliriz. Durduğumuz yerde bunlar bize kendiliğinden sunulmaz. Biz izin vermezsek kimse bizi geriletemez. Öte yandan eğer biz istersek başarı ve mutluluklar bizim olur...

Yaşam hep yenilikler, yeni engeller, güçlüklerle doludur. İnsan yaşamındaki her değişiklikte olduğu gibi, yeni bir üniversite yaşamı da kendisine uyum sürecini beraberinde getirir.

Değişikliğin yaşantınıza getirmiş olduğu farklılıkları iyi tanımak, uyum sürecini kolaylaştıran öğelerden biridir. Üniversite yaşantısının akademik, kişisel ve sosyal açılardan liseden farklı olan yanlarını ve bu farklılıklarla nasıl baş edebileceğinizi bilmeniz bu süreç için size kolaylık sağlar.

Bu farklılıklarla baş etmeye çalışırken; bölümünüzdeki öğretim üyeleri ile tanışıp yeni bölümünüze hoş bir sohbet ortamında başlayabilmenize ya da üniversite yaşamınıza keyifli ve sıcak bir başlangıç yapabilmenize yardımcı olmak amacıyla, ilk olarak bu yıl, Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Birimi olarak bir dizi tanışma toplantısı düzenledik.

Bu tanışma toplantılarıyla üniversitemize yeni katılan ve Hazırlık Okulu'na bu yıl başlayan sevgili öğrencilerimizin üniversiteye daha kolay uyum sağlamalarına yardımcı olmaya çalıştık. Üniversiteye başladığınız bu dönemde, yeni kayıt olan ya da kaydını yenileyen siz öğrencilerimize yaşayabileceğiniz zorluklarda yardım etmek için bizler hazırız. Akademik konularda akademik danışmanlarınıza, kişisel ve sosyal konularda ise Psikolojik Danışma ve Rehberlik Merkezi'ne başvurabilirsiniz.

Psikolojik Danışmaya İhtiyacınız Olduğunu Nasıl Anlarsınız?

- İletişim sorunlarınız var ise,
- Yaşam olayları (ayrılık, yas süreci, organik rahatsızlıklar, gelişim krizleri vb.) karşısında sorunlarla baş etmekte zorlanıyorsanız,
- Stresle başa çıkmada kendinizi geliştirmek istiyorsanız,

- Kendinizi yalnız hissediyor ve sık sık ağlama belirtileri gösteriyorsanız,
- Kimseye anlatamadığınız; fakat birileriyle paylaşmak gerekliliği hissettiğiniz duygu ve düşünceleriniz olduğuna inanmıyorsanız,
- Sınav öncesinde sınav kaygısı yaşıyor ve bu nedenle başarısız olduğunuzu düşünüyorsanız,
- Akademik performansınızda düşüş yaşıyorsanız, Bu ve benzeri duygu ve düşünceler içindeyseniz, Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetlerinden faydalanabilirsiniz.

Psikolojik Danışma nedir?

Psikolojik Danışma; kişinin kendisini anlaması, problemlerini çözmesi, gerçekçi kararlar alması, kapasitelerini en uygun düzeyde geliştirmesi, çevresine sağlıklı bir uyum sağlaması ve böylece kendini gerçekleştirme için uzman kişilerce bireye verilen profesyonel yardım sürecidir.

İlkelerimiz

- Gönüllülük
- Gizlilik
- İşbirliği
- Güven
- Bireyin değerliliği
- Süreklilik
- Bireyin özerkliği

Çankaya Üniversitesi Psikolojik Danışma Hizmetlerinden Nasıl Yararlanılır?

Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri, Çankaya Üniversitesi Sağlık Merkezi bünyesinde yürütülmektedir.

Görüşmeler hafta içi hergün:

08:30-12:00 ve 13:00-17:00 saatleri arasında yapılmaktadır. Görüşmeler öncesi randevu alınması gerekmektedir.

İlk başvurunuzda sizinle bir öngörüşme yapılacak, ardından psikolog ile kararlaştırduğumuz gün ve saatte (haftada bir gün 40-50 dakika) görüşmelere devam edilmelidir.

Kendinizi daha iyi tanıyıp, daha iyi geliştireceğiniz, mutlu, sağlıklı ve başarılı bir üniversite yaşamı diliyoruz.

Prof. Dr. Emin Çarıkçı
Çankaya Üniversitesi İİBF Uluslararası Ticaret Bölümü
Öğretim Üyesi

ABD'DE 3, KAZAKİSTAN'DA 1 KONFERANS

ABD'den Clark Üniversitesi'nden Ekonomi dalında **Master derecesini**, New York'taki The New School For Social Research'ten de **Doktora ünvanını alıp, 1975/76 Akademik Yılında Asst.Prof. olarak Vermont Eyaletindeki Castleton State College'de çalıştıktan sonra**, mukavelen iki yıl daha uzatılmış olmasına rağmen, **Türkiye'ye dönüp Eylül 1976'da Hacettepe Üniversitesi İşletme Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak Akademik kariyerimi sürdürdüm.**

ABD İzlenimlerim

ABD'de edindiğim Türk ve Amerikalı dostlar ile, öğrenciliğimin geçtiği yerleri çok özliyordum. **Aradan tam 29 yıl geçtikten sonra Eylül 2005'te Eşim ile birlikte 15 günlük bir ABD ziyareti planladık.** Bu programımızı ABD'deki arkadaşlara bildirdiğimde, **10 Eylül 2005 günü için, New York'taki Türk-Amerikan Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanını** öğrencilik yıllarımdan beri en değerli arkadaşım Sn. Sami Tangül'den **"Türkiye'de Ekonomik Gelişmeler ve AB ile İlişkiler"** konulu bir konferans davetiyesi aldım.

10 Eylül'de adı geçen Vakfın merkezinde sunduğum konferansına ilgi beklenenden büyük oldu. Çevre eyaletlerden gelen Türk Öğretim Üyeleri ve orada yerleşen okul arkadaşlarım da dahil, **120 dolayında Türk vatandaşı konferansına iştirak etti. Soru-Cevap faslından sonra etrafımı saranlar arasından bir kişi, "hocam bir New Jersey eyaletinden geldik, aynı konferansı lütfen bize de sunun". Bir başka kişi de hocam Niagara Şelalesi'ni ziyaret edecekmişsiniz. Vakfımızın Rogester Şubesinde de bir konferans verirsiniz oradaki Türk toplumu- nu da bu zevkten mahrum etmeyiz. Şelale bize iki saat mesafede, biz sizi ağırlarız, Şelaleye de götürür- getiririz...**

Neticede her iki zat'a da peki demek zorunda kaldım. 19 Eylül'de Rogester'de 2.ci Konferansımı, 23 Eylül'de de New Jersey eyaletinin Paterson kentindeki Türk Eğitim ve Kültür Derneği ile Bulgaristan Türkleri Derneği mensuplarına da 3.cü konferansımı sundum. Böylece, yoğun ilgi sonucu ABD'de üç konferans vererek, dağıtmış olduğum konferans özeti ile Tabloları da dinleyenlere dağıtarak Çankaya Üniversitesi'nin adını duyurmuş oldum.

Ayrıca, okuyucularına ABD'deki diğer tespitlerimi de sunmak isterim: New York'taki subway (yer altı) trenleri 30-40 yıl önce olduğu gibi çok gürültülü, bizdekiler ise çok sessiz; ayrıca dikkatimizi çeken bir husus da, New York ve çevresi ABD'nin en zengin eyaletlerinden biri olduğu halde, bizdeki metropol şehirlere göre, ABD'deki hem Amerikalıların ve hem de Türklerin bizden daha az cep telefonu taşımaları ve kullanmaları. Bizde bu çelişkileri fırsat bilip cep telefonu ve metro konularında ABD'den daha ileriye esprisini yapma fırsatı bulduk.

Türkiye'ye döndüğümde istatistiklere baktım. **Her 100 kişide cep telefonu sayısı Tayvan'da 106, Fransa'da 65, ABD'de 49, Kadada'da 38, Türkiye'de ise 35. Bizde kırsal kesim daha geniş ve toplam nüfusta çocuk oranı daha yüksek olduğuna göre, cep telefonu konusunda hava basmamızın doğruluğu ortaya çıkar.**

15 gün içinde 2 saat tren yolculuğu, 5 saat otobüs ve 23 saat'da yeğenim Emin Türemen'in ve Wightman'ların özel otomobilleri ile seyahat ettik. Bu 30 saatlik gezide New York, New Jersey, Vermont ve Massachussets eyaletlerini dolaştık. Türkiye'nin yaklaşık yarısı kadar bu alanda bir tek çıplak tepeye veya çorak araziye rastlamadık. Her yer bulut gibi ormanlık ve yeşillik.

Çoğu Trabzon ve Giresun'lu olan ve 35-40 yıl önce New York'ta bulaşıkçı olarak çalışanların en az % 80'i benzin istasyonu sahibi. Mesela, 3,5 milyon nüfuslu Long Island'daki

2200 benzin istasyonunun 1200'ü Türklere ait. **40 yıl önce aşçı olanların çoğu da lokanta sahibi** olmuşlar. Onların başarısı ile ne kadar iftihar etsek azdır. Demek ki bu durum bile Türk insanının dinamizmini gösteriyor.

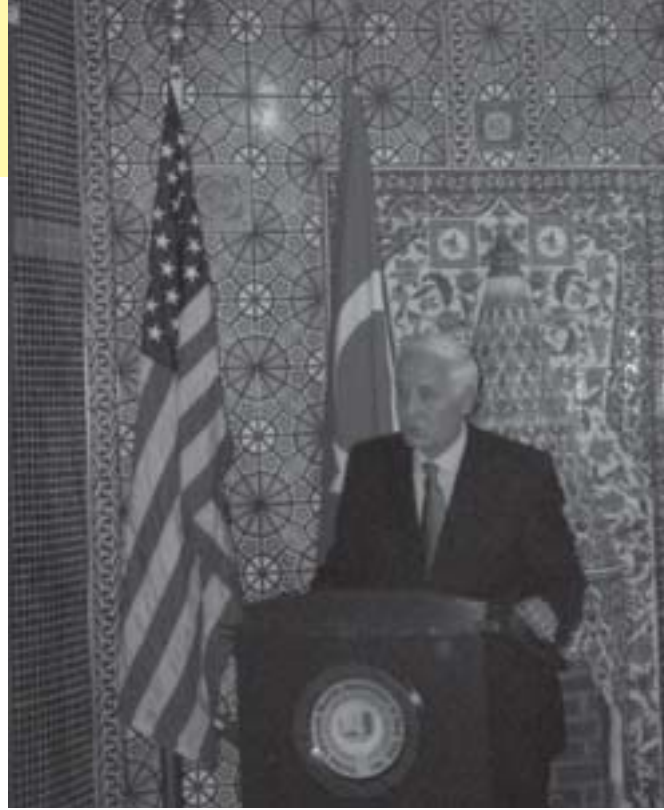
1956-58 yılları arası Gölcük'te askerliğini yapmış olan ve bana ABD'de sahip çıkmış olan **Prof. Dr. James Wightman** ve eşi **Janet Wightman** ile de **5 gün geçirdim. Oğlu John** New York'a trenle 2 saat mesafedeki Kingston şehri civarındaki çiftliğinde **83 çeşit elma üretiliyor**. Her değişik ağaçtan birer elma toplayarak enaz 60 çeşit elmayı tatma fırsatı bulduk.

Wightman'ların en küçük kızı Elizabeth yine New York'un 5 saat kuzeyindeki Oneonta şehrinde, **eşi ile birlikte 3 yıldızlı bir lokanta işletiyor. 4 kardeşi ile birlikte 1969 senesinde (9 yaşında iken, şu anda 45 yaşında) kucağımda oturduğu resmi büyüterek takdim etmesi** benim için **en büyük sürpriz** idi. Daha sonra New York'un **otobüsle 9 saat Kuzeyindeki Potsdam** Kasabasında Wightman çifti ile 2 gün daha geçirerek eski günleri yad ettik.

New York dışı kentlerde ve Potsdam'da dikkatimizi çeken bir husus da **villa tipi evin birkaç dönüm arazisi** ve çok bakımlı (yeşil) olması, ilaveten **bahçe etrafında hiç çit olmaması, insanların çok saygılı ve sıcak kanlı olmaları.**

New York eyaletinde ilk ve ortaokul servis otobüslerinin, 50-60 yıl önceki filmlerde olduğu gibi, şeklinin ve sarı renginin aynı olması ve otobüsten öğrenciler inerken trafiğin durması ve otobüsü geçmemesi dikkatimizi çekti. Sebebini sordüğümüzda aldığımız cevap çok şaşırtıcı idi. **Eğer yolda duran okul otobüsünü geçerseniz cezası tek celsede 3,5 yıl hapis!** Trafikte de, şoförün okul otobüsünü en sağ şeride alıp, uygun bir yerde, eliyle geç işaretini vermediği sürece arabanızla geçemiyorsunuz!

Tren veya otobüs yolculuğu esnasında, genç veya yaşlı, zenci, beyaz veya çinli, **Amerikalıların en az % 70'i yolculuk boyunca bir gazete, dergi veya bir kitap okuyor!** Lise ve üniversite mezunlarımız dahil. **Darısı okuma özürü Türk Milletinin başına.**

New York'da, duvarında dünyanın en büyük mağazası diye yazılmış olan **Macy's'in 8.ci katında alışveriş yaptıktan sonra, 2. katdaki yaptığımız alışverişin parasını ödemedim önce, Kasiyer elimizdeki pasaportları farkedince, "size daha önceki alışverişinizden % 10 tenzilat yapıldımı" diye sordu, Hayır dediğimizde, bu ay mağazamızda Turistlere % 10 tenzilat var.** Yanındakine kasaya bakın talimatını verip **bizi bir kat yukarıya çıkararak, pasaport no'sunu alarak % 10'luk tenzilat kartını verdi. Aşağı inip daha önceki alışverişlerimizden de % 10 indirim yaptı.** İşte bencil bilinen **Amerikalı'nın çok şirin görünen tarafı ve insana saygısı...**

ABD ziyaretimde, ayrıca Master ve Doktora yaptığım üniversiteleri ziyaret ederek, 35-40 yıl önce fotoğraf çektiğim yerlerde tekrar fotoğraflar çekirmek de eski hatıralarımı canlandırdı.

Kazakistan Seferim

Kazakistan ziyaretim hakikaten bir sefer niteliğinde idi. **Bu ülkenin Türkistan şehrine gidip gelmem 21'şer saatten 42 saati aşan bir zaman aldı.** Ankara-İstanbul-Almaata (5,5 saat uçakla)-Çimkent (uçakla 2 saat)-Türkistan (otobüsle 3 saat) ve uçak aktarmalarında 3-4 saat bekleyiş.

Türkiye'den DTM ve TİKA ile Kazakistan'daki Türk-Kazak Ahmet Yesevi Üniversitesi'nin (AYÜ) Türkistan şehrindeki 12-15 Ekim 2005 tarihlerinde düzenlemiş olduğu "Türk Dünyası Ekonomi ve Bilişim Formu'nda", 12 Ekim günü "Türk Dünyasında Ekonomik Gelişmeler ve İşbirliği İmkanları" konulu bir Tebliğ sundum. 600 kişilik bir anfinin dolu olduğu bir salondaki dinleyicilere Türkiye ve 5 bağımsız Türk Cumhuriyetinin iç ve dış ekonomik gelişmelerini gösteren tabloları dağıttım ve yorumladım. Tabii, ağırlığı daha çok Türk Cumhuriyetlerine verdim. Nitekim verdiğim tebliğden oldukça etkilenmiş olmalı ki, AYÜ Mütevelli Heyeti Başkanı, Sn. Namık Kemal Zeybek Tercüman gazetesi'nin 15 Ekim 2005 tarihli "Işığa Doğru" köşesinde;

"Toplantılarda işlerin ekonomik yönleri de gündeme getirildi. Çankaya Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Emin Çarıkçı ilginç bir sunuş yaptı... Hoca çalışmaktan yılmıyor. Bilgi ağı ortamında ve öteki yollarla ulaştığı sayıları ve tabloları hem konuşmalarında, hem de yazılarında bol bol kullanıyor. Sn. Hoca'nın sunduğu bildirisinden seçtiklerimi size iletmek istiyorum: Kişi başına düşen gelir konusunda Satınalma Gücü Paritesi'nin (SGP) temel alınmasını, gerçek durumun ancak böyle anlaşılabileceğini söylüyor. Ülkemizde 2004 yılı verilerine göre kişi başına gelir 7 bin 736 dolara ulaşmış... Yani, söz gelimi Almanya ile hayat standartlarımızı karşılaştırırsak, bizden 6,1 kat değil, sadece 3,6 kat daha zenginler... Yani karamsarlığa gerek yok... (Türkiye ekonomisi ile ilgili daha fazla bilgi için: Bakınız *)

Türk Cumhuriyetleri'ne gelince; Hoca'nın ilginç bir bilgisi de Kazakistan ile ilgili... 1991 yılının sonunda bağımsız olan Kazakistan'da bugün SGP'ye göre kişi başına gelir 7 bin 329 Dolar... Büyüme hızı % 9.4... Yıllık enflasyon ise % 6.9... "Çarıkçı Hoca'nın çalışmasından bir bölümü daha sunmak istiyorum" diyen Sn. Zeybek, dağıttığım tablolardan faydalanarak 1997'den 2003'e ve 2004 Türk Cumhuriyetlerindeki büyüme hızı ve enflasyon konularında da okuyucularına detaylı açıklamalarda bulundu.

Ahmet Yesevi Kimdir?

Geçen yıl son sınıf öğrencilerimize "Evladı Fatıha" ne demektir diye sormuştum. Aldığım tek cevap "Fatih'in to-

runları" idi. Hiç bir öğrencim "Balkanları fethedenlerin torunları"dır diyemedi. Kazakistan'a gitmeden önce, ekonomiye giriş dersinde, 78 kayıtlı öğrencinin olduğu 2 ayrı şubede derse gelenlere bu soruyu sordum. Aldığım cevaplar ise "Romancı, tiyatrocu, Köşe Yazarı, Şair" v.s. idi. Peki ne tür bir şair dediğimde ise çıt yok.

Arkadaşlar, kabahat sizin değil, eğitim sistemimizin; çünkü eğitim sistemimiz Misisipi Nehri'nin debisini öğretir de kendi tarihimizi yeteri kadar öğretemez. Yazıklar olsun dedim ve kısaca Ahmet Yesevi'yi anlatmaya çalıştım. "Bu zat öğrencileri ile birlikte, 12.ci asır ve sonrası, Türk Dünyası'nda aydınlarımızın yazılarında Arapça ve Farsça'ya rağbet ettiği bir dönemde, bütün deyişlerini tebliğ ve nasihatlarını "Hikmet" adı altında toplamış ve bu Hikmet kitaplarında sadece Türkçe kullanan, Doğu-Batı Türkistan'da, Anadolu ve Balkanlarda Türklere Müslümanlığı yayan ve sevdiren, ayrıca Türkçe'nin bir edebiyat, şiir ve bilim dili olmasına çok önemli katkılarda bulunmuş bir Türk büyüdü" diye özetledim.

Ahmet Yesevi, 1105 yılında Kazakistan'ın Sayram şehrinde doğdu. Din ilimleri yanında zamanın diğer bilimlerini de araştırmış, ilaveten tasavvuf dersleri de almıştır. Esas Hoca'sı Arslan Baba'dır. Yesi şehrinde Türk-İslam Tasavvuf Yolu okulunu kurmuştur. Yesevi Yesi'li demektir. Zamanla Yesevi'nin ünü, Anadolu, Kafkaslar ve Doğu-Batı Türkistan dahil, Piri-Türkistan'a çıktığı için Yesi şehrinin adı bugünkü Türkistan şehrine dönüşmüştür.

Ahmet Yesevi, Fuat Köprülü'ye göre "İlk Türk İslam Mutasavfur ve 99 bin öğrenci yetiştirmiştir" Türk dilini tekrar güçlendirdiği için de, **Yahya Kemal Beyatlı'ya göre "Milliyetimizi yeniden kuran ve Milliyetimizi borçlu olduğumuz insandır"**. Çünkü, **Dilini yitiren bilincini yitirir, bilincini yitiren ise varlığını yitirir...**

Milli ve dini kültürümüzün yıldızları, Arapların İslam'ı yorumlamasından farklı olarak, **Yesevi'nin Türk-İslam geleneğini sürdürmüş olan Şeyh Edabali, Hacı Bektaş-ı Veli, Sarı Saltuk, Mevlana, Yunus Emre, Nesimi, Hacı Bayram Veli ve daha niceleridir.**

126 yıl yaşadığı rivayet edilen Hoca **Ahmet Yesevi'nin Türbesi Türkistan şehrindeki Timur tarafından yaptırılmış, Türk Devleti tarafından 18 milyon dolarlar harcanarak 2002'de restorasyonu bitirilen Türbenin giriş kapısının yanında, İngilizce olarak "Hoca Ahmet Yesevi Türbesi UNESCO'nun Dünya Tarihi Miras Listesine dahil edilmiştir"** yazılıdır. 1993 yılı UNESCO tarafından Dünya'da "Ahmet Yesevi Yılı" olarak ilan edildiği için Türkiye'de bu zatın hizmetleri ile ilgili çeşitli Paneller ve Konferanslar düzenlenmiş idi.

Bu büyük din bilgininin hatırasına, Kazakistan'ın Türkistan şehrinde Kazak-Türk ortaklığıyla Sn. S.Demirel ve N. Nazar Bayev tarafından kurulmuş olan Ahmet Yesevi

Üniversitesi'nin çeşitli şehirlerindeki Fakültelerinde, Türk dünyasının her yerinden gelen, 25 bin dolayındaki öğrenci Kazakça ve Türkçe eğitim görmektedir. AYÜ'nün masraflarının büyük bir bölümü Türkiye bütçesinden sağlanmaktadır.

10 Nisan 1992'de 4 Bakan ve 120 işadamı ile, bir Bakan danışmanı olarak, o zamanki başkent Almatı'da (Alma-Ata) katıldığım resmi toplantıda Kazakistan'da tercüman bulmakta güçlük çekmiş ve Almanya'da çalışan Kazak kökenli bir Türk vatandaşını tercüman olarak toplantıya davet etmek zorunda kalmıştık. Bu durumda, sadece Türkiye Türkçesi'nin Türk Dünyasına yayılması açısından AYÜ'nün yaptığı katkılar bu üniversiteye yaptığımız harcamaların doğruluğunu ispatlamaya yeter de artar bile.

(*) NOT: Prof. Dr. Emin Çarıkçı'nın "Ekonomik Gelişmeler, GB'nin Zararı ve AB ile Müzakereler" konulu makalesinde yer alan istatistik veriler ve yorumlar, her 2 ayda bir, revize edilerek ve metin güncelleştirilerek Çankaya Üniversitesi'nin Web sayfasında yayınlanmaktadır. (<http://www.cankaya.edu.tr> Akademik Platform)

Öğr. Gör. Elif Okur Tolun
Çankaya Üniversitesi MMF
İç Mimarlık Bölümü

TARİH ÖNCESİNDEN GÜNÜMÜZE KADIN

Olgu Sümengen'in RDart Galeri'de 30 Eylül - 15 Ekim tarihleri arasında açtığı seramik sergisinde adeta çağlar boyunca kadının evrimine bir yolculuk yapıyoruz.

Modern insanın başlangıç dönemi olarak kabul edilen, paleolitik çağdan başlayarak, insanların manevi bir güce duydukları ihtiyaç sonucunda, din ve buna bağlı olarak tanrı ve tanrıça kavramları; yani yaratıcı bir güç inancı doğmuştur (1). Tarih öncesi dönemlere ait bu heykellerin en temel özellikleri, abartılmış cinsellikleridir.

İri göğüslü, hamileymişçesine göbekli kadınlar, adeta üreme ve üretkenliğin; kısacası sonsuzluğa uzanan yolun sembolü gibidir. O dönemlerde üremenin, yaşamın devamını sağladığına inanılan bir unsur olarak algılanması nedeniyle, kadın ve kadına verilen önem artmıştır. Margaret Ehrenberg'e göre de bu heykelcikler bereket sembolü veya tanrıça olmaları dışında kadının toplum yaşamındaki öneminden dolayı değer taşımaktadır (2). Kadın, toplum içinde kutsal bir yer edinmiştir ve genellikle baş, göğüs ve kolların yuvarlaklaştığı figürler, aslında hamileliğin görsel olarak bir simgesidir.

Tüm Ana Tanrıça heykelcikleri bereketi simgeleyen; hatta beklentileri gerçekleştirecek gizli bir güç olduğuna inanılan muskalar veya idoller olarak yaratılmıştır. Kadın, üretkenliği ile toplumsal yaşamda önem kazanmıştır. Böylece zaman içinde ataerkil yapıya doğru giderken kadına yüklenen misyonların başında annelik gelmiştir.

Ana Tanrıça ya da Toprak Ana olarak çeşitli adlarla anılan geçmişten gelen bu figürler Sümengen'in seramikleriyle günümüze entegre olmuştur. Sanatçı, bu figürleri tekrar üretip farklı bir yaklaşımla izleyiciye sunmuştur.

Sanatçının üretmiş olduğu figürler daha çağdaş ve sadece kadına üretici olarak bakan bir yaklaşımın uzantısı değildir. Bu figürler aslında kendi kendilerine var ve ayakta duruyor. Bununla birlikte, kendi "mekansal" ve "yaşamsal" alanlarını kendileri yaratıyor. Sümengen'in seramik figürleri adeta özgür idol gibi; hatta o kadar özgür ki izleyici ile paylaşıldığı anda Sümengen'in olmaktan bile çıkıyor. Evet bu figürler tarih kokuyor; ama üretilme ve burada var olma şekliyle kendi varlık alanlarını bir yerde belirliyor. Bu anlamda, tarih öncesi dönemden uzaklaşırken o arkaik yapıyı korumaları da sanatsal anlamda farklı bir tat getiriyor.

Sümengen, "kadının ana tanrıça kültüründen bu yana taşıdığı, bereket, doğurganlık, üretkenlik, düzen sağlayıcılık rolleri üzerine eklenen bu yeni rolleri, figürlerin üzerine eklenen

sargılar ve kabarıklıklar” şeklinde ifade ediyor. Sanatçı figürlerini sargılarla sarmış ve bu sargılar adeta modern bir hayatın ve değişen rollerin bir simgesi gibi duruyor. Kadının bir uçtan tarih öncesinde atfedilmiş bu değerleri taşıırken diğer taraftan günümüzde ikincil bir konuma alınışı bu sargılarla biçimleniyor. Figürleri saran bu elemana kumaş dokusu verilmiş olması, gene kadına ve kadınsı olana bir gönderme yapıyor.

Sanatçı son sergisindeki çalışmaların tümünü daha önceki çalışmalarından farklı olarak, kırmızı renkli, düşük derecede çamur kullanarak çömlekçi tornasında şekillendirmiştir. Çoğunlukla kendi üretimi

olan astar ve sırlarla renklendirmiş; 1000 °C ısıda pişirimler yapmıştır. Üretim tekniği olarak konseptine uygun, geleneksel ve modern seramiğin sentezi şeklinde tanımlanabilecek eğilimler kullanmıştır.

Tarih öncesinde daha çok küçük boyutlu olarak karşımıza çıkan ana tanrıça figürleri, sanatçının seramiklerinde boyut olarak daha büyürken aynı zamanda heykelsi bir özelliğe bürünmüştür. Dokularıyla geçmişe gönderme yapan plastik bir değer taşımaktadır.

Olgu Sümengen sergisinde geçmişten günümüze kadın ve kadın olmanın sorgulandığı bir yaklaşımın seramik sanatına yansımalarını sunmaktadır. Buna kadınsı özelliklerin toprakla yoğurulmuş ve yeniden üretimi de diyebiliriz. Sanatçının ürettiği bu figürler ve toplumsal yaşamdaki sürekli değişim, bizi buradan hangi yeni figür serüvenlerine götürecektir, merakla bekliyoruz...

KAYNAKÇA

1. Belma Kulaçoğlu, *Tanrılar ve Tanrıçalar, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1992, ss. 9-15.*
2. Margaret Ehrenberg, *Woman in Prehistory, London, 1989, s. 37.*

HOLLANDA'DAN TÜRKİYE'YE ERASMUS DEĞİŞİM PROGRAMI ÖĞRENCİSİ EBRU YALÇIN'LA SÖYLEŞİ

Çankaya Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü 1. Sınıf Öğrencisi Özden Oğuz'un Hollanda Avans Üniversitesi Uluslararası Ticaret ve Diller Bölümü ve Erasmus Değişim Programı Öğrencisi Ebru Yalçın ile yaptığı röportajı yayınlıyoruz

Hollanda'da yaşayan bir Türk olarak buraya gelirken neler umdun, neler buldun?

Tek umduğum şey, Türk kültürünü daha iyi tanımaktı ve şu anda bunu yapmaya çalışıyorum.

Hollanda'daki eğitim sistemiyle, Türkiye'dekini kıyaslayacak olursan neler söylemek istersin?

Hollanda'daki eğitim sistemi biraz daha farklı, daha doğrusu Avrupa'daki eğitim sistemi biraz daha farklı, biraz daha pratik üzerine. Örneğin biz, şirketlerden emir alıp, onlar için piyasa araştırması yapıyoruz. Öğretilen stratejileri de bu araştırma raporları için kullanıyoruz. Türkiye'de ise biraz daha teorik herhalde. Hoca geliyor, anlatıyor, not alıyorsunuz, alabildiğinizi alıyorsunuz; alamadığınız kalıyor.

Erasmus Değişim Programında neden Türkiye'yi ve Çankaya Üniversitesi'ni seçtin?

Birincisi, Türk kültürünü daha iyi tanımak için seçtim ve bunun ileriki iş yaşamımda bana büyük avantajlar sağlayacağını düşünüyorum; çünkü şu anda Türkiye gelişmekte olan bir ülke. Avrupa ile özellikle Almanya ve Hollanda ile ithalat ve ihracatları giderek artıyor -ki orada uluslararası ticaret ve diller üzerine okumaktayım-. Hollanda piyasasını, Hollanda ekonomisini çok iyi biliyorum, Hollandaca konuşuyorum, diller üzerine okuduğum için Almancam da çok iyi. Almanya'ya sık sık gittiğim için Alman piyasa ve ekonomisini de tanıyorum. Türkçe konuşabilmem benim için ek avantaj. Buraya gelerek, Türk kültürünü, piyasasını ve ekonomisini daha iyi tanıyacağımı ve bu avantajı geliştireceğimi düşündüm. Dediğim gibi Hollanda, Almanya ve Türkiye arasında ithalat-ihracat konusunda büyük bir üçgen oluşmuş durumda. Kurulan şirketler bu avantajlardan yararlanmak isteyebilir. Bu sayede iş bulmam biraz daha kolaylaşabilir, iş hayatında büyük avantajlar getirebilir.

Erasmus Değişim Programı hakkındaki görüşlerin nelerdir?

Erasmus değişim programı çok güzel birşey bence, dünyaya açılmak isteyen, farklı kültürleri tanımak isteyen öğrenciler için bulunmaz bir fırsat.

Üniversiteye ilk geldiğinde çevre sorunu yaşadın mı?

Hayır, pek sorun yaşadım diyemem. Alışmam gereken bazı şeyler oldu ama çabuk adapte olabilen bir insanım. Bir de yurtdışından geldiğim için olaylara biraz daha objektif baktım ve burada yaşayanlar kadar takmadığım için daha çabuk uyum sağladım.

Ankara'daki yaşam nasıl sence?

Ankara'da güzel, tempolu bir yaşam var. Avrupa'da öyle değil. İnsanlar arasındaki farklar çok. Avrupa'da eğitim seviyesine ve ekonomik gelire bağlı olarak çok değişik insanlar ve karakterler var. Çok şey öğreniyorum Ankara'da yaşarken.

Ankara'da neveleri geziyor, nevelerden alışveriş yapıyorsun?

Ankara'nın pek çok yerini gezdim aslında, farklı yerlerinde gezdim. Kızılay'a gittim ilk önce tabi, Ulus'u, Tunalı'yı, Bahçelievler 7. Cadde'yi gezdim. Gezdiğim o kadar çok yer var ki; ama güzeldi, her yeri gezmek istiyordum, farklılıkları da görmek istiyordum ve güzel geldi bana. Alışveriş için Armada çok hoşuma gitti, Tunalı ve 7. Cadde de güzel, Ulus'tan da küçük küçük şeyler alabiliyorum.

Hollanda'da okul dışında neler yapıyorsun?

Okul dışında, herkes gibi bol bol geziyor, bol bol çalışıyorum. ? Center'da satış temsilcisi, sözleşmelerindeki hukuki unsurları gözden geçiriyoruz, bunları onaylıyoruz. Onun dışında, saz çalışıyorum, etkinliklere katılıyorum.

Okuyor, aynı zamanda çalışıyorsun. Bunun artı ve eksileri nelerdir?

Tecrübe sahibi oluyorum, en büyük artısı bu. Staj yapmam gerekiyor örneğin okulda okurken, bir nevi staj olarak görünüyor. Dediğim gibi, ticaret üzerine okuduğum için satış yapıyoruz, servis sunuyoruz insanlara, hukuki konuları onaylıyoruz. Bunların büyük yararı oluyor ve iş hayatında biraz daha profesyonelleşiyorum. Diplomamla mezun olduktan sonra iş hayatına atıldığım zaman biraz daha kolay olacak ki, Hollanda ve Avrupa'daki çoğu gencin yaptığı şey, çalışmak. Sadece gelir için değil, kendilerini geliştirebilmek için okul dışında çalışıyorlar.

Saz çaldığımı söyledin, bunun dışında hobilerin var mı?
Saz çalmak çok büyük bir hobim, ona vakit ayırıyorum. Onun dışında dans etmeyi çok severim, gezmeyi ve alışveriş yapmayı çok severim. Saz çalmak büyük bir vaktimi alıyor; çünkü arkadaşlarla oturduğumuz zaman çalarız, söyleriz, eğleniriz. Birşeye bağlı olmayı da sevmiyorum, farklı hobiler ediniyorum, zaman geçiyor başka şeyler yapıyorum. Örneğin, takı yapmayı çok seviyorum; ama belki birkaç ay sonra yapmam, başka birşey bulurum kendime.

Ne tür kitaplar okuyor, ne tür müzikler dinliyor, kimleri takip ediyorsun?

Ders kitaplarından vakit bulursam, stratejik kitaplar okuyorum, roman okumam, romanları pek sevmiyorum; ciddi şeyler okumayı tercih ederim. Profesörlerin stratejik kitaplarını okurum, Türkiye tarihi hakkındaki bazı şeyleri okurum. Bana ilginç gelen kitapları okurum.

Yazılarını takip ettiğin ya da okuyup etkilendiğin, hayat görüşüne yön veren isimler var mı?

Yok. Bence insan hayatını kendi çizmeli, önem verebilirsiniz birisine; ama o kişiye önem verdiğin için kendi hayatını çizmeniz bence doğru değil. Kendi kararlarıyla, kendi kendine yön verebilir insan diye düşünüyorum.

Örneğin, senin hayat görüşüne uygun bir yazar vardır, görüşleri seninkine uyan ve sadece bir cümle seni ikmelendirebilir. Böyle bir şey yaşadın mı? Etkilendiğin bir cümle, bir kitap?

Türk kitaplarını fazla okumuyorum, belirli bir yazarın kitabını okumadığım için bilmiyorum. Nazım Hikmet'in kitabını okuduğum zaman çok güzel, duygulu şeyler görebiliyorum. Çok etkilendiğim bir kitap, Deniz Gezmiş hakkında bir kitap okudum, o çok etkiledi beni, çok güzel bir kitaptı.

Türk insanını nasıl buluyorsun?

Türk insanı çok sıcak kanlı, yardımsever ki bunu zaten biliyorum; çünkü Hollanda'da da Türkler yaşıyor. İnsaları çabuk kabul ediyorlar, yabancıları. Örneğin, Avrupa'da öyle değil, biraz daha soğuk kanlı davranırlar, çekinirler. Burada hemen kabul ediyorlar, kendilerine uydurmaya çalışıyorlar, çok güzel bir şey.

İçinde bulunduğumuz şu günlerde, AB uyum sürecinde Türkiye'nin geleceğiyle ilgili beklentilerin ya da görüşlerin nelerdir?

Türkiye şu anda gelişmekte olan bir ülke olarak çok yol katetmiş. Şu anda gördüğüm kadarıyla bir kaç yıl sonra Türkiye'nin AB'ye ihtiyacı kalmayacak. Türkiye elinde olan olanakları

Özden Oğuz

Ebru Yalçın

kullansa çok daha güçlü, çok daha gelişmiş bir ülke olabilirdi. Örneğin, ithalat ile uğraşılıyor, kendileri üretebiliyor olmasına rağmen, yurt dışından alması gerekiyor bazı ürünleri. Örneğin, tekstil sektöründe çok ileride Türkiye, Avrupa ülkelerine kıyasla. 3 YTL'ye üretilen bir kot pantalona bir marka bastıkları zaman orada 30-60 YTL olabiliyor. Bu, çok yanlış, kendileri üretse bu onlar için çok daha faydalı olur diye düşünüyorum. Türkiye kendi ülkesindeki kaynakları etkin ve verimli kullanabilse, çok daha çabuk gelişir.

Gelir dağılımını, gelişmişlik düzeylerini göz önüne alırsak, Türkiye ile Hollanda arasındaki farklılıkları yaşayan biri olarak nasıl belirtirsin? İki ülkedeki insanların yaşam standartları nasıl?

Avrupa'da yaşam standartı Türkiye ile kıyaslanırsa çok daha yüksek. Yalnız şöyle birşey var, orada gelir yüksek; ama gider de yüksek. Burada örneğin, karşılaştığım şey, bir çok insanın, Avrupa'ya giderim, rahat yaşarım diye düşünmesi. Orada da çalışmazsan rahat yaşayamazsın; çünkü gider de yüksek. Burada örneğin, her seviyedeki insana, geliri olan insana bir ekonomi var. Ekmeği 4 YTL'ye de alabiliyorsunuz, 1 YTL'ye de. Herşey biraz daha ortalama standartta. Tunalı'daki insanla Demetevler'deki insan çok farklı. Avrupa'da böyle birşey göremezsiniz, ortalama bir standart vardır. Zengin ve fakir arasında çok fazla fark yoktur.

Teşekkür ediyorum.

Gamze Tanıl
Çankaya Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Sorumlusu

ERASMUS DEĞİŞİM PROGRAMI

ERASMUS'UN AMACI

Üniversiteler arasında ülkelerarası işbirliğini teşvik ederek, öğrencilerle eğitimcilerin Avrupa'da karşılıklı değişimini sağlayarak ve Avrupa Birliği ülkelerindeki çalışmaların ve alınan derecelerin akademik olarak tanınması ile şeffaflığın gelişmesine katkıda bulunarak Avrupa'da yüksek öğretimin kalitesini arttırmak ve Avrupa boyutunu güçlendirmektedir.

PROGRAM NASIL İŞLER?

Programa katılmak isteyen üniversiteler Avrupa Komisyonu'na Erasmus Üniversite Beyannamesi (Erasmus University Charter – EUC) için başvuruda bulunurlar. EUC, üniversitelere Erasmus programı tarafından desteklenen etkinliklere katılım hakkını verir.

Çankaya Üniversitesi, Erasmus Üniversite Beyannamesi'ni 17 Mayıs 2004 tarihi itibarıyla almıştır. EUC alınması ile birlikte Çankaya Üniversitesi Erasmus partner üniversite bulma çalışmalarına başlamıştır.

ERASMUS PARTNER ÜNİVERSİTE NASIL BULUNUR?

- 1) Ulusal Ajans vasıtasıyla tüm AB üyesi ülkelerde dağıtılacak partner üniversite arama ilanı vererek
- 2) İnternet üzerinden arama ve akademik bağlantılar vasıtasıyla

ERASMUS ÖĞRENCİ DEĞİŞİMİNE KİMLER KATILABİLİR?

Yüksek öğretiminin ilk yılındaki öğrenciler hariç, doktora dahil olmak üzere öğrencilere, üniversiteler arasında varılan anlaşmalar ve düzenlemeler çerçevesinde 3-12 ay arasında eğitim desteği sağlanmaktadır.

AVRUPA KREDİ TRANSFER SİSTEMİ (ECTS) ve ÖNEMİ NEDİR?

Akademik kredi tahsisi ve transferi için geliştirilmiş bir sistem olan ECTS sayesinde konuk olunan ülkede geçirilen zaman ve harcanan emeğin öğrencinin kendi üniversitesi tarafından tamamen tanınması sağlanmaktadır.

ERASMUS ÖĞRENCİLERE NELER KAZANDIRIYOR?

- Yabancı dile teşvik ve motivasyon
- Çok kültürlü ortamda ders işleme
- 3-12 ay arasında yurt dışı eğitim
- Eğitim sonrası iş/mesleki bağlantılar
- Derslerin verimli, tartışmalı geçmesi
- Değişik kültürleri tanıma
- Daha renkli ve kaliteli ders

ERASMUS ÜNİVERSİTELERE NELER KAZANDIRIYOR?

- Uluslararası tecrübe ve prestij
- Çok kültürlü ve uluslu ortamda eğitim
- Tolerans ve kültürler arası diyalog
- Üniversitenin tanıtımı
- Araştırma ve bilimin oluşumuna katkı
- Projelere ve değişime ek kaynak temini
- Ekip ruhunu kazandırma
- Üniversiteler arası rekabet

ERASMUS AKADEMİSYENLERE NELER KAZANDIRIYOR?

- Yurt dışında kısa süreli, çok kültürlü ortamda ders verme olanağı
- Avrupalı meslektaşlarla çok uluslu ortamda işbirliği ve ortak projede rol alma olanağı
- İddialı bir ortamda ders verme olanağı
- Dil öğrenimine katkı ve teşvik
- Uluslararası bağlantı kurma olanağı

FAYDALI ADRESLER:

- <http://erasmus.cankaya.edu.tr>
- <http://www.ua.gov.tr>
- <http://socrates.gov.tr>
- <http://www.europa.eu.int>
- <http://www.socleoyouth.be>

2005-2006 AKADEMİK YILINDA ERASMUS ÖĞRENCİ DEĞİŞİM PROGRAMINA KATILAN/KATILACAK ÖĞRENCİLER

Sıra No	Adı Soyadı	Bölümü	Gittiği/Gideceği Üniversite	Ülke	Dönem
1	Öztunç Özada	İşletme	Avans University	Hollanda	Güz 2005
2	Yaşam Dilek Aktaş	İşletme	University of Applied Sciences BFI Vienna	Avusturya	Güz 2005
3	Duygu Meriç Gülşen	İşletme	Molise University	İtalya	Bahar 2006
4	Nurcan Türkol	İşletme	Avans University	Hollanda	Güz 2005
5	İbrahim Karadeniz	İşletme	Higher School of International Commerce and Finance in Warsaw	Polonya	Güz 2005
6	Bağcan Dede	İşletme	University of Applied Sciences BFI Vienna	Avusturya	Güz 2005
7	Selma Dursun	İşletme	Higher School of International Commerce and Finance in Warsaw	Polonya	Güz 2005
8	Feyza Reisoğlu	İşletme	YEDEK		
9	Yeliz Ögütçü	İşletme	YEDEK		
10	Serhat Celal Birdal	Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler	Bremen University	Almanya	Güz 2005
11	Nurhan Hande Sevgi	İktisat	Higher School of International Commerce and Finance in Warsaw	Polonya	Güz 2005
12	Aydın İncedere	Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği	Vilnius Gediminas Technical University	Litvanya	Güz 2005
13	Mehmet Kılıç	Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği	Vilnius Gediminas Technical University	Litvanya	Güz 2005
14	Ahmet Afaracı	Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği	Vienna Technical University	Avusturya	Güz 2005
15	Ercan Varol	Bilgisayar Mühendisliği	Hame Polytechnic University	Finlandiya	Bahar 2006
16	Alper Çelik	Bilgisayar Mühendisliği	Hame Polytechnic University	Finlandiya	Bahar 2006
17	Şahika Akdoğan	Matematik ve Bilgisayar	Vienna Technical University	Avusturya	Güz 2005
18	Gizem Yıldırım	Matematik ve Bilgisayar	Vienna Technical University	Avusturya	Güz 2005
19	Çağlar Güven	Matematik ve Bilgisayar	Aarhus University	Danimarka	Güz 2005
20	Şükrü Doğramacı	Matematik ve Bilgisayar	Aarhus University	Danimarka	Güz 2005

PROF. DR. ÖZHAN ULUATAM

*Cankaya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü
İİBF Uluslararası Ticaret Bölümü Öğretim Üyesi*

Geçmiş...

Pek çok memur-subay çocuğu gibi benim de okul yıllarımın önemli kısmı değişik yörelerde geçti. Güneyden doğuya, doğudan Orta Anadolu'ya çeşitli şehirler, kasabalar, sonra İstanbul, daha sonra da aile yurdu Bursa... Bu taşınmalar ve yolculuklar arasında liseyi Bursa'da bitirdim. Hemen ardından Siyasal Bilgiler Fakültesine okumaya başladığımda ise Ankara'ya taşınmam gerekti. Başkent ile bu ilk tanışmamdan günümüze kadar geçen uzun sürede kentin değişmesini, büyümesini, yeni okulların, üniversitelerin açılmasını gözledim. Zaman zaman başka yerlere, başka ülkelere gittiğimde de hep düzenle Ankara'ya döndüm.

Üniversiteyi bitirdikten sonraki birkaç yılda bazı kamu kurumlarında çalıştım. Bürokrasiyle ilk tanışıklığım böyle oldu. Askerlik hizmetinin ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine asistan olarak girdim. Doktora derecesini de aynı kurumda aldım. İzleyen dönemde akademik çalışmalar için ABD'de Berkeley Üniversitesinde bulundum. Bazı uluslararası kuruluşlardan aldığım burs ve ödüllerle İngiltere, Fransa gibi ülkelerde araştırmalar yaptım; bu çalışmalarını daha sonra kitap olarak yayınlamak fırsatını da buldum. 1974 yılında Maliye Bakanlığı Müsteşarlığına atanmam ise uzun bir aradan sonra, bana yeniden bürokrasi içerisinde bulunma fırsatı verdi.

Yıllar içinde Ankara, Hacettepe, ODTÜ gibi değişik üniversitelerde öğretim üyesi olarak çalıştım. Bu vesilelerle farklı eğitim kurumlarının eğitim düzeyleri, topluma ve dünyaya bakışları, gelenekleri ile ilgili bilgi edinme fırsatını buldum. 2002 yılından bu yana da Cankaya Üniversitesinde görev yapmaktayım.

Meslek hayatım boyunca, bir bölümü birden fazla baskı yapan onu aşkın kitap ve çok sayıda makale yayınlama imkânım oldu. Zaman zaman uzmanlık alanımın dışında sayılabilecek -Ortadağınun su sorunu gibi- konulara eğilip çalıştım da... İnsanın uzmanlığı dışında kalan bu tür zihinsel yolculuklarının çalışma şevkini de, aydın tatminini de artırdığına hep inandım. Bu inançla, çok eskilerden gelen tutkum olan resim yapabilmek için zaman ve fırsat yaratmaya çalıştım.

Şimdiki Zaman...

Halen görev yaptığım Cankaya Üniversitesinin, kısa sayılabilecek geçmişine karşılık bugün ulaştığı akademik düzeyi ile öğrencileri için çok önemli imkânlar sunduğunu düşünüyorum. Bunda Üniversitenin kent içindeki uygun yerleşiminin, kurumlaşmasını geniş ölçüde tamamlamış olmasının, sağlam bir akademik kadro oluşturabilmesinin ve nihayet İngilizce yapılan eğitimin hiç şüphesiz önemli katkıları var. Sosyal bilimler alanında yabancı dille eğitimin yapısal bazı sorunlarına rağmen bu sonuncu unsurun dünya üniversiteleri ile uyum açısından ciddi yararları inkâr edilemez. Eğitim dilinin İngilizce olması ve programların ilgili alanlarda dünyanın belli başlı üniversiteleri ile benzeşmesi elbette Avrupa ülkelerinin eğitim-üniversite sistemleri arasında uyum ve işbirliğini amaçlayan Sokrates-Erasmus programlarının geleceğinde Cankaya Üniversitesinin yer almasını kolaylaştıran bir unsur da olacak.

Sosyal Bilimler Enstitüsü bünyesinde yer alan "İngiliz Dili ve Kültür İncelemeleri" yanında "İşletme" ve "Uluslararası Ticaret ve Finansman" yüksek lisans programlarının eğitim dilinin İngilizce olması da benzer avantajlar sunmakta. Bu programların, bilgisini sürekli olarak tazelemek, geliştirmek gereksinmesi duyacak geleceğin insanları için ciddi bir başvuru kaynağı olduğunu düşünüyorum.

Aynı Enstitü içinde yeni açılan "Kamu Hukuku" ve "Özel Hukuk" yüksek lisans programları da benzer yenilenme ihtiyacını hukuk eğitimin gereksinmeleri doğrultusunda karşılamakta. Bu programların da, diğerleri gibi, gelecek yıllarda hukuk fakültesi mezunlarınca giderek artan bir rağbet içinde değerlendirileceğini düşünüyorum.

Önümüzdeki yıllarda Türk toplumunun, Türk ekonomisinin ihtiyaç duyacağı başkaları mutlaka bunlara eklenecek. Hepimizin dileği ve çabası bu yönde.

Gelecek...

Çünkü çağımızın dünyası rekabete fazlasıyla açık... Yalnız iktisadî hayat değil bilimsel, kültürel yaşayışımızın pek çok

yönleri bu rekabetin etkisinde. Alınan eğitimin niteliği, kişileri gelecekteki başarı ya da başarısızlıklarının temelini atıyor. Elbette, kişisel başarıyı belirleyen tek unsur eğitim değil. Ancak, eğitimin verdiği ve/veya vermediklerini başka yollardan gidermek uzun emekler ve tesadüfler istiyor. Başarıyı sürdürebilmek de geleceğin dünyasında bir bakıma kişilerin eğitimlerini sürekli kılmalarına bağlı. İnsanların çoğu önümüzdeki yıllarda başkalarının gerisinde kalmama çabasında olacak.

Hayatın her alanında etkinliği arttırmanın temel yolu olarak görülen bu rekabet ortamının, bir yandan insanların yalnız rakip uzmanlar değil, kader arkadaşı, ortaklaşa dayanışım unsurları olduğunu diğer yandan da insanlığın ve toplumların temel bazı yüksek değerler üzerine yapılandığını unutturmaması ge-

rek. Toplumdaki başka bireylerin dertlerini ve sıkıntılarını ya da insanlığın bu yüksek değerlerini tümünden bir yana koyduğumuzda, bireysel planda başarımızın, mutluluğumuzun ya da uzmanlaşmamızın fazla anlamı olmayacak.

Geleceğin üniversitelerine ve üniversitelilerine düşen temel görev de bence insanlığın ve toplumumuzun bu ortak değerlerine sahip çıkmak, Türkiye Cumhuriyetini kuranların ideallerini paylaşmak, bilgili ve kendine güvenen insanlarca toplumun daha iyiye doğru değiştirilebileceğine ve bu değişiklikte kendisine görevler düştüğüne inanmak. Bu inanca sahip, teslimiyetini uzak bir üniversite kuşağıyla Türkiye'nin çok daha parlak günleri kucaklayacağından şüphem yok.

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

İngiliz Edebiyatı ve Kültür İncelemeleri Yüksek Lisans Programı

İçinde bulunduğumuz uluslararası iletişim ve küresel bilgi alışverişi çağında, İngilizce bütün bilgi alanlarında önemli bir öge haline gelmiştir. Ancak bugün okuryazarlık kavramı, dil ve söz bilgisinden öte bir anlam taşır. Bugün gereken kavramsal düşünme, çok yönlü tartışmalar geliştirme ve çözümleyici ve bileşimci bir uslamla yeteneğidir.

Çankaya Üniversitesi'nde, İngiliz Edebiyatı ve Kültür İncelemeleri Yüksek Lisans Programı'nın temel çizgisi, edebiyat, felsefe, sanat, tarih ve insan bilimleri alanlarından seçilmiş İngilizce metinlerin genel bir kültür bağlamı içinde doğru olarak algılanması ve anlaşılmasıdır. Dil alanında karşılıklı etkileşim aynı zamanda bir kültür etkileşimidir. Uluslararası alanda, siyasal, toplumsal, bilimsel ve ekonomik ilişkilerin yoğunlaştığı bir çağda, öğrenci, kültürel değişimi anlayarak kendi kültürünü daha iyi değerlendirme olanağı bulur; bu bağlamda edebiyat, sinema ve öteki toplu iletişim ortamlarının etkisini görür.

Dile getirdiğimiz düşüncelerin çok boyutlu olabilmesi, dili kullanabilme düzeyine bağlıdır. Bu düzey, edebiyat, felsefe, eleştiri kuramı ve kültür incelemeleri yoluyla yükseltilebilir.

Bu programı başarı ile tamamlayan öğrenciler birçok alanda çalışma olanağı bulabilirler. Bu alanlardan bazıları şunlardır: öğretmenlik, radyo televizyon yayıncılığı, editörlük, yayıncılık, sinema, gazetecilik, halkla ilişkiler, uluslararası ilişkiler.

İşletme Yönetimi Yüksek Lisans Programı (MBA)

Çankaya Üniversitesi İşletme Yönetimi (MBA) Programı, iş dünyasının gerektirdiği ve gelecekteki yöneticileri bekleyen çeşitli teknik becerileri karşılamak amacıyla tasarlanmıştır. Program ilgi çekici bir öğrenim ortamında pazarlama, finansman, üretim, işletim ve insan kaynakları yönetimi üzerine yenilikçi derslerin yanısıra iş becerileri için sağlam bir çerçeve oluşturmaktadır. Mühendislik gibi değişik çalışma alanlarından gelen MBA adayları, kendi uzmanlık alanlarındaki firmaların ve örgütlerin kurulması ve yönetimiyle ilgili deneyim ve yeteneklerini geliştirme fırsatı bulmakta, dolayısıyla tüm adaylar kendi uzmanlık alanlarında yeterliliklerini geliştirecek temel işletme bilgi, beceri ve deneyimleri edinmektedirler. Programın öğretim dili İngilizce.

Dersler; Yönetim Ekonomisi, İşletme Yönetimi: İlkeler ve Sistemler, İşletme Kararlarında Muhasebe, Pazarlama Yönetimi, Finansal Yönetim, Üretim ve Faaliyet Yönetimi, İnsan Kaynakları Yönetimi, İşletmecilikte Araştırma Metodları, İşletme Kararları İçin Nicel Analizler (Seçmeli), Proje Geliştirme ve Yönetimi (Seçmeli), İşletmecilikte Öngörü (Seçmeli), Pazar Araştırma ve Uygulamaları (Seçmeli), Yönetim Bilimi (Seçmeli) ve Dönem Projesi.

İşletme Yüksek Lisans Programının yönetimini; İşletme Anabilim Dalı Başkanı olan ve Master (MSc) derecesini ABD'nin Minnesota Üniversitesi'nden, Doktora (Ph.D) derecesini de California Üniversitesi'nden alan, Çankaya Üniversitesi'nden önce sırasıyla, Atatürk, Gazi, Girne Amerikan ve Atılım Üni-

versitelerinde çalışmış bulunan Prof. Dr. Ergün Kip yapmaktadır.

Uluslararası Ticaret ve Finansman Yüksek Lisans Programı

Çankaya Üniversitesi Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü Türkiye’de ilk defa 2004-2005 akademik yılından itibaren yüksek lisans düzeyinde İngilizce olarak eğitim vermeye başladı.

Günümüz dünyasında hem uluslararası ticarete, hem de yatırımlarda gözlenen artış, birbirine bağımlı hareket eden bir ekonomik sistemin ortaya çıkmasına ve gelişmesine yol açtı. Bu bağımlılık aynı zamanda sosyal, kültürel ve politik alanlarda da kendisini hissettirmekte. Doğrudan yabancı yatırımlar ve ulusal ekonomilerin küreselleşmesi, uluslararası ticareti iş hayatının kaçınılmaz bir parçası haline getirdi. Çağımızda küresel olarak faaliyette bulunmak artık istisnadan çok bir kural haline geldi. Dolayısıyla, başarılı olmak isteyen yöneticilerin bu değişikliklerin farkında olup, rekabetçi bir ortamda çalışma zorunluluğu var.

Uluslararası Ticaret ve Finansman Yüksek Lisans Programı öğrencilerimize günümüzün bu zor koşullarında etkin olarak iş yapabilme becerileri kazandırma amacı ile kuruldu. Bu amaçla; Uluslararası Ticaret ve Finansman Yüksek Lisans Programında uluslararası pazarlama, iktisat, uluslararası finansman, dış ticaret uygulamaları, gümrük mevzuatı, Türkiye-Avrupa Birliği ilişkileri gibi konularda öğrencilerin mezuniyet sonrası iş bulabilmelerini kolaylaştıracak derslere ağırlık verilmekte.

Uluslararası Ticaret ve Finansman Yüksek Lisans Programının yönetimini; Uluslararası Ticaret Anabilim Dalı Başkanı olan ve Doktora (Ph.D) derecesini ABD’nin Texas Üniversitesi’nden; İşletme Yönetimi Master (M.B.A.) derecesini New Haven Üniversitesi’nden ve Uluslararası İşletme Master (M.A.) derecesini Texas Üniversitesi’nden alan ve Çankaya Üniversitesi’nden önce 15 yıl Amerika Birleşik Devletleri’nde Texas Üniversitesi’nde öğretim görevlisi ve özel sektörde üst düzey yönetici olarak çalışmış olan Yard. Doç. Dr. Ömer Yurtseven yapmaktadır.

Kamu Hukuku ve Özel Hukuk Yüksek Lisans Programları

Günümüzde bütün disiplinlerde olduğu gibi, Hukuk alanında da uzmanlaşma büyük önem taşımaktadır. Hukuk Disiplininde var olan klasik ayırım gözönünde bulundurularak Yüksek Lisans Programları, Kamu Hukuku ve Özel Hukuk Yüksek Lisans Programları

şeklinde iki ayrı grup olarak düzenlenmiştir. Bu Programlar ister kamu görevlisi (hakim, savcı vb.), ister serbest meslek (avukat, hukuk danışmanı vb.) sahibi olsun, kamu hukuku ve özel hukukun değişik dallarında, belirli bir konu üzerinde uzmanlaşmak isteyenlere bu amaçlarını gerçekleştirme olanağı sağlamaktadır.

Bu çerçevede, Kamu Hukuku Programında yer alan Ceza Hukuku, İdare Hukuku, Anayasa Hukuku, Avrupa Birliği Kurumsal Hukuku ve Deniz Hukuku gibi derslerle ve Özel Hukuk Programında yer alan Teminat Sözleşmeleri, Yeni Sözleşme Türleri, Çek Hukuku, Rekabet Hukuku gibi derslerle, programa katılanların Hukuk Lisans Programında elde etmiş oldukları bilgilerini genişletmelerini amaçlamaktadır. Ayrıca, özellikle Avrupa Birliği’ne katılım süreci bağlamında, konuların Avrupa Birliği Hukuku ile bağlantıları da göz önünde bulundurularak, katılımcıların Avrupa Birliği Hukuku’nun, derslerin konuları ile bağlantılı olduğu ölçüde, değişik yönleri hakkında da bilgi sahibi olmaları sağlanmaktadır.

Programlara katılanların başarılı sayılabilmeleri için hazırlamak zorunda oldukları bir “Yüksek Lisans Tezi”, kendilerinin, seçtikleri konuda uzmanlaşmalarını sağladığı gibi; ayrıca, bilimsel araştırma ve inceleme yapma yönünden gelişmelerine de yardımcı olmaktadır.

Yüksek Lisans kabul koşulları, başvuru sırasında verilmesi gereken ve kesin kayıt için gerekli belgeler, başvuru, yabancı dil ve bilim sınavı ile kesin kayıt tarihleri Çankaya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nden ve www.cankaya.edu.tr’den öğrenilebilir.

İletişim: Çankaya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Öğretmenler Caddesi No: 14
Yüzüncüyıl 06530 Balgat / Ankara
Tel: 0312 284 45 00 / 259
sbe@cankaya.edu.tr - www.cankaya.edu.tr

MEHMET EMRE AYDIN

Çankaya Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği 2003 Mezunu RSGIS Coğrafi Bilgi Sistemleri Yazılım Mühendisi

Neden Bilgisayar Mühendisliğini seçtiniz?

Bilgisayar mühendisliği, Türkiye’de ancak 10-15 yıl kadar önce popülerlik kazanmaya başlayan bir bölüm. Ben de lise yıllarımda böyle bir talebin başladığı zamanlara yetişmiş biri olarak, bu mesleğe karşı ilgi beslemeye başladım. Çok hızlı ve sürekli gelişen bir teknoloji olduğu için bilgisayarlar, bana her zaman yeni ürünler, yeni teknolojiler keşfetme zevkini yaşatmıştır. Kısacası içimdeki kaşif ruhunu en iyi besleyebilecek ve tatmin edecek meslek dalı olduğu için seçtim bilgisayar mühendisliğini.

Lise yıllarımda bu mesleğin, gelecekte beni en çok mutlu edecek branş olduğuna karar verdim ve bu bölümü kazanıp mesleğe adım atma konusunda oldukça fazla bir kararlılık gösterdim. Üniversite sınavına ilk kez girdiğimde yeterli başarıyı gösteremedim ve üstelik yanlış tercih yapmamın bir sonucu olarak Gazi Üniversitesi Kimya Mühendisliği bölümünü kazandım. Sonraki üç yıl boyunca üniversite sınavına tekrar girdim ve ilk iki yıl Gazi Üniversitesi’nde kayıtlı olduğumdan puanımın kesilmesine ve kazanamama rağmen pes etmedim. Sonunda amacıma ulaşarak 1999 yılında Çankaya Üniversitesi’ni kazandım ve buradan da bölüm birincisi olarak mezun oldum.

Şu anda yaptığınız iş, görev ve sorumluluklarınız nelerdir?

Şu anda RSGIS Coğrafi Bilgi Sistemleri ve Müh. Ltd. Şti. isimli özel bir şirkette yazılım mühendisi olarak görev almaktayım. Görevim son kullanıcılara yönelik coğrafi bilgi sistemleri tabanlı, internet üzerinden veya masaüstünden çalıştırılacak yazılımlar, sistemler tasarlamak ve geliştirmek. Biraz daha açmak gerekirse kullanıcılara , toplamış oldukları istatistiksel verileri, harita üzerinde coğrafi konumlarla ilişkilendirerek, görsel olarak daha kolay anlaşılır analizler yapabilmelerine imkan tanıyacak sistemler tasarlıyorum.

Sonuçta fazlaca zaman ve emek gerektiren bir süreç olduğundan, projeler bir ekip çalışmasının ürünü oluyor. Kimi projelerde proje amirliği sorumluluğunu taşıırken, kimi projelerde de yalnızca yazılım geliştirme uzmanı olarak ekip içerisinde görev alıyorum.

Üniversiteyi bitirdikten sonra iş arama-bulma sürecinde Çankaya Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü mezunu olmanın avantajını veya dezavantajını hissettiniz mi?

Genel olarak Bilgisayar Mühendisliği bölümünü bitirmiş olmanın bazı avantajları oldu. Bu branşta yeteri kadar yetişmiş eleman olmadığı için, iş arama ve bulma süreci nispeten daha kolay oluyor. Ancak yine de mezun olduğum 2003 yılında bir ekonomik kriz süregeldiği için, iş ararken bazı zorluklar yaşadım.

Benzer şekilde Çankaya Üniversitesi’nden mezun olmuş olmanın da hem avantajları, hem de dezavantajları oldu. Şu an çalışmakta olduğum şirkete iş başvurusu için mülakata gittiğimde şirketin sahibinin üniversitemiz hakkında olumlu görüşleri vardı. Çünkü daha önce başka bir Çankaya’lı meslektaşımın kısa bir süre çalışmış ve memnun kalmıştı. Bir de buna benim bölüm birincisi olarak mezun olmuş olmam eklenince işe kabul edilmem çok daha kolaylaşmış oldu. Ancak okulumuz o dönemde insanlar tarafından yeteri kadar tanınmadığı için bazı dezavantajlı durumlar da yaşadım. Mesela bazı iş görüşmelerinde mezun olduğum okulu tanıtmaya çalıştım ama yine de daha popüler okullardan mezun olanlar tercih edilirken derece yapmama rağmen ben tercih edilmedim.

Çankaya Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde aldığınız eğitimi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Okurken, zaman zaman aldığım eğitimi eleştirdiğim oldu. Bazı mecburi derslerin gereksiz olduğunu, alamadığımız bazı dersleri de illa ki almamız gerektiğini düşündüğüm anlar oldu. Ama mezun olup da bir işte çalışmaya başladığımda anladım ki, aslında bize öğretilenler sadece anahatlar. Yani siz ne olursa olsun öğrendiklerinizi yeniden ve daha detaylı araştırmak zorunda kalıyorsunuz. Zaten üniversitelerin insanlara kattığı şey temelde, branşının sınırları ve bu sınırlar dahilinde aradığı bilgiye nasıl ulaşabileceği bence. Yani üniversite örnek bir konu, bir ders belirliyor ve konunun anahatlarını çizerken size de daha detaylı bilgiye nasıl ulaşabileceğinizi göstermiş oluyor. Bu açıdan bakınca okulda aldığım eğitimin, bazen ufak tefek eksiklikler hissetmeme rağmen yine de yeterli olduğunu düşünüyorum.

Halen Çankaya Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrencilere neler söylemek istersiniz?

Çankaya Üniversitesi büyük okullarla kıyaslandığında henüz geniş bir yükseköğretim kurumu. Bu yüzden elbette ki öğrenciler gerek okurken gerekse mezun olup iş ararken bazı zorluklarla karşılaşacaklardır. Yine de okul hepimizin okulu ve bu yüzden biraz idealist düşünüp sahiplenmemiz gerektiğini düşünüyorum. Sonuçta eleştirmek kolay, zor olan ise yapıcı olmak, emek harcamak. Ayrıca yapıcı olmamız, sorunları eleştirmek yerine çözmek için uğraşmamız, hem bizden sonra gelecek olanlara kolaylık sağlayacaktır, hem de ilerde okulumuzun adının büyük ve popüler okullar arasında anılmasına sebep olacaktır.

Son olarak öğrenci arkadaşlarıma tavsiyem mesleki ilgi alanlarını geniş tutmaları. Yani sadece iyi bir not alma kay-

gısı taşımaları, ilgi duydukları konulara yönelip bol bol araştırma yapsınlar. İlgi alanlarını ve bilgi dağarcıklarının sınırlarını ne kadar geniş tutarlarsa iş hayatında bundan o derece faydalanacaklarını düşünüyorum. Bence üniversitede bazı konular seçip uzmanlaşmak yerine bunu iş hayatında veya eğer devam ederlerse sonraki eğitimlerinde yapmayı seçsinler.

İş dışı zamanlarınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Özellikle ekonomik krizin etkilerini yeni yeni atlattığımız için son zamanlarda çoğu sektör gibi bizde normalden daha fazla çalışmaya başladık. Bu da iş dışı zamanlarımın azalmasına sebep oldu.

Bilgisayar başında uzun saatler geçirmiş olmak ister istemez insanın boş zamanlarında kendini dışarıya yani açık havaya atmasına sebep oluyor. Bu yüzden bende boş zamanlarımda mümkün olukça sevdiğim insanlarla beraber olmaya gayret gösteriyorum. Ayrıca beni dinlendiren faaliyetleri tercih ediyorum, kitap okumak, müzik dinlemek, sinemaya gitmek gibi.

Bunların dışında doğayla iç içe olmaktan çok hoşlanıyorum. Özellikle ormanlık alanlarda doğa yürüyüşleri yapmaktan ve kendimle baş başa kalıp düşüncelerimi dinlemekten büyük keyif alıyorum.

İş hayatına paralel olarak bir de eğitime devam ediyorum. Şu an ODTÜ Bilgisayar Mühendisliği bölümünde yüksek lisans yapmaktayım. İş ve okulu aynı anda devam ettirmek biraz yorucu olsa da, hem yeni şeyler öğrenmek keyif veriyor, hem de iş hayatında çok fazla faydasını görüyorum.

Selçuk Eser
Çankaya Üniversitesi
Bilgisayar Mühendisliği 4. Sınıf Öğrencisi
Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu Başkanı

ÇARPIŞMA'NIN ARKASINDAKİLER

Filmin adını bilmiyor bile olsanız, fark etmişsinizdir geçtiğimiz dönem elinde kamera ile okul içinde koşuran “tip”leri. İşte bu yazıda onların hikayesini, yaşadıklarını ve bir kısa filmin ortaya çıkışını okuyacaksınız.

2004 Güz döneminin ortalarıydı, topluluğumuza (Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu) aldığımız yeni üyelerle her hafta buluşup toplantılar yapıyorduk, düzenlediğimiz kısa film günleri (Çankaya Üniversitesi I. Kısa Film Günleri)’ni yeni atlatmıştık, sıra film çekmeye gelmişti. Daha önce yarım kalan ilk denememiz “Karabasan”dan sonra epey tecrübe depolamıştım ve bu projenin yarım kalmaması için her türlü olasılığı düşünmekteydim. Sıradaki toplantıda konumuz filmin senaryosu oldu. Okulun elindeki Canon XL (Kanun-i Kanon)’u alabilmek için tamamı okulda geçen bir senaryo yazılması düşünüldü; ama konu ne olacaktı? Bir kısa film, kampüs içinde geçecek, tabii ki bu kadar düşünmedik, konu “bizler” olacaktık, yani öğrenciler... Bu belki de sinema üzerine kurulu her öğrenci topluluğunun düşündüğü klasik senaryo idi; ama bir farklılık olmalıydı. Daha önce konuştuğum ve benzer projeler düşünen diğer okulların sinema topluluklarının bu konudaki ortak eksikliğini anımsadım. Senaryo hep “Bir öğrencinin okuldaki hayatı” ya da “bir günü” şeklindeydi; ama okul içinde çeşit çeşit insan vardı ve hepsi farklı hikayelere, farklı kaygılara, farklı bakış açılara sahipti. Evet film okuldaki birden fazla öğrencinin okulda yaşadıkları bir günlerini süre izin verdiginde anlatacaktı...

Gözlemlerimizden yola çıkarak ana karakterleri yarattık ve senaryo ekibimizle senaryonun genel taslağını, konu akışını oluşturduk, sonra öğrencilerinin sıkıntından patladığı Hazırlık Binası’na standımızı kurup “hevesli” yeni yeni üyeler topladık, hemen akabinde de oyuncu seçmeleri için yeni bir toplantı düzenledik. Beklediğimizden fazlaydı ilgi. Biraz şaşırдық; çünkü eldeki senaryoda o kadar fazla rol yoktu. Sonra mümkün olduğunca, istekli herkesin oynamasını sağlayacak irili ufaklı bir çok karakter yarattık; çünkü bu bir topluluk filmi olacaktı. Aslında yaptığımız pek doğru birşey değildi. Neden mi? Çünkü çekilecek filmdeki oyuncu sayısı filmin çekim zorluğuyla doğru orantılıdır her zaman, hele ki bu amatör bir projeyse, aynı anda çekilecek sahnedeki bütün oyuncularını sette buldurmak, her oyuncuya oynayacağı

sahnenin detaylarını anlatmak vb. gibi...

Sıra çekimlere gelmişti. Üç günlük yoğun bir planla tamamlamayı düşünüyorduk çekimleri, Hazırlık’ta okuyan oyuncularımız için de üçer günlük izin kağıtları alındı, sıra kullanacağımız kameraya geldi. “The Great Cannon” için heveslenmiştik daha önce dediğim gibi; fakat yerine bir Samsung HandyCam bulduk bir an ellerimizde. Zorunluluktan çekimlerimize Samsung ile başladık. Başlangıç olarak kantinde geçen sahneyi çekelim dedik; ama ne teknik olarak ne de oyuncular olarak istediğimiz görüntülere ulaşabildik. Moraller bozuk eve döndük. Eksik olan neydi? Bu soruyu yanıtlamaya oyuncularla başlayayım dedim. Neydi eksikleri onların? Daha önce büyük bir çoğunluğu film tecrübesi yaşamamıştı -ki bu işte çok ufak bile olsa tecrübe çok büyük farklar yaratabiliyordu- ve o gün hepsi bir parça deneyim edinmişlerdi. Ertesi gün hepsi farklı başlayacaktı çekimlere muhakkak; ama bir kıvılcım gerekiyordu, dolayısıyla motivasyonlarını arttırmak, bu işin püf noktalarını ve ciddiyetini anlatmak her şeyden önemlisi takım ruhunu yaratmak için iki sayfalık bir yazı hazırladım. Ardından teknik eksiklerimizi gözden geçirdim. Bunlardan en önemlisi, çekimleri yapacağımız kamera idi. İç mekan çekimleri yoğunlukta idi ve ışık kullanılsa dahi eldeki kameradan hiçbir şekilde profesyonel bir görüntü elde edilemiyordu. Evet ertesi gün “Kanun-i Kanon”u almak için elimden geleni yapmalıydım ve kafamda kurguladığım sahne geçişlerini düşündüm. Kameranın yumuşak bir kayış ile gerçekleşmesi gerekiyordu. Bunun için de bir Şaryo (Çekim arabası ve raylı sistemi şekil 1-a Bölüm 83)’ya ihtiyaç vardı. Hemen atlayıp Ostim’deki demirci Ali Abi’nin yanına gittim, üretime başladık. Gece 3:30-4:00 gibi tamamladık “Şaryo Fantastico V. Beta 1.0”ı. Ostim’de ikimiz ve sokak köpeklerinden başka kimse kalmamıştı. Hayalet şehirden eve dönüp vurdum kafayı yattım. Ertesi gün erkenden kalkıp okulun yolunu tuttum, ekibin yeni

süprizler karşısında nasıl şaşırıp hevesleneceğini görmek heyecanlandırıyordu beni. Basın ve Halkla İlişkiler Müdürümüz Yakup Bey’le yapılan görüşme (Gaziantep’teydi kendisi) ve Şerafettin Abi’nin de yardımı ile (sağolsun ikna için uğraştı) “Kanun-i Kanon” artık emrimizdeydi!! Ekip toplanmış kantinde beklerken yeni ekipmanlarla girdik bir anda içeri. Hepsini şok olmuş bir şekilde bakarken, hazırladığım yazıyı uzattım önlerine. Çekimden önce okumalarını ardından ne yapıp edeceğimizi konuşmamızı istedim. Ve evet, tahminim doğru çıkmıştı ekip büyük bir “gaz”la başladı çekimlere. O gün epey bir sahnenin çekimini tamamladık. İlk gün beğenmediğimiz çekimleri silip herşeye sıfırdan başlamıştık. Ertesi gün de iyi bir çekim gününü geride bıraktıktan sonra bir tahminimin daha doğru çıktığını fark ettim. Çekim süresi. Tamamlayabilmek için üçüncü güne ihtiyacımız vardı ve aldığımız izin kağıtlarının süresi dolmuştu. Hazırlıktaki oyuncuların ders çıkışında başlayalım dedik çekimlere. Ama küçük bir sorun vardı yine. Dersten saat 15:00’de çıkıyorlardı, 100. Yıl’a gelişleri 15:30’u; sahnenin hazırlıklarıyla beraber saat 16:00’yu buluyordu. Okulun birimlerinin paydos saati de 17:00 olduğu göze alınırsa bir saatlik bir çekim süresi kalıyordu ki bu şekilde sürünme usulü 1-2 hafta daha devam ettik çekimlere ve sonunda tamamladık filmi. Bazı sahneler istediğimiz sonucu verememişti belki (fimin sonu gibi); ama arkamızda oldukça iyi de bir iş bırakmıştık ilk denemeye göre.

Sıra montaj aşamasına gelmişti yardımcı yönetmen Emrah ve ben bir gece sabahladıktan sonra fark ettik ki filmin çok küçük(?) bir sorunu daha vardı. Canon’nun uyanık üreticilerinin kullanıcıların para verip ayrı bir aparat alması için yarattığı harici mikrofon numarasını hemen çekimlerden önce fark etmiştik (Kamera’nın mikrofon çıkışında ses yükseltici yoktu, üzerindeki mikrofonu yerleştirilmiş ve uzatmak için bir aparat da geliştiremedik, Konya sokaklarında gezdik yine de olmadı, Devletimize burdan ses...); ama o an için başka bir çözüm bulamadığımızdan ve süremiz sınırlı olduğundan “Neyse, böyle devam edeceğiz” deyip çekimleri mikrofonsuz gerçekleştirmiştik; ama kameranın açılırları arasında çok yoğun hissedilen gürültü düzeyi farkları epey zorlaştırdı işimizi. Açıklar arasındaki geçişleri oluştururken

sanki bir kopukluk varmış izlenimi verdi ve Emrah’la ikimizi çıldırma sınırlarına doğru sürükledi. Bir de oyuncuların her çekimde replikler üzerinde yaptıkları değişiklikler eklenince “Farklı Görüntülerden Yeni Cümleler Yaratma” adlı kitabı yazmamız da gündeme gelmiş oldu. Süremiz kısılıyordu (film şenliklere yetiştireceğimizi belirtmiştik) bir yandan da hazırladığımız Bodrum gezisinin detayları zamanımızı iyice sıkıştırmaya başlamıştı. Son gün son bir gayret deyip bu sefer yanımıza Enes’i de alarak bir sabahlama partisi daha gerçekleştirdik. Sabah 8 civarıydı monitörün başında kalkmayalı abartısız yaklaşık 12 saat olmuştu. Sol gözüm iyice irtifa kaybetmekteydi, Enes yerde bir ceset misali yatmakta, Emrah’sa gözleri açık uyumaktaydı. Hepimiz çizgi film karakterlerini andırır olmuştu; ama film hala tamamlanmamıştı!! Bilgisayarları toparlayıp şenlik alanındaki standımıza kurduk. Bir yandan gezi kayıtlarını alıp bir yandan da montajı tamamlamaya çalışıyorduk.

İşte en dramatik an: Bundan sonra gerçekleştirdik, filmi tamamladık sonunda dedik ve derin nefes aldık! Ne olursa olsun bitmişti artık!! Üstümüzden büyük bir yükün kalkmasının sevinçle bir birimize mutlu mutlu bakarken, masanın arkadaki “Çankaya Hatırası” fotoğraf çekimi için biraz geri çekilmesi ile ortadaki demirine takılan bilgisayarımızın yere düşüp oradan oraya taşıdığımız pek de sabit olmayan sabit diskimiz yere kafalama çakılınca filmimiz de içinde yanmış oldu!! İlk filmimin arkadaşımın evinde su basması ardından suların buz tutması sonucu mahsur kalması; ikinci denememin kasetinin kaybolmasının ardından yeni bir kabusla karşı karşıyaydım. İnanmak istemiyordum olanlara ve kendimi çimdikleyp durdum uyanabilmek için.

Yaz boyunca denediğim recover programlarından hiçbiri de sonuç veremeyince montajına dönem başında tekrar başladım. “Çarpışma”yı yeni bir kaza olmazsa(!) bu sene ikincisini düzenleyeceğimiz Kısa Film Günleri’nde izleyebileceksiniz. Kamera arkası fotoğraflarını görmek isteyenler http://afft.cankaya.edu.tr/dmdocuments/carpisma/carpisma_main.htm adresine bakabilir ya da bana çok uzun gelir o link diyenler, fotoğrafları <http://afft.cankaya.edu.tr> olan internet sitemizde etkinlikler başlığı altında bulabilir.

Hepinize şimdiden iyi seyirler...

Mehtap Tatar
Çankaya Üniversitesi
Kültür Hizmetleri Müdürü

KÜLTÜR HİZMETLERİ MÜDÜRLÜĞÜ

Çankaya Üniversitesi Kültür Hizmetleri Müdürlüğü, Mayıs 2005'te öğrenci topluluklarının işleyişini kurumsallaştırmak, topluluk yönetimlerine yol göstermek ve topluluk etkinliklerini desteklemek amacıyla kuruldu. Şu anda Kültür Hizmetleri Müdürlüğü'ne bağlı olarak çalışmasını sürdüren 37 adet öğrenci topluluğu bulunmaktadır. Öğrenci toplulukları çok çeşitli ilgi alanlarına yönelik etkinlikler düzenlemekte. Tüm öğrenciler Kültür Hizmetleri Müdürlüğü'nden temin edilebilen üye kayıt formlarını doldurarak topluluklara üye olabilmekte ve topluluk çalışmalarına katılabilmekte.

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ TOPLULUKLARI

1. Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu
2. Amerikan Futbolu Topluluğu
3. ATAK (Atatürk İlkeleri, Tarih ve Kültür Topluluğu)
4. Atatürkçü Düşünce Topluluğu
5. Bilimsel Düşünce Topluluğu
6. Bilişim Teknolojileri Topluluğu
7. Bowling Topluluğu
8. Çankayalı Aslanlar Topluluğu
9. Çankayalı Fenerbahçeliler Topluluğu
10. Çankayalı Kartallar Topluluğu
11. Dans Topluluğu
12. Edebiyat Topluluğu
13. Endüstri Mühendisliği Topluluğu
14. Extreme Sporlar Topluluğu
15. Felsefe Topluluğu
16. FRP Topluluğu
17. Gelişen Türkiye Topluluğu
18. Gençlik (Youth) Topluluğu
19. Go-Kart Topluluğu
20. Halk Bilimi Topluluğu
21. Hukuk Topluluğu
22. IEEE Topluluğu
(Institute of Electrical and Electronics Engineers)
23. İletişim Topluluğu
24. İşletme ve Ekonomi Topluluğu
25. İş ve Kariyer Topluluğu
26. Kayak, Dağcılık ve Snowboard Topluluğu
27. Kişisel Gelişim Topluluğu
28. Münazara Topluluğu
29. Müzik Topluluğu
30. Organizasyon Topluluğu
31. Satranç Topluluğu
32. Siyaset ve Diplomasi Topluluğu
33. Tiyatro Topluluğu
34. Toplumsal Dayanışma
35. Türk Tarih Platformu Topluluğu
36. Uluslararası Ticaret Topluluğu
37. Türk Sanat Müziği Korusu

Kültür Hizmetleri Müdürlüğü İletişim Bilgileri:
Tel: 0312 284 45 00 / 150 Faks: 0312 285 63 36
e-posta: kultur@cankaya.edu.tr

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİNDEN YENİ KİTAPLAR

Aile Hukuku
Prof. Dr. Bilge Öztan
Turhan Kitabevi Yayınları

Miras Hukuku
Prof. Dr. Bilge Öztan
Turhan Kitabevi Yayınları

Hukuk Felsefesi
Yrd. Doç. Dr.
Mustafa Tören Yücel

Ceza Hukuku - Özel Hükümler
Prof. Dr. Doğan Soyaslan
Yetkin Yayınları

Ceza Hukuku - Genel Hükümler
Prof. Dr. Doğan Soyaslan
Yetkin Yayınları

Selin Karagündostu
Çankaya Üniversitesi
Hukuk Fakültesi 1. Sınıf Öğrencisi

ÜNİVERSİTE VE BEKLENTİLER

Hepimiz için bir milat olsa gerek üniversite kapısından girişimiz. Yıllardır hayalini kurduğumuz, en büyük idealimiz olan mesleğin eğitimi ya da ülkemiz eğitim sisteminin kurbanı olarak okumak zorunda olduğumuz fakülte bir yanda; yeni bir çevre, yeni arkadaşlıklar ve dostluklar bir yandadır.

Bu kapıdan girmek de öyle kolay bir iş değildir. Dershanelere, özel derslere harcanan milyarlar şöyle dursun, bir de okul, dershane ve ev üçgeni arasında geçen yıllar vardır. Hayatınıza yön verecek sınavın stresinden çok, aileye karşı olan sorumluluklar en büyük psikolojik baskıdır insanın üzerindeki. Yıllarca “komşunun zeki kızı” ya da “bir akrabanın başarılı çocuğu” vardır bize örnek gösterilen, bilinç altımıza işlenen.

Yılların emekleri bir sabah ... Üniversitesi ... Fakültesi olarak karşımızda yer alır. Seçtiğimiz meslek kadar önem taşıyan, eğitim süremiz boyunca gerek vereceği teorik bilgilerle, gerekse sağlayacağı sosyal imkanlarla bizi hayata hazırlayacak üniversitemiz de belirlenmiştir artık. Bugün çatısı altında bulunduğumuz Çankaya Üniversitesi gibi.

Kimimiz için, yaşamına farklı bakış açıları getirerek kendini geliştirmek demek üniversite. Kimimiz içinse sadece bir etiket... Hayallerimiz, isteklerimiz ne kadar farklı olursa olsun, okuduğumuz okuldan bekleediklerimiz büyük ölçüde aynı olsa gerek. Bugün hepimiz Türkiye şartları içerisinde A kalite bir eğitim almaktayız belki de; ama sadece eğitim ne kadar yeterli? Sosyalleşme olmadan, bir insan sadece teorik bilgilerle gelecekte ne kadar başarılı olabilir? İşte beklentilerin keşiştiği nokta! Kendimizi geliştirebilmek için üniversitenin bizlere sunduğu imkanlar.

Zamana dönüp baktığımızda ilk önce okulda okumak bir marifetti. Sonra ortaokul mezunu olmak, sonra da lise mezunu olmak değer kazandı...Yakın bir geçmişte de, liseden mezun olmak önemliydi; ama o da değerini yitirdi geçen zamanla! Artık üniversite mezunu olmak prim yapıyordu! Yalnız şimdi, yeni bir üniversite öğrencisi olarak bakıyorum da, sadece üniversiteden mezun olmak da yetmiyor bu hayatta ayakta kalabilmek için...Kendini geliştirmek! Evet kilit nokta bu! Artık bir iş başvurusunda size üniversite mezunu olup olmadığınız değil, hangi dilleri bildiğiniz, hangi sertifika programlarına katıldığınız, mezuniyet dereceniz, okurken derslerden farklı olarak hangi sosyal aktivitelerde yer aldığınızı soruluyor. Artık salt üniversite mezunu değil; kendini geliştirmiş ve alanında en iyiler arasına girmişler aranıyor! İşte burada öğrenciler kadar okula da büyük bir sorumluluk yükleniyor. Acaba okuduğunuz üniversite bu olanakları size ne ölçüde sağlayabiliyor? Burada diğer öğrenciler adına da konuşabilirim ki, öğrenciler bu tür imkanların sağlanmasını önemsiyor! Okul toplulukları, geziler, sertifika programları, diğer sosyal organizasyonlarda katılım için duyurular ve yardım, okulda etkin olarak görev alabilme, teşvik ve kendimizi geliştirme imkanları... Artık gençlik bunlara bakarak bir seçim yapıyor. Bu imkanlara sahip okulları tercih ediyor

Bugün benim gibi Çankaya Üniversitesi'ne adım atmış yüzlerce öğrencinin ve daha önceki senelerde üniversitemizde eğitim görmeye başlamış herkesin ortak beklentisi şu olsa gerek: Sıradan bir üniversiteli olmak değil; iyi vasıflara sahip, kendini geliştirebilmesi için üniversitesi tarafından sunulan imkanları kullanarak kendini hayata hazırlayan bir Çankayalı olmak.

Tuğba Herken
Çankaya Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve
Uluslararası İlişkiler Bölümü 1. Sınıf Öğrencisi

İŞTE GELDİK GİDİYORUZ

Babannemden öykü niyetine dinlerdim onları; gece kondu mahalleleri ve insanların... Bir kahve fincanı içine yerleştirilen sözler, umutlar ve akşam sefasının önündeki minder sefalarını... Ayda bir kez kendilerine gün seçen, bacak bacak üstüne atıp, gelincik sigarası içen, tatlı bir hevesle imrenilen subay eşlerini, sohbet havasında öven, bir dantel örneği için her kafadan çıkan sesler arasında çalan müzikle omuzlarını titreten kadınlarını... Birbirlerine sırtlarını dayamış, irili ufaklı merdivenlerden geçer bu evlerin yaşamları. Bir çit ayırır eceli gelmiş dostlarının yerine dikilen, uzun apartmanlardan onları. Bahçeleri yazları çiçeklerle, kışlara girerken ise domates, biber kuruları ve tarhanalarla seyreyler etrafı. Bazen bir karın dondurucu ayazında kazaklarının kollarını mendil yapan, yokuşlu yollarda kalesiz top oynayan çocuklardır sonu yıkım olan gecekonduların gölgesi. Ha bugün ha yarın diyerek belki de umudu yakalamak için sonu beklenen kooperatif evleri, bir kalorifer peteğini en anlamlı kılan sıcaklıktır. İşte böyle bir umutta ve yaşamda tanıdım Çiçek Abla'yı... Bahçesinde yetiştirdiği biberlere gözünün rengini veren, soğuk duvarları gülüşüyle ısıtabilen, iki kız çocuğu annesi Çiçek Abla'yı... Göz kenarları biraz erken buyur etmiş kırışıklıkları -kırışıklıklar ki mutfağı geniş, giriş kat, balkonlu kooperatif evini anlatırken mutluluktan bir farklı kırışırdı-. Elleri Mamak'ın ayazına denk bir çatlaklıkta, bir gün bitecek umuduyla beklediği kooperatif evine dantel örnekleri büyütürken, yüreğiyle işler gibiydi tüm heveslerini işine. Bir gecekonduda kiracıydı Çiçek Abla. Gecekondunun sahibi iyi bir müteahhitle anlaşmıştı, dört daire veriyordu müteahhit ev sahibi adama. Yıkım sırası onların evindeydi şimdi...

Evin küçük kızı henüz okula başlıyordu. Gözlerinin rengini annesinden alan bu küçümenin yaşı küçük olmasına rağmen, hayallerinin doluluğu ufak dudaklarından, ağız dolusu çıkan sözlerden anlaşılıyordu:

-Biliyor musun yeni evimizin mutfağı naa bu salondan bile büyük. Hem oraya gidince ablam ve ben artık annemlerle uyumcaz! Hem ben o zaman resimlerimi mutfak raflarında yapmıcam!..

Evin büyük olan kızı liseye başlayacaktı. Başarılıydı... Fakat kazandığı okulda okuyabilmesi için günde iki araç değiştirmesi gerekiyordu. Becerikliydı... Bir akrababanın yanına vermeyi düşündü onu annesi; ama olmadı... Artık evinin yakınındaki okula gitmek zorundaydı. Yine de umutluydu..

-Kooperatif evimiz bittiğinde kendi kazandığım okula geçicem. Hem o zaman artık mutfakta değil odamda çalışıcam!..

Derken bir gün kooperatif evleri bitti. Onlar, gecekondularını bir apartman boşluğuna bıraktı. Onlar şimdi, umutla beklemedikleri o kooperatif evinin herhangi bir camından kalorifer peteğine yaslanmış, sıra hangisinde diyerek izliyorlar gecekondularının kaderini. Evin küçük kızı mutfak raflarından sıyrıldı, büyüğü ise okuluna başladı..

-İşte böyle dedi babaannem bir gecekonduda daha masala karıştı. Artık karşıdan karşıya akşam sohbetleri, verilen yemek tarifleri, zorla eve çağırılan çocuklarda eskiyor. Her şey eskiyor artık. Tıpkı benim gibi...

Bu hikaye evin küçük kızının masum gözlerine bir hediye...

NASILSINIZ?

Bazen ne kadar zor yıkılmaya yüz tutmuş bir binayı ayakta tutmak için ter dökmek. Elimizde kalanlarla iç acıtan yollar sürmek... Karşımızda duran vazolara ya kırarsam diye el sürememek... Çalmak istediğiniz her zilin önünde durup, "Ddavetsizmiyim acaba?" diye düşünmek... Oysa her şey bir gülümsemeye başlar çoğu zaman. Her şey aslında sıcak bir düşünceyle başlar, aralık kapılardan yüzleri open sıcak ekmek kokuları gibi sıcak. Kimi zaman ne kadar da geç kalınır bir gülümsemeye. Karşılıksız, fütursuz, beklentisiz ne varsa her birine... Aynaya baktığınızda orada nasıl durduğunuz ne kadar önemliyse, kapısını çalmadığınız duygulara karşı nasıl durduğunuzda o kadar öyle... Endişeleriniz karşısında ceketinizi ilikleyip, ellerinizi önünüzde kavuşturup onlara itaat ederken, ne kadar da acımasız ve vefasızsınızdır ansızın yaşanan yaşanmazlıklara... Gittikçe başkalaşılır aşına olunulan ne varsa. Düşüğünüz zaman gizlice ağlamayı, yaptığınız hataları kendi seçimleriniz saymayı, her kaybedişte bir gizlilik barındırmayı sahiplendikçe, bir gün gelir aynadaki görüntünüz bile ne yaparsanız yapın hoş gelmez gözünüze; çünkü bir kandırmaca oyundur bu. İnsanın kendi kendine reva gördüğü... Yaralarına üflenmedikçe, hatalarına hata denmedikçe ve kaybedişlerini güçlülük gibi üstüne giyindikçe bir onulmazlıktır deva aradığı ve kendine itiraf edemese de deva bulamadığı ve bir gün sıra kendi yürek kapınızın zilini çalmaya gelir ve belki bir gün sıra o uzaktan bakıpta el süremediğiniz, tozları alınması gereken o vazoya gelir. İşte o anda anlarsınız uzak durduğunuz ne varsa tozlanmış ve çalmadığınız tüm ziller paslanmıştı. Tıpkı, yüreğiniz gibi... Sahiden nasılsınız?..

Ali Fatih Çetin
Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi
3. Sınıf Öğrencisi

“... ANATOMİSİ”

Top top bulutların, ılık yağmur damlalarını şehrin üstüne bıraktığı bir salı sabahıydı. Birkaç saat öncesine kadar pazartesiden sonra, çarşambadan önce gelen bir salı gecesiydi, şimdise bir salı alacası; bir yarım saat içindeyse serin bir salı sabahıydı, kümülüslerin gökyüzünü kapladığı bir salı sabahı...Kavuran yazın ardından toprakla yağmurun ilk buluşma anıydı.

Küçük yağmur tanesi, platonik aşkına kavuşmaya çalışan çılgın âşık misali, sevdıyla kavrulmaktaydı. Ne geldiği memeli kümülüs umurundaydı ne de büyük aşkının kendisine çekici gelmesinin mutlak sebebi olan Newton Amca. O sadece bir yağmur tanesiydi; sadece ılık bir yağmur tanesi, sonbaharın ilk salısının, ilk ılık yağmur tanesiydi. Düşündüğü tek bir şey vardı, tek bir hayali, tek bir özlemi: O da sonsuzluğun kapısına ulaşmak... Bu minik yağmur tanesi savrulurken rüzgarın kudretli kollarında “Her anımda keder, her anımda ızdırıp” diye çağırırdı sevdayı. Tüm bunlara rağmen yine de akli değişimdeydi. Zamanı, sabırsızlık ve hırsıyla kavurarak, ruhunun ve aklının değişim rüyasını görmesi için çabalar. “Hasret” koymuştu sevdanın öteki adını... “O yine de bir yağmur tanesiydi”, “Ruhum” derdi, yalnız yürüdüğü zaman kalender diyarında, “Ey ruhum” derdi, beni bana bırak, beni bana bırak diyerek sayıklar, bir süre sonra da haykırmaya başlardı “Ey ruhum, beni bana bırak!...Yalnızlık, hasret, dalgalar ve kendimle kalmak istiyorum” diye haykırır haykırırdı... “Hâlâ bir yağmur tanesiydi”. Her gün, yeni rüyalarla, yeni ızdırapların peşinde dolanır, ruhunu hüzünlerin içinde arardı. Benim küçük yağmur tanem, yüreğini gözlerinin arkasına saklayarak adımlarını hızlandırır. Sonra konuşmaya başlardı sessizliğin içinde “Koşuyorum... Koşuyorum... Her şeyi ardımda bırakıyorum... Gözlerimi Kapatıyorum... Kulaklarımı tıkıyorum... Koşuyorum, koşuyorum, koşuyorum...”. Kendi kendine konuşmanın ve konuşmanın tadına varmaya çalışır; ruhunun değişime alışabilmesi için daha hızlı adımlar atmaya çabalar. Onu asıl mutlu eden, zihnin de yarattığı bu yarışta galip gelmesi ya da hezeyana uğraması değildi. Mutluluğunun sebebi yarışabiliyor olmanın tadına varmasıydı! Sona doğru yaklaştıkça, sevinci artmakta, sizilerinin dineceği hayalini kurarak içini rahatlatmaktaydı. Ne de olsa koşturmacanın sonuna doğru gelmekteydi. Bu son, onun için yeni bir başlangıç olacaktı ne de olsa, toprak olacaktı, belki bir çiçeğin özüne ulaşacaktı; ama hiç ağlamayacaktı. Gözleri belki, hiçbir zaman bir “Vincent” çılgınlığıyla bakmayacak ve de kulağını kesmeyecekti onun gibi; ama ağlamayacaktı da.

“ŞAKİR BEY’İN İŞTİHASI”

Derenin kenarındaki, küçük toprak yapının içinden gelen anlam veremediği sesler ilgisini çekmişti Şakir Bey’in. Ne gibi bir sorunun bu şekilde bir uğultuya sebebiyet verdiğini düşünmeye başlamıştı kendince. Biraz da meraklanmıştı doğrusu. Bu merakı, kendisini yavaş yavaş, küçük toprak yapıya doğru sürüklemeye başlamıştı. Bu eski, küçük, çamur sivaları dökülmüş yapıya yaklaştıkça, içerisinde şiddetli bir uğultunun varlığına tanık olmuştu. Şakir Bey, içerideki seslerin neye ilişkin olduğu hususunda, dayanılmaz bir merakla toprak yapının pencere kenarına doğru biraz daha yaklaşmıştı. İçerideki dolgun; aynı zamanda gür bir ses tüm kudretiyle, “Onlar niçin semada, niçin ben çukurdayım?” diye bağırıyor; “Neden göz yaşlarım hiç dinmiyor, neden bu açlık bu sefalet bitmiyor?” gibi cümleler kuruyordu. O an için sesin kaynağı bu herif olsa gerek diye karar kıldı Şakir Bey; fakat merakı hâlâ bitmemişti Şakir Bey’in. “Derdini ne bu adamın da bu anlamsız cümleleri savuruyor havada”, diye düşünmeye başlamıştı. “Acaba çok mu acıktı adamcağız” diye söyleniverdi usulca. Sonra vazgeçti bu fikirden, “Kimsenin karnını doyuracak değilsin Şakir Efendi, merhametin, bonkörlüğün devri değil” diye, tekrar mırıldandı. Bu arada içerideki ses tekrar gülemeye başlamış, Şakir Bey de kulağını pencereye doğru biraz daha yaklaştırmıştı. Yıkık dökük yapının içindeki ses, “Yiyin, efendiler yiyin bu han-ı iştiha sizin; doyunca, tıksırınca çatlayıncaya kadar yiyin!” demeye başlamıştı. Bu son gürlenin ardından Şakir Bey biraz irkilmişti doğrusu. Biraz da alınmıştı içerideki gür sesli şahsiyete... Ne istiyordu ki “Efendiden, beyden” de böyle bas bas bağırıyordu, bir türlü anlam verememişti. Bir an için içeriye girip “Kuzum al şu elli lirayı da karnını bir güzel doyr” diyesi geldi; ama çabucak caydı bu fikirden, ne de olsa kolay kazanılmıyordu bu zamanda elli lira. En iyisi ben usul usul yoluma devam edeyim; kimsenin, işine gücüne de karışmayayım, diye geçirdi içinden Şakir Bey ve pencerenin kenarından, geldiği gibi usulca ayrıldı. Bu arada içerideki ses hâlâ gülemeye devam etmekteydi. Şakir Bey eski küçük yapıya bakarak yavaş yavaş yoluna devam etmeye başlamıştı; fakat Şakir Bey’in kulaklarında hâlâ “doyunca, tıksırınca, çatlayıncaya kadar yiyin!” naraları yankılanmakta, adamın anlam veremediği bu haykırışları aklını kurcalamaktaydı. Ne istiyordu ki bu adamcağız efendiden beyden? Değil mi ama...

Ayça Eren
Çankaya Üniversitesi
MMF Endüstri Mühendisliği Bölümü 1. Sınıf Öğrencisi

AYRILIK ACISI MI? GÜLDÜRME BENİ!

Burnuma sokağın alışıldık kokusuyla birlikte yağmurunki de doluyor. İçime çekiyorum; ama beklediğimi bulamamanın verdiği bir yüz ifadesiyle lanet okuyarak yoluma devam ediyorum. Etraf fazlasıyla karanlık. Karşıda bir evden gece lambasının titrek ışığı falan da süzülüyor. Birden duruyorum, öylece, sokağın ortasında, yağmurun içime işlediğini o an fark ediyorum. Gözüm dalıyor, gülümseyecek gibi oluyorum, yapamıyorum. Kilitlenmiş gibiyim adeta. Sanki demir atıyor omzumdan bir miço o karanlık sulara. Bir an düşündüğüm gerçek olabilir mi diyerek omzuma yöneliyorum; ama olmuyor. İçimden bir ses “Yürü!” diyor. “Hareket et!”... Ama hayır gidemem. Olmuyor işte görmüyor musun?.. Ve tam o an içimde bir kapı açıldığını hissediyorum; “Sen gidemezsen ben giderim!” dercesine, öylesine gerçek ki bir gıcırta duyduğuma yemin edebilirim. İçimdeki yoğunluk da uçup gidiyor sanki kapının açılmasıyla beraber. Bacaklarımdan aşağı oluk oluk bir şeylerin süzülüğünü hissediyorum. Yalnızca tenimde hissettiğim rüzgarı artık tam anlamıyla içimde hissediyorum. Yağmur, çamur, toz, toprak ne varsa hepsi o kapıdan içeri doluyor. Benden gidenlerle çarpışıyorlar, savruluşlarından anlıyorum bunu. Kaybolan yoğunluk yavaş yavaş geri dönüyor. Kırmızı sıvım ağırlaşıyor, koyulaşıyor. Taşımamıyorum. Gözlerim ardına kadar açılmış da olsa içeri tek bir ışık huzmesi bile girmeyi başaramıyorum. Çarpıp geri dönüşlerini, sinirli mırıldanışlarını duyuyorum. Artık denemiyorlar bile. Uzaklaştıklarını hissediyorum. Durun, hayır! Burada böylece bırakamazsınız beni! En son “Sen de pek misafirperver sayılmazsın ama!” sitemleri kulağıma geliyor. Artık derdimi anlatacak gücüm yok! Gitsinler, umurumda değil hiç bir şey! Tek istediğim şu kapının biran önce kapanması. Onu görüyorum; ama içime uzanıp

itekleyemiyorum. Üzerindeki yazıları okumaya çalışıyorum. Hayır, o da olmuyor. Bu dille ilk defa karşılaşıyorum! Her şey imkansız kılığında, hepsi uzaktan gülüyor. Hepsi biliyor. Az kaldı.... Artık pes ediyorum. Yenilgi hissedilmiş olmalı ki bana doğru yaklaşan bir şey daha da hızlanıyor. Bu defa, içime dolan simsiyah bir mürekkep adeta. Bu sonuncusu... Görüntüsünün ağırlığına bakılırsa kapanışı yapacak olan ondan başkası olamaz diyorum. Kırmızı sıvım rengini yitiriyor. Yoğunluğun son noktasındayım artık, gözlerimden sonra bu defa içim de kararıyor. Tüm ışık yitti. Kıpırdamıyorum. Yerimde kalmaya razıyım; ama artık kılıfıma da sığamıyorum. Bir bu eksikti! Pekala sen de git! Ve o anda yağmur suyuyla kayganlaşan derimin boyununda iyiden iyiye inceldiğini hissediyorum. Korkunç bir ağrı bu. Bayılacak gibi oluyorum. Tam o sırada küçük bir yırtılma her şeyi hızlandırıyor. Tamamen sıyrılıveriyorum ve derin bir nefes alıyorum. Ellerimle kalan son parçaları da temizliyorum. İçimdeki yoğunluk hala devam ediyor; ama artık rahatsız edici değil. Acaba nasıl görünüyorum? Gözlerim -artık kapaklarına sahip değil- bir su birikintisi arıyor. Neyse bununla sonra ilgilenirim, nasıl olsa artık hareket edebiliyorum. Ellerimle kendimi yokluyor, tanımaya çalışıyorum. İnsan gibi olmadığım kesin; ama önemi yok. Hatta bu iyi, çok iyi! Artık benim için konmuş kurallar yok. Bir sınıfa dahil değilim. Bundan böyle kendi sınırlarımı kendim belirleyebilirim. Hatta buna gerek bile yok. Bu fırsatı iyi değerlendirmeliyim. Ben değil miydim bana sorulmadan konmuş sınırlardan yakınan ve buna rağmen o çizginin yakınına bile uğramamış olan? Artık yok, hiçbir! Az önce onlardan da sıyrıldım ve kurtuldum. O halde şimdi oturup düşünme vakti! (hain bir gülümsemeyle) En son neyi çok isteyip de kurallara takılmıştım?...

Kaan Yamaner
Çankaya Üniversitesi
Hukuk Fakültesi 2. Sınıf Öğrencisi

JIMKO KAJO

Herkes benim uyuduğumu zanner. Aslında ben uyurken düşünürüm. Beynimde dolaşanları zaman zaman kontrol etmekte zorlanırım. Onları etkileyen tek şey, uyuduğum yerin rahatlığı ve ellerimi nereye koyduğumdur. O kadar!

Uzandığı yerden yavaşça doğruldu. Vücudunu yataydan dikey konuma getirebilmek için uyguladığı güç, dik durduğunda oluşması gereken denge çizgisinden 22°'lik bir sapma yapmasına sebep oldu. Gözleri açıldı. Bir robot edasıyla yalnızca boynundan yukarısını hareket ettirerek, bulunduğu yeri algılamaya çalıştı. Saat 09:42 yönünde bir fanus, fanusun içinde bir ateş, ateşin içinde bir top. Saat 2:27 yönünde karanlıkla türbülansa geçmiş orta büyüklükte bir delik. 00:44 yönünde bir duvar saati, saat durmuş. Akrep ve yelkovan 00:44'ü gösteriyor. Açık 22°.

- Enteresan!

Doğrulurken yaptığı 22°'lik açı sırasında duvar saatiyle göze gelmiş olsa; saat 12 yönünde 44 dakikalık zamanla, 00:44'te 22°'lik açıyla, bir doğrultuda kesişmiş olacaktır.

-Müthiş bir lineerlik duygusu. Güneş tutulması gibi bir şey; ama yine de tesadüf olsa gerek; çünkü Newton'un benim hayatımla ilgili teorileri yok.

- Domarigato shia'yojo sayatori magnesigato!

- Sen de kimsin?

- Kim olduğum önemli değil, sen sadece dediğimi yap! Saat 06:17 yönünde.

Saat 06:17 yönü 22°'nin hemen hemen simetriğinde, arkasına denk geliyordu. Orada ne olduğunu görebilmek için vücudunu hareket ettirmeden boynunu çevirmeye çalıştı. Ne kadar zorladıysa da başının 09:12'den geriye gidemediğini farketti; yani boynunu 176°'lik açı diliminde hareket ettirebiliyordu yalnızca.

- Demek ki robot değilim, diye düşündü. Bir saphiens gibi hareket etmeliydi ve her saphiensin yaptığı gibi arkasında olan bir şeye ulaşmak için belini hareket ettirmeyi denedi. En önemli algılama organı olan gözlerini, 06:17'ye 90°'lik açıyla bakabilecek konuma getirebilmek için, vücudunu döndürdüğü sırada masadaki bir başka saati fark etti.

Saat 06:16. Saniye 59."Tik." 60."Tik." 07:17:01.

- Al sana bir tesadüf daha. Bu da ay tutulması olsa gerek. Saatin açılal doğrultusunda bir kitap: "Pratik Japonca Konuşma Kılavuzu." Tesadüfen Japonca öğrenmeye zorlanıyordu. Bu durumu daha sağlıklı olarak değerlendirebilmek için; sadece belinden geriye dönük vaziyette olan vücudunu, bacaklarını da kitap yönüne hareket ettirerek, en uygun konuma getirdi.

- "Tesadüf, Japonca, öğrenmek, zorlanmak."

Sözcükleri içinden, cümle içindeki düzenini bozmadan tekrar etmeye başladı. Bu arada kılavuzu eline almış ne yazdığını algılamaya çalışmadan sayfalarını çevirmeye başlamıştı.

- Tesadüf, Japonca, öğrenmek, zorlanmak.

"Jimko Kajo!!!" Düşüncelerinden sıyrılıp gerçeğe döndüğü an, Japonca kılavuzunun 12. sayfasındaki 38. sözcük olan "Jimko Kajo"ya denk geliyordu. Bu da tekrarlanan sözcüklerin kombinasyonunda "zorlanmak" kelimesinin bitimine denk geliyordu.

- Her sayfada 42 kelime olduğuna göre; $11 \times 42 + 38 = 500$ kelime eder. Tesadüf + Japonca + öğrenmek + zorlanmak = 31 harf. $500/31 = 16,12$ harf/saniye.

Yabancı 500 kelime içinden 31 harfli bir kelime grubunu, harf başına 16,12 harf/saniye de tekrarlamış oluyordu. Yani bir harfin, bir değişken karşısında zihninden geçme hızı 16,12 harf/saniye idi.

Peki neden Japonca öğrenmesi gerekti? "Zorlanmak!"

- Hiç kimse beni bir şeyi yapmaya zorlayamaz!!

Bir fincan kahve almaya karar verdi. Uzandığı yerden ayağa kalktı. Uyumadan önce açık unuttuğu 09:42 yönündeki gaz lambasını ve 2:27 yönündeki vantilatörü kapattı. 00:44 yönünde durmuş olan saati kurdu. Saat 06:42. Dilinde bir çocuk şarkısı...

- Trik, trak, trik, trak. Olur mu hiç çalışmamak. Trik, trak, trik, trak...

Kahvesini alıp, yatağına oturduğunda çoktan düşünmeye başlamıştı bile. Hayatı boyunca bir çekik gözlüyle karşılaş-

ma olasılığı neydi ki Japonca öğreysin? Bir “homodilögenicisus” gibi davranıp, hesaplama koyuldu.

- Dünya nüfusu 7 milyar. Çekik gözlü sayısı 1,5 milyar. Bunun 1,3 milyarını Çinliler oluşturuyor. Geriye kalan 200 milyonsa Japon. Bu da dünya nüfusunun yüzde 2,8’ini oluşturur. Bu yüzde 2,8’lik kısım dünyaya homojen bir şekilde dağılmış olsa bile, bir Japonla karşılaşmanın küçük bir ihtimal olduğuna karar verdi ve Japonca kılavuzu aldığı yere, masanın üzerine bıraktı.

Sigara almak için dışarı çıktı. Yolun karşısındaki yeni açılmış olan marketin sabah ilk müşterisi olma gururunu yaşayacağını düşünerek, karşıya geçmek için yola doğru birkaç adım attığında; anlamadığı Japonca birkaç söz ve bir fren sesi ve

kamyonun tekerleklerine yapışmış olan kendi beynini gördü.

Artık uçabiliyordu.

Kaza sırasında tesadüfen oradan geçmekte olan ve Türkçe bilmeyen bir Japon içgüdüsel olarak Japonca “Jimko Kajo” diye bağırmişti. Yani Japonca kılavuzunun 12. sayfasının 38. kelimesi olan sözcük. Karşısında ise anlamı yazıyordu: “Dikkat et!”

Tesadüfün böylesi diye düşündü. Terlemişti. 02:27 yönündeki vantilatörü açmak için ayağa kalktığında aklında tek bir şey vardı.

- Bir fincan kahve daha!

ONUN ADI...

Reyhan Sezgin
Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi
4. Sınıf Öğrencisi

Daha yumuk gözlerimizi dünyaya açmadan, annemizin koryucu duvarlarıyla çevriliyken bildiğimizdi. Küçük bir bebeğin hissettiği o sonsuz güven duygusu başka ne olabilirdi ki? Meraklı gözlerimizi dünyaya açar açmaz, gördüğümüz ilk şeydi. O küçük, buruşuk ağızlarımızla, annemizin ılık sütünü emmeye çabalarken, içimize akandı o. “Mini mini bir kuş donmuştu”yu, “Kutu kutu pense”leri söylerken, elimizde sallandırarak okula götürdüğümüz beslenme çantamızdı. Tanıdığımız ya da hiç tanımadığımız birinin, saçımızı usulca okşadığı ve uzaklaştırmasını hiç istemediğimiz elleriydi. Düşüğümüz zaman kanayan dizimize dokunan ilk el, acıyan yerlerimizi, “öpeyim de geçsin” diyerek öpen dudaklardı. Her şeyin menfaatlerle ölçüldüğü şu dünyada o; karşılıksız, koşulsuz ve de çıkarsız açılan, bir şeylerden korumak istemesine sınırsız saran ve hep üç beş adım gerimizde üzerine atılmamızı bekleyen sıcak kucaklardı.

Bir genç kızın, kuytu köşelere gizlenmiş kokulu defterleri, üzerini karaladığı satırların altındaki, belki de tüm yaşamı boyunca hayal ettiğiydi. Şarkıların, şiirlerin içinden bulup bulup, kimi zaman yitirdiğimizdi. Bulduğumuzda dünyanın en tatlı mutluluğuydu, yitirdiğimizde en acı keder! Hüzünlü şarkılara eşlik eden sessiz iç kanamalarıydı bazen. En berbat bataklıklarda en güzel çiçekleri açtırabilirdi.

Bir yaşlıya içten uzattığımız bir bardak su ve yürümesine destek veren merhamet dolu ellerimizdi. Öyle bir şeydi ki; kimin kapısını çalsa, herkes kapıyı açıp, tereddüt bile etmeden onu içeri buyur ediyor; hiç kimse onu geri çevirmiyordu. En zorba kilitleri bile kırmayı başarıyor, imkansızları gerçek yapıyordu. Dalgalardan, rüzgarlardan, krallardan ve kurallardan, her şeyden ve herkesten daha güçlüydü; hatta ölümden bile! Paylaştıkça çoğalıyor, çoğaldıkça Dünya rengarenk bir çiçek örtüsüne bürünüyor ve o çiçek kokusu havaya, suya, toprağa her yana dağılıyordu.

Kral ya da uşak, zengin ya da fakir, yaşlı ya da genç, kim olduğunun önemi olmadan herkesin, her şeyin, her zaman ona ihtiyacı vardı. Herkese aynı anda sunulabiliyor; herkesten aynı anda alınabiliyordu. Bir ışık gibi kalpten kalbe akıyor, varlığını merhamet, güven, mutluluk, sıcaklık ve anlam katıyordu. En önemlisi, bizi insan yapıyordu; çünkü onun adı sevgiydi!

YALNIZLIK VARDI...

Zeynep Aydın
Çankaya Üniversitesi Siyaset
Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
Bölümü 1. Sınıf Öğrencisi

Dört duvar arasına sıkışmış yaşamları onları. Paylaşmayanlar soğutmuştu ev duvarlarını. Zamanları sohbetsiz budalaca yaşanırdı. Zaman hiç

dokunmadan geçirdi yüreklerine ve işte bu insanın içini kurutan bir şeydi. Bilinmezdi halbuki hayatın en biçare zamanlarında, insanın içini ısıtan şeyin paylaşımın olduğu. Bütünleşmek, aynı tohumdan yeşertilebilmeyi umutları, hayalleri. Bilinmezdi ki Allah'ın verdiği en büyük armağan dudaktaki buse, gözdeki anlam ve kalpte kavru-

luluğun olduğu. Anlamını hiç düşünmeden zamana hiç değdirmedikleri armağanlardı bunlar. Bir aile olmak, dört duvar arasında yaşamak değildi oysa. Ne saatlerce izlenen televizyon dizileri ne de sessiz sedasız geçen yemek saatleri. Yok olmuş bir hengamenin içinde tükenen yürekleriydi oysa. Yaşamadan yaşlanan yürekleri ve bedenleri.

Yalnızlık, insanlığı kuşatan paylaşım yaratmaktan, inanmaktan, güvenmekten alıkoyan duyulmayan bir çılgılık, insanların kendini hapsettiği bir esaret.

Her yerde karşılıksız, bütün gizi ve saflığıyla yaşanan ve yaşatılabilen her duyguya dudaktaki buse, gözdeki anlam, kalpte kavru-

ANKARA'DA GURBET VE GURBETTE MEMLEKET

Ankara'nın sabahları çok güzel başlar,gözlerini açamazsın ilk başta;ta ki otobüs şöförünün sert ve bıkmış yüzünü görene kadar.Gerçekten bıkmış mıdır otobüs şöförleri çok kazanıp,çok yorulmaktan?İnanın ki çok zordur dolmuş ve otobüs şöförlerinin işi.Sabah binbir türlü insan ve onların"-50 bin lira eksik mi vereyim yoksa 10 milyon var:" gibi tehditkar sözleri ile mücadele etmek.Bir de sabah memurları vardır Ankara'nın kalabalık caddelerinde...Her zaman telaşlı yürür ve çok çabuk kayıp olur devlet binaları arasında...Bu kadar telaşe rağmen Ankara koskocaman bir gökyüzüne sahiptir;çünkü hiçkimse kafasını kaldırıp gökyüzüne bakmaz,korkar gökyüzünün maviliğinden alışmışken griye çalan renkli devlet binalarına.

Oysa ilk zamanlar zordur Ankara'da gurbetin yeni başlamaya çalışan günleri.Adımların uymaz Ankara kaldırımlarına insanı şaşırtan ilk sözdür.

"Bir kişi uzatır mısınız lütfen!" çünkü Ankara insanları çok çabuk kabullenmiştir seni.

Gurbetin sonraki günleri çok zevkli geçer Ankara'da.Hergün yeni bir aş çıkar karşına,sevmeye başlarsın binalar arasındaki yeşili.Yeşiller arasındaki günlük aşklar,çok şey götürür senden;bir anda bakmıya korkarsın gökyüzüne.Sonraları çok çabuk ısınır sana ve bu gurbet artık senin memleketin olmuştur.Küsmüşsündür dostlarına ve yalnız başkentinde yalnız kalmışsındır...Oysa ne kadar çok insan var sokakta,gökyüzü yine mavi,otobüs şöförleri bıkmın,memurların acelesi var ve senin de ders saatin gelmiştir sabahın en erken saatinde gurbette.

Ömer Güngör
Çankaya Üniversitesi İşletme
Bölümü 1. sınıf Öğrencisi

Zeynep Özdemir
Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi
2. Sınıf Öğrencisi

BURALI DEĞİLSİN ARTIK

Sen buraya ait değilsin!
Bizi görmüyor,
Bizimle konuşmuyorsun.
Bize bakıyor;
Ama göremiyorsun.
Baktığın bizi belki;
Ama gördüğün buradan değil.
Öteerde, daha öteerde
Uzaklarda belki!
Özlüyorsun,
Bekliyor, bekletiyorsun...

Saatine bakıyorsun sürekli!
Baktığın o an değil, ötesi...
Baktığın şimdi değil, sonrası...
Baktığın bugün değil, yarın!

Ve sen buralı değil,
Oralısın!
Orası sensin, orası senin.
Orası ikimizin!
Her duyduğunda yürek atışın değişiyor,
Yüzün pembeleşiyor,
Ellerin titriyor
Ve gözlerin dalıyor;
Ötelere, uzaklara, oraya!
Sen buralı değilsin,
Sen oralı olmuşsun artık!

Özlediğin, beklediğin buradan değil belli
Öyle olsa yakınlarla bakardın.
Öyle olsa aramazdı gözlerin uzakları
Dalmazdı taa oralara...
Kısa günde kırk kere saatinle oynamaz,
Onu hızlandırmaya çalışmazdın.
Her baktığında söylenmez,
Her sorulduğunda heyecanlanmazdın.
Belli ki seviyorsun
Belli ki bağlanmışsın
Belli ki tutkulusun...

Bazen dalıyor
Gözlerin renklere
Kiminin yüzünde
Kiminin üstünde buluyorsun onu.

Belli ki mavidir renginiz
Ne zaman baksan gülümsemenden
Belli oluyor özlediğin
Hala canlı, hala pırıl pırıl
O günler gibi
Sizin gibi, sevdamız gibi...

Ya siyaha ne demeli...
Vardır bir anısı soramam,
Sorsam da söylemezsin zaten
Ama bilirim ki seversiniz
Gecenin rengini
Saklar tüm acıları,örter tüm ayıpları
Ve gizemli kılar yaşanılanları...

Bordoya dalar en çok gözlerin
Nedendir bilinmez!
Bir günü hatırlatıyor olmasın!
Belli ki özel, belli ki gizli,
Belli ki sevdalısınız o güne...
Belli ki sizin gününüz!

En çok da beyazda dalıyorsun
hayallere...
Tertemiz, duru, zarıfsın o an...
Belli ki onunlasın,
Belli ki onun oluyorsun o gün!
Belli ki takılmış kurdele
İnceden beline...

Gözlerin daldı yine arkadaş!
Sanmıyorum ki eski günleri düşünesin,
Sanmıyorum ki üzülesin.
Biliyorum ki hayal kurmaktasın.
Biliyorum ki özlemektesin...
Üzülme yine de arkadaş!
Gelecek nasıl olsa beklenen günler,
Dönecek zaten giden sevgililer!

Haklısın kendimi avutuyorum aslında
Benim için ne gelen zaman,
Ne de dönen bir sevgili var artık
Benim için yalnızca sonu gelmez
kışlar var.
Soğuk, karlı, yalnız geçen kışlar...

İşte son adımını da attın şimdi.
Kararlı ve mutlu
Heyecan yok mu sanki?
Olmaz mı? Onsuz aşk mı olur?
Onsuz kavuşma mı olur sanki!
Bilmez miyim sanıyorsun!
Son bir kez bakıyorsun arkana...
Biliyorum döneceğinden değil;
Ama yürek bu, umutlanıyor işte!
Son bir kez göz kırpyorsun
yaşanılanlara,
Hatırlara, hayata...

Ve bindin arabaya
Uzaklaştın o gün.
Sanma ki gittim hemen
Sanma ki unuttum arkandan
Giden yalnızca sen değildin o gün,
Benden de götürdün bir şeyler...
Unutan yalnızca sen olmayacaksın,
Ama hatırlayan, ben!
Gözden kaybolana kadar el salladım sana
Bir kere de benim için sallasaydın o narin
ellerini
Bir kere de benim için baksaydı o buğulu
gözler!
Bir kere de benim için söyleseydi o pembe
dudaklar
Sevda sözlerini...

Dur gitme diyemedim sana
Desem de duymadın artık...
Mutluydun...
Gözlerin ışık saçıyordu etrafa
Kimsecikler yoktu sanki orada
Melekleri bile utandırmıştı gözlerindeki
mutluluk
Nasıl derdim sana
"Dur gitme!"

Belli ki buradan değildin artık
Belli ki bizlerden değildin kaç zamandır.
Gidiyordun dönmek üzere

Vedalaşıyordun son bir kez!
Artık ne sen dönebilirdin,
Ne de ben çağırabilirdim seni
sessizliklerde...
Ama bil ki haykırışlarım göz yaşlarının
arasına sıkışmış olacak
Bil ki bu kalp hep sensiz atacak...

Gittin. O gün gibi bunun da dönüşü yoktu
biliyorum.
Gittin. Dönmeyecektin asla.
Gittin. Benden bir şeyler kopararak.
Gittin. Beni de yüreğinden atarak!

Dönüşünün olmayacağını biliyorum.
Gidişinin ne zaman olduğunu bilmesem de
Çünkü o günü takvimimden çıkardım
sonsuz dek!
Artık o gün yok oldu ben görmeden...

RENKLER

İçimde kıpkırmızı bir kor yanıyor
Serinletmek istiyorum onu maviyle
Ama bana verdikleri karamsar gri oluyor
Ben de kalıyorum gri gibi, iki arada bir
derede

İçimdeki mavi kıvılcım, ilk önce sarıya
dönüştü
Sonra turuncu olup kızarmaya başladı
Şimdi ise kıpkızıl bir güneş gibi...
Ne olur renkler üzerime biraz siyah
serpin!
Ya da beyaz serpip, ölümün huzurlu
diyarına gönderin...

Uçları severim demiştim
Ya siyah olacaksın ya beyaz!
Ben siyahı seçtim; ama
Bazen beyaz, bembeyaz bir dünya
gerekıyor insana...

Ama ben ne siyahım ne beyaz
Bazen mağrur bir lacivert
Bazen kızıl bir kiraz
Bazen de neşeli bir turuncu
İçimdeki güneş gibi...

Kahverengiye özenirim biraz
Kendine güveni ve gizemi hiç bitmez
Sert, otoriter ve yufka yüreklidir biraz
Ama içindeki siyah kaya, kahverengiye
geçit vermez

Fazla bir şey istemiyorum!
Turuncu ve sarıdan umut ve neşe
Yeşilden güven, kahverengiden gizem
Kızıldan az bir şehvet
Ve mavideki sonsuz hürriyet
Lacivertten eğilmez bir asalet ve
Siyahıdan güç istiyorum...

Devrim Akyol
Çankaya Üniversitesi Hukuk
Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi

LIBERAL AŞKIM

Resmini billboardlara asacağım!
Reklamını Kanal D'ye verip adına futbol turnuvaları düzenleyeceğim,,
Uçaklar ismini taşıyacak semada!
En güzel pastanenin en tatlı pastası senin adını alacak,
Kokundan parfüm yapacağım, şişeleyip milyonlarca satacağım!
Vücudunun hatlarının patentini alıp, Ferrari'ye pazarlayacağım,
Gülüştün diş macunlarına kapak olacak, dudakların rujlara,
Hepsini satacağım! Kıskanmadan hayasızca,
Bir tek Ruhun bana kalacak,,
Onu da visa ile taksit taksit alacağım,ömür boyu vadeli,
Her gece ödemek için bekleyeceğim,
sevgimle sevginin bedelini,,

Oran 2005

Zuhal Daşnik
Çankaya Üniversitesi
Hukuk Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi

KARALAMALAR

Zuhal Daşnik'in Kara Kalem Çalışmaları

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

ŞİMDİ SIRA BİZDE...

Dost ve kardeş ülke Pakistan yardımlarımızı bekliyor.

Pakistan'da 8 Ekim 2005'te meydana gelen 7.6 şiddetindeki depremde; 4 şehir haritadan silindi, 4.2 milyon kişi bundan etkilendi, 40 bin kişi öldü (ölü sayısının 50 bine ulaşması bekleniyor) ve 70-80 bin kişi yaralandı. Yaklaşan kış mevsimi öncesi yaklaşık 4 milyon kişi evsiz kaldı. Yeniden yapılanmanın 5 ile 10 yılı bulması beklenirken, tüm dünyadan sadece 225 milyon Dolar yardım toplandı.

Tüm Çankaya Üniversitesi çalışanları ve öğrencilerini acı çeken Pakistan halkına yardım eli uzatmaya çağırıyoruz.

**ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ
PAKİSTAN DEPREMİ
NAKDI YARDIM
KAMPANYASI İÇİN:**

- ▶ **Vakıflar Bankası
Meşrutiyet Şubesi
Hesap No:
00158007285043299**
- ▶ **Bütçe ve Muhasebe
Müdürlüğü makbuz
karşılığı yardımlarınızı
kabul etmektedir.**

Kampanya 23 Kasım 2005 Çarşamba günü saat 17:00'de sona erecektir.

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ

TARİH ÖNCESİNDEN GÜNÜMÜZE KADIN SERGİSİ

Çankaya Üniversitesi Plastik Sanatlar Biriminde Uzman olarak çalışan Olgu Sümengen'in "Kadın" temalı seramik sergisi 30 Eylül - 15 Ekim 2005 tarihlerinde Ankara'da ArtGaleri'de gerçekleşti.

Olgu Sümengen kimdir?

1978'de Isparta'da doğdu. 2001'de Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nden mezun oldu. 2004'te Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seramik Anasanat Dalı'nda yüksek lisansını tamamladı. 2002-2004 yılları arasında Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. Halen Çankaya Üniversitesi Ortak Dersler Koordinatörlüğü Plastik Sanatlar Biriminde Uzman olarak görevini sürdürmektedir. 2001 yılından bu yana, altısı karma ve ikisi kişisel olmak üzere sekiz sergide yer alan Olgu Sümengen, 2003 yılında TRT Resim ve Seramik Yarışmasında Başarı Ödülü aldı.

ÖSS TERCİH DANIŞMANLIĞI HİZMETİ

Çankaya Üniversitesi Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü tarafından üniversite adaylarına yönelik "ÖSS Tercih Danışmanlığı ve Rehberlik Hizmeti" 20 Temmuz - 3 Ağustos 2005 tarihleri arasında Rektörlük binasında oluşturulan özel tercih bürosunda gerçekleşti. Bu etkinlik kapsamında NTV ve CNBC-E Eğitim Programları Yapımcısı ve Vatan Gazetesi Eğitim Yazarı Sadık Gültekin 1 Ağustos 2005 günü "Meslek Seçiminde Dikkat Edilmesi Gereken Özellikler ve Doğru Tercih Nasıl Yapılır?" konulu bir konferans verdi ve gün boyunca Sadık Gültekin ile aday öğrenciler bire bir görüşme ve tercih yapma olanağı buldu.

TELEVİZYONDA ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

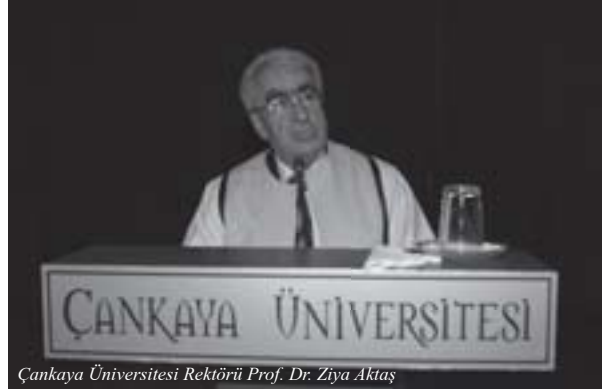
ÖSS Tercih Döneminde Çankaya Üniversitesi en yetkili ağızlarından aday öğrencileri televizyon programları aracılığıyla aydınlattı. Bu bağlamda, 15 Temmuz 2005 Cuma günü NTV'de Doğru Tercih Programına Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Aktaş ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet Yalnız, 26 Temmuz 2005

Salı günü SkyTurk TV Tercih 2005 Programı ile 29 Temmuz 2005 Cuma günü Kanal Turk TV Üniversite Özel Programına Çankaya Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Kenan Taş konuk olarak katılarak hem Çankaya Üniversitesi hem de meslek ve üniversite seçimi konularında aday öğrencilere ayrıntılı bilgi verdi.

YENİ AKADEMİK YIL BAŞLADI

Çankaya Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Sıtkı Alp

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Aktaş

Çankaya Üniversitesi 2005-2006 Akademik Yılı açılış töreni 26 Eylül 2005 günü Konferans Salonunda yapılan bir törenle başladı. Mütevelli Heyeti başkanı Sıtkı Alp, Rektör Prof. Dr. Ziya Aktaş ve Öğrenci Konseyi Başkanı Murat Kaan'ın birer konuşma yaptığı törende Çankaya Üniversitesi Öğretim Görevlisi Dr. Beril Kasap (piyano) ile Ulaş Özer (keman) tarafından bir mini konser verildi.

Mini Konser

Çankaya Üniversitesi Öğrenci Konseyi Başkanı Murat Kaan

YENİ ÖĞRENCİLER İÇİN ORYANTASYON PROGRAMI

Çankaya Üniversitesi'ne bu yıl yerleşen öğrencilere yönelik olarak hem üniversite ve bölümlerini tanıtmak hem de öğretim elemanları ile yeni arkadaşlarıyla tanışmalarını sağlamak amacıyla 13-16 Eylül ve 27-29 Eylül 2005 tarihlerinde oryantasyon programı yapıldı. Bu etkinlik kapsamında konferanslar, tanıtım toplantıları ve turları ile kokteyller düzenlendi. Ayrıca, Çankaya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Uğur Öner ile Çankaya Üniversitesi Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Biriminden Uzm. Psk. Selma Eren Şakar tarafından tüm öğrencilere yönelik "Yeni Bir Yaşama Başlarken" konulu konferanslar da verildi.

BEŞİKTAŞ GELECEĞE BAKIŞ TOPLANTILARI

Çankaya Kartallar Topluluğu ile Serencebey Gazetesi'nin ortaklaşa düzenlediği "BJK Geleceğe Bakış Toplantıları"nın ilki 24 Eylül 2005 günü Çankaya Üniversitesi Konferans Salonunda yapıldı. Açılış konuşmalarını Serencebey Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Bülent Çağlar ile

Beşiktaş JK Yönetim Kurulu Başkanı Yıldırım Demirören'in yaptığı konferansta Cüneyt Sezzin "Beşiktaş'ın Risk Analizi", Sinan Vardar "Beşiktaş'ın Geleceği ve Altyapı", Tuğrul Ülker "Pazarlama ve Yeni Trendler", Alen Makaryan "İstenen ve Beklenen Beşiktaş tribünleri" ve Çankaya Kartallar Topluluğu Başkanı Mustafa Kılınç "Beşiktaşlı Gençliğin Beklentileri" konularında konuştu.

ERASMUS TANITIM TOPLANTISI YAPILDI

Çankaya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Ofisi ve Ulusal Ajans işbirliği ile 14 Ekim 2005 Cuma günü Erasmus Tanıtım ve Bilgilendirme Toplantısı Konferans Salonunda yapıldı. Çankaya Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve Erasmus Koordinatörü Prof. Dr. Kenan Taş'ın açılış konuşmasını yaptığı toplantıda Ulusal Ajans yetkilileri ve Çankaya Üniversitesi Ulus-

lararası İlişkiler Sorumlusu Gamze Tanıl sunumlarını yaptı ve geçen akademik yılda Erasmus Değişim Programından yararlanarak Avrupa'nın çeşitli üniversitelerinde bir dönem öğretim gören Çankaya Üniversitesi öğrencileri deneyimlerini katılımcılarla paylaştı.

İKTİSATÇI PROGRAMI ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ'NDE

"İktisatçı" Programı, TRT ve Çankaya Üniversitesi işbirliği ile Çankaya Üniversitesi Konferans Salonundan 16 Ekim 2005 tarihinden itibaren her Pazar saat 14:50'de TRT 2 ve TRT int'ten canlı olarak yayınlanıyor.

Karmaşık ekonomi dünyasının gerçeklerini basit bir görsel-ışitsel dile indirgeyip, halka, ekonominin taraflarına keyifli bir söyleşi ortamında görsel estetiği gözetilen güncel görüntülerle birleştirilerek anlatan ve Deneyimli Gazeteci Okan Müderrisoğlu'nun sunduğu İktisatçı Programına Çankaya Üniversitesi öğretim elemanları ve öğrencileri izleyici olarak katılarak günün konusuna sorular yöneltmekte.

Yayınlanan bölümler

Tarih	Programın Konuğu
16 Ekim 2005	Binali Yıldırım, Ulaştırma Bakanı
23 Ekim 2005	Oğuz Satıcı, Türkiye İhracatçılar Meclisi Başkanı
30 Ekim 2005	Tevfik Bilgin, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu Başkanı
6 Kasım 2005	Zafer Çağlayan, Ankara Sanayi Odası Başkanı

HOLLANDA'DAN ÇANKAYA'YI ZİYARET

Hollanda Avans Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Ofisi yetkilisi Marianne A.T. Brekelmans 18 Ekim 2005 Salı günü Çankaya Üniversitesi'ni ziyaret etti. Halen, Avans Üniversitesi ile Çankaya Üniversitesi'nin Erasmus Öğrenci Değişim Programı anlaşması bulunmakta ve öğrenci değişimi yapılmakta.

MACAR ÖĞRENCİLER ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ'NDEYDİ

Avrupa Birliği Komisyonu tarafından desteklenen ve ilki geçen yıl 9-19 Ekim tarihlerinde Macaristan'da gerçekleşen Türk-Macar İşbirliği Projesi'nin ikincisi bu yıl 9-19 Ekim tarihlerinde Türkiye'de yapıldı. Koordinatörlüğünü Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerinin yaptığı ve Ankara, İstanbul ve Nevşehir'de gerçekleşen bu yılki etkinliğin bir ayağına Çankaya Üniversitesi de destek verdi. Organizasyonda Çankaya Üniversitesi'ni temsil eden Hukuk Fakültesi öğrencileri Seher Kökçü, Gülşah Gökce ve Esra Pehlivan'ın önderliğinde Macaristan'dan gelen konuk öğrencilere Çankaya Üniversitesi Konferans Salonunda Türk Kültürünü anlatan bir gösteri düzenlendi ve halı sahada futbol dostluk maçı yapıldı.

ÇANKAYA'LI ÖĞRENCİLER ÇEK CUMHURİYETİ'NDEYDİ

Bu yıl 16-26 Ekim tarihlerinde Çek Cumhuriyeti'nde gerçekleşen ve Avrupa Birliği Komisyonu tarafından desteklenen "Savaş Sanatları ve Irkçılık" konulu gençlik projesinde ülkemizi iki üyesi Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencileri Seher Kökçü ve Gülşah Gökce olmak üzere sekiz kişiden oluşan bir ekip temsil etti. Bu proje, Çek Cumhuriyeti, Türkiye, Portekiz, Yunanistan, Romanya, Bulgaristan, Slovakya'nın katılımı ile gerçekleşti.

REKTÖR PROF. DR. ZİYA AKTAŞ'IN KATILDIĞI ULUSLARARASI TOPLANTILAR

18. ULUSLARARASI YÜKSEKÖĞRETİM KONFERANSI

Bu yıl 26-28 Ağustos tarihlerinde 18'incisi düzenlenen Uluslararası Yükseköğretim Konferansı (18th International Conference on Higher Education in Ankara) Ankara'da Bilkent Hotel'de yapıldı. Tüm dünyadan katılımcılara açık ve bağımsız, konusu ise "Özel ve Devlet Üniversitelerinin Güçlü ve Zayıf Yanları" olan bu konferansta Çankaya Üniversitesi'ni Rektör Prof. Dr. Ziya Aktaş temsil etti.

3. MİLENYUMDA EĞİTİMİN TASARIMI

Çankaya Üniversitesi'ni Rektör Prof. Dr. Ziya Aktaş, IGIP (International Society for Engineering Education) adlı uluslararası kuruluş tarafından 12-16 Eylül 2005 tarihlerinde İstanbul'da Yeditepe Üniversitesi'nde düzenlenen "3. Milenyumda Eğitimin Tasarımı-Design of Education in the 3rd Millennium" Sempozyumuna oturum başkanı ve konuşmacı olarak katıldı. Prof. Aktaş, bu sempozyumda "Bilgi Toplumu İçin Mühendislik Eğitimi-Engineering Education for Information Society" konulu bir konuşma yaptı.

BUDAPEŞTE'DE BİLGİ TOPLUMU TARTIŞILDI

Çankaya Üniversitesi'ni Rektör Prof. Dr. Ziya Aktaş, Uluslararası Bilimler Akademisi tarafından 25-28 Ekim 2005 tarihlerinde Budapeşte'de düzenlenen "VI. Uluslararası İnfomatika, Sistem Bilimleri ve Mühendislik Konferansı"na ("VI. Int. Conference on Enformatika, Systems Sciences and Engineering") katıldı. Prof. Aktaş, bu konferansta "Bilgi Toplumu ve Avrupa-Information/Knowledge Society and Europe" konulu bir konuşma yaptı.

YURT DIŞINDA KARIYER VE İŞ İMKANLARI KONFERANSI YAPILDI

Çankaya Üniversitesi Kültür Hizmetleri Müdürlüğü, İş ve Kariyer Topluluğu'nun desteğiyle 20 Ekim 2005 tarihinde Mavi Salon'da "Yurt Dışında İş ve Kariyer Olanakları" konulu bir seminer düzenledi. Semineri tebesir.com ve Advis

Akademik Danışmanlık Şirketi verdi. Advis Akademik Danışmanlık Şirketi'nden Çiğdem Işıl'ın toplantıya katılan öğrencileri Amerika'daki "Work & Travel" programı hakkında bilgilendirdi.

AVRUPA ÖĞRENCİLERİ FORUMU TANIŞMA TOPLANTISI YAPILDI

Avrupa Öğrencileri Forumu (AEGEE - Association Des Etats Generaux Des Etudiants de L'Europe) tanışma toplantısı 11 Ekim 2005 tarihinde Çankaya Üniversitesi Mavi Salon'da gerçekleştirildi. Açık ve hoşgörülü bir toplumun oluşumuna katkıda bulunmak amacıyla çalışmalarını sürdüren Avrupa Öğrenci Forumu'nun amaçlarını ve hedeflerini tanıtmak amacıyla Kültür Hizmetleri Müdürlüğü tarafından düzenlenen bu toplantıya AEGEE Ankara Ofis'i Başkanı Emrah Ateş katıldı. Toplantıda sırasında AEGEE'nin yapılması ve etkinlikleri hakkında bilgiler verildi, katılımcıların soruları cevaplandırıldı ve sonrasında da AEGEE Ankara Ofisi öğrencilerin üyelik başvuruları kabul etti. Bu toplantı sayesinde Çankaya Üniversitesi öğrencileri Avrupa'nın 286 şehrinde 17 binden fazla üyesi olan sivil toplum örgütüne üye olma fırsatını yakalamış oldu.

MÜHENDİSLİK-MİMARLIK FAKÜLTESİ SEMİNERLERİ

Mühendislik-Mimarlık Fakültesi seminerlerine geçen yıl öğretim elemanları ve öğrencilerin yoğun ilgi göstermesi üzerine bu yıl da devam ediliyor.

Gerçekleşen seminerler:		
Tarih	Seminer Konusu	Semineri Veren
6 Ekim 2005	“Kentsel İç Mekanların Kavramsallaştırılması”	Öğr. Gör. Serkan Mertürek, Çankaya Üniversitesi MMF İç Mimarlık Bölümü
13 Ekim 2005	“Building Replacement Parts for the Brain”	Prof. Dr. Theodore W. Berger
20 Ekim 2005	“Avrupa Birliği Telekomünikasyon Teknolojileri ve Türkiye”	Vedat Karaarslan, Türk Telekom Eski Genel Müdür Yardımcısı
27 Ekim 2005	“Araştırmalarda Yaygın Olarak Yapılan İstatistiksel Hatalar”	Prof. Dr. Fetih Yıldırım, Çankaya Üniversitesi MMF Endüstri Mühendisliği Bölüm Başkanı

ALMAN HUKUKÇULAR ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ'Nİ ZİYARET ETTİ

25 Alman Hukukçu 22 Ekim 2005 Cumartesi günü Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni ziyaret etti. Konuklar için düzenlenen yemeğe Çankaya Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Sıtkı Alp ve Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Turgut Önen de katıldı.

ÖĞRENCİ TOPLULUKLARI TANIŞMA TOPLANTISI YAPILDI

Çankaya Üniversitesi Kültür Hizmetleri Müdürlüğü tarafından düzenlenen Öğrenci Toplulukları Tanışma Toplantısı 4 Ekim 2005 tarihinde Mavi Salon'da gerçekleştirildi. Toplantıya öğrenci toplulukları temsilcileri ve Kültür Hizmetleri Müdürlüğü çalışanları katıldı. Toplantıda topluluk temsilcileri-

ne toplulukların işleyişlerinin nasıl olması gerektiği hakkında bilgiler verildi. Toplantı sonrasında düzenlenen kokteylde de topluluk temsilcileri birbirleriyle tanışma, kaynaşma ve ortak projeler üretme imkanı bulmuş oldu.

YAZILIM VE PROJE HAYAT DÖNGÜSÜ SEMİNERİ YAPILDI

Çankaya Üniversitesi Bilişim Teknolojileri Topluluğu (BilTeC) tarafından düzenlenen “Yazılım ve Proje Hayat Döngüsü (Software Project Life Cycle) Semineri Çankaya Üniversitesi 4 Ekim 2005 tarihinde Mavi Salon'da yapıldı. Yazılım Mühendisi Bilen Yavuz tarafından verilen, ücretsiz ve herkese açık olan seminere Atılım Üniversitesi, Başkent Üniversitesi, Çankaya Üniversitesi, ODTÜ, Hacettepe Üniversitesi ve TOBB-ETÜ öğrencileri katıldı. Seminerde bir yazılımın proje haline gelmesi süreci ve gelişme süreci içerisinde geçirdiği evreler ve nasıl tamamlandığı anlatıldı.

BOWLING TURNUVASI YAPILDI

Çankaya Üniversitesi Bowling Topluluğu Bilkent Rollhouse Bowling'de 12 Ekim 2005 tarihinde Çankaya Üniversitesi öğrencilerinin katılımıyla bir turnuva düzenledi. 40 öğrencinin katıldığı turnuvada birinci bay İbrahim Özlütürk ve birinci bayan Gülşen Erton ve en sempatik oyuncu seçilen Mürrüvet Yüksel'e madalyalar ve çeşitli ödüller verildi.

Haluk Bilgin
Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü
Genel Sekreteri

MERHABA TÜM ÇANKAYALILAR

Bu yıl tüm lig takımlarının büyük yatırımlar yaparak sezona başlaması ve bayan takımımızın iki önemli oyuncusunun satılması bizi olumsuz etkiledi. 2. Ligden 1. Lige çıkan Kayseri TED Koleji ve Bursa Yıldırım Spor tamamen yeni kadrolarla büyük yatırım yaparak sezona başladılar. Diğer takımlarda dört yabancı sporcu takviyesiyle çok iyi ekipler kurdu.

Bizim takımımıza bu yıl Alvine Mendeng, Vaida Zagurskyte ve Larisa Shandruk adlı yabancı oyuncular katıldı. Ayrıca Belgin Aktan İstanbul Üniversitesi'nden, Ceren Şaldırdak Bolu Orimcam'dan, Gökçe Doğan MTA Spor Kulübü'nden, Dila, Cansu, Ebru, Eliz adlı oyuncularımız da altyapıdan A takımına terfi etti ve böylece genç; fakat çok deneyimli olmayan bir kadro kurduk.

Amerikalı Alvine ilk maçtan beş gün önce Türkiye'ye geldi ve dolayısıyla tam adapte olamadan maça çıktı. Bu nedenle Bursa maçını kaybettik Daha sonra Mersin Büyükşehir ile deplasmanda oynadığımız maçta 3,5 periyot önde götürdüğümüz maçın son beş dakikasında hakemlerin ev sahibi takımı biraz kollamaları sonucu üç sayıyla kaybettik. Burada yeri gelmişken tüm camiamızdan destek bekliyorum. Her takım kendi sahasında ev sahibi takım avantajını kullanırken biz kendi sahamızda bu avantajı kullanamıyor ve o ortamı bir türlü yaratamadığımızı inanıyorum. Maçlarımıza izleyenlerden hiçbir ücret talep edilmiyor. Öğrencimiz maç esnasında kantinlerde ve sosyal tesislerde zaman geçiriyor, hemen yanı başlarındaki Olimpik Salonumuzda yapılan maçlara gelmiyor. Bu da gençlerimizin neden spora karşı sempatiyelerinin olmadığı sorusunu aklımıza getiriyor. Halbuki oynayan oyuncuların çoğu bizim

okulumuzun öğrencisi, dolayısıyla onların da arkadaşları. Hepimizin birbirine her konuda destek olarak bir "Çankayalılık" ruhunu oluşturmamız gerektiğine inanıyorum. Son maçımızda Üniversite ve Arıdan gelen öğrencilerimiz bizleri çok iyi desteklediler ve Migros'u 68-63'lük bir skorla yendik. Kendilerine kulübümüz adına çok teşekkür ediyorum.

2. Lig erkek basketbol takımımızda bu yıla çok genç ve yetenekli oyuncularla kurulu olarak başladı. Ersoy, Ersen, Hasan, Tolga adlı oyuncular diğer takımlardan; İbrahim, Cem, Serhat ise Türk Telekom'dan (bu oyuncular genç millidir) alınmıştır. Yiğitcan, Kazım, Batuhan, Canberk adlı oyuncularla alt yapıdan geldi. Görüldüğü gibi çoğu altyapıdan alınan ve yine çoğu öğrencimiz olan oyuncularımızla kurduğumuz bu takımlar üst seviyede spor yapmakta.

Masa Tenisi takımımız da bu yıl Halil Adak adlı oyuncumuzu gönderip yerine iki genç oyuncu ile anlaşarak sezona başladı. İyi başlangıç yapan bu takımımıza maçlarında başarılar diliyorum ve en üst seviyede camiamızı temsil edeceğine yürekten inanıyorum.

Görüldüğü gibi özenle seçilmiş oyuncularla oluşan takımlarımız camiamızı en üst seviyede temsil etmektedir. Bu takımların oluşmasında hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan Mütevelli Heyetine, Rektörümüze sonsuz şükranlarımı sunuyorum, takımlarımıza her bakımdan sahip çıkılmasını bekliyorum.

2005-2006 sezonunun tüm takımlarımız ve camiamız için başarılı bir yıl olmasını diliyorum.

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ BASKETBOL TAKIMLARI 2005-2006 FİKSTÜRLERİ

BAYANLAR 1. LİG FİKSTÜRÜ

14.10.2005	Çankaya Üniv.	Yıldırım Bld.	75-76
23.10.2005	Mersin Bşb.	Çankaya Üniv.	74-71
28.10.2005	Çankaya Üniv.	Migros	68-63
05.11.2005	Erdemir	Çankaya Üniv.	61-67
13.11.2005	Kayseri TED	Çankaya Üniv.	
20.11.2005	Çankaya Üniv.	Fenerbahçe	
26.11.2005	Botaş	Çankaya Üniv.	
02.12.2005	Çankaya Üniv.	Burhaniye Bld.	
09.12.2005	İstanbul Üniv.	Çankaya Üniv.	
16.12.2005	Çankaya Üniv.	Ceyhan Bld.	
22.12.2005	Beşiktaş	Çankaya Üniv.	
07.01.2006	Yıldırım Bld.	Çankaya Üniv.	
13.01.2006	Çankaya Üniv.	Mersin Bşb.	
28.01.2006	Migros	Çankaya Üniv.	
03.02.2006	Çankaya Üniv.	Erdemir	
10.02.2006	Çankaya Üniv.	Kayseri TED	
18.02.2006	Fenerbahçe	Çankaya Üniv.	
24.02.2006	Çankaya Üniv.	Botaş	
05.03.2006	Burhaniye Bld.	Çankaya Üniv.	
10.03.2006	Çankaya Üniv.	İstanbul Üniv.	
19.03.2006	Ceyhan Bld.	Çankaya Üniv.	
24.03.2006	Çankaya Üniv.	Beşiktaş	

ERKEKLER 2. LİG FİKSTÜRÜ

02.10.2005	Gaziantep	Çankaya Üniv.	82-67
08.10.2005	Bahçeşehir	Çankaya Üniv.	88-63
14.10.2005	Çankaya Üniv.	Ziyaret Bld.	77-67
21.10.2005	Çankaya Üniv.	Tofaş	76-82
29.10.2005	Vestel	Çankaya Üniv.	89-69
04.11.2005	Çankaya Üniv.	Pertevniyal	67-82
11.11.2005	Çankaya Üniv.	Yeşim	
19.11.2005	Gelişim Koleji	Çankaya Üniv.	
25.11.2005	Çankaya Üniv.	Kepez Bld.	
03.12.2005	Ted Kolejliler	Çankaya Üniv.	
11.12.2005	Çanakkale Bld.	Çankaya Üniv.	
16.12.2005	Çankaya Üniv.	Kadıköy Bld.	
24.12.2005	MKE Ankaragücü	Çankaya Üniv.	
07.01.2006	Yeşilyurt	Çankaya Üniv.	
14.01.2006	Çukurova Üniv.	Çankaya Üniv.	
20.01.2006	Çankaya Üniv.	Gaziantep	
27.01.2006	Çankaya Üniv.	Bahçeşehir	
04.02.2006	Ziyaret Bld.	Çankaya Üniv.	
11.02.2006	Tofaş	Çankaya Üniv.	
17.02.2006	Çankaya Üniv.	Vestel	
25.02.2006	Pertevniyal	Çankaya Üniv.	
04.03.2006	Yeşim	Çankaya Üniv.	
10.03.2006	Çankaya Üniv.	Gelişim Koleji	
18.03.2006	Kepez Bld.	Çankaya Üniv.	
24.03.2006	Çankaya Üniv.	Ted Kolejliler	
31.03.2006	Çankaya Üniv.	Çanakkale Bld.	
09.04.2006	Kadıköy Bld.	Çankaya Üniv.	
14.04.2006	Çankaya Üniv.	MKE Ankaragücü	
21.04.2006	Çankaya Üniv.	Yeşilyurt	
28.04.2006	Çankaya Üniv.	Çukurova Üniv.	

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ SPOR KULÜBÜ BAYAN BASKETBOL TAKIMI

HALUK BİLGİN - Antrenör

Doğum Tarihi ve Yeri : 10.06.1957, Ankara
Eğitim : Ankara Üniversitesi Eğitim Bil. Fak. Eğitim Programları ve Spor Bölümü (1985), Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü (1984), Ankara Eğitim Enstitüsü Sınıf Öğretmenliği Bölümü (1976)

Deneyim : Ankara DSİ Spor Kulübü, Mülkiye Spor Kulübünde çalıştı. 1990 yılından itibaren Arı Koleji'nde göreve başladı. Halen Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde Genel Sekreter ve Antrenör olarak çalışmakta. 4 yıl milli takımlarda (A takım-Genç takım) görev yapmış olan Haluk Bilgin, 10 yıldır da bayanlar 1. lig takımında baş antrenör olarak çalışmakta.
Hobileri : Doğa Sporları, yüzme, futbol, satranç, spor organizasyonları ve sinema

YASIN AKINCI - Antrenör Yardımcısı

Doğum Tarihi ve Yeri : 29.10 1977, Manisa
Eğitim : Orta Doğu Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü (Lisans ve yüksek lisans). Halen ODTÜ'de doktora programına devam etmekte.

Deneyim: Manisa Vestel ve Ankara Sümerbank spor kulüplerinde 2. lig de basketbol oynadı. Basketbol da ve atletizm de üniversite oyunlarında ODTÜ adına bir çok yarışmaya katıldı. 1997 yılında Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde alt yapı ve A takım yardımcı antrenörü olarak çalışmaya başladı. 2005 yılı 16 yaş altı milli takımında (Avrupa dördüncüsü) yardımcı antrenör olarak görev aldı.
Hobileri : Sinema, bilgisayar ve alışveriş, tenis, kayak ve tek pota basketbol maçı

SELEN ERDEM - İstatistikçi

Doğum Tarihi ve Yeri : 1984, Ankara
Eğitim : Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Antrenörlük eğitimi bölümünü

Deneyim: TED Koleji Basketbol Kulübü'nde basketbol oynamaya başladı. Daha sonra Arı Koleji Spor Kulübü'nde 3 yıl, Kocaeli Spor Kulübü'nde 1 yıl basketbol oynadı. Sakatlanarak basketbolu bıraktı. Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde antrenörlüğe başladı. 2004-2005 sezonunda genç-yıldız takım yardımcı antrenörlüğü yaptı. Bu sezonda genç-yıldız takım yardımcı antrenörlüğü ve aynı zamanda A takım asistan coachluğu yapmaktadır.

OYUNCULAR

CEREN ŞALDIRDAK

Doğum Tarihi ve Yeri : 1983, Ankara
Boyu : 1.85

Pozisyonu : Forvet

Milli Forma Sayısı : 58 (Yıldız Milli ve Genç Milli)

Eğitim : Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü mezunu.

Deneyim : Basketbola 13 yaşında Ankara MTA'da başladı. İzmir Urla Belediyesi ve Bolu Orimcam'da oynadı. Halen Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamaya devam etmekte.

Başarıları : Yıldız Kız ve Genç Kız Ankara birinciliği

Hobileri : Sinema, alışveriş, kız arkadaşlarıyla her hafta yaptığımız toplantılar.

ELİZ KUMRAL

Doğum Tarihi ve Yeri : 1986, Talbuhin / Bulgaristan

Boyu : 1.86

Pozisyonu : Forvet

Eğitim : Çankaya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü öğrencisi

Deneyim : Basketbola 1997 yılında Alanya Belediyesi Spor Kulübü'nde başladı. 2003 yılında Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'ne transfer oldu ve halen aynı kulüpte oynamaktadır.

EBRU PEKER

Doğum Tarihi ve Yeri : 1986

Boyu : 1.70

Pozisyonu : Guard

Milli Forma Sayısı : 9 (Genç Milli)

Eğitim : Arı Koleji'nden mezun

Deneyim : 11 yaşında basketbola başladı. 13 yaşında Ankara Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamaya başladı. 2001 yılında Çankaya Üniversitesi'ne transfer oldu. Ümit Milli Takımı aday kadrosuna çağrıldı. 2004 yılından bu yana Çankaya Üniversitesi A takımında oynamaktadır.

DİLA AŞKIN

Doğum Tarihi ve Yeri : 1987, Isparta
Boyu : 1.75
Pozisyonu : Forvet
Milli Forma Sayısı : 25 (Genç Milli)
Eğitim : Antalya Koleji mezunu.Çankaya üniversitesi 1. sınıf Uluslararası ilişkiler ve siyaset bilimi öğrencisi.
Deneyim : Basketbola 8 yaşında Akdeniz Koleji'nde başladı. Ortaokulda Antalya Koleji'ne transfer oldu. Ortaokul ve liseyi Antalya Kolejinde burslu okudu. 2003 yılında mezun olup Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'ne transfer oldu. 2004 yılından itibaren Çankaya Üniversitesi A takımında oynamakta. Genç Milli takım oyuncusu olan Dila Aşkin, Ümit Milli takım aday kadrosuna çağrıldı.

AYŞE DİLEK ÜNÜVAR

Doğum Tarihi ve Yeri : 1982, Sarıkamış
Boyu : 1.75
Pozisyonu : Forvet
Milli Forma Sayısı : 15
Eğitim : Çankaya Üniversitesinde İİBF İşletme Bölümü 4. sınıf öğrencisi
Deneyim : Basketbola Bolu'da ortaokul 2. sınıfta başladı. Daha önce Mudurnu Tavukculuk, Boluspor ve Antalya Koleji spor kulüplerinde basketbol oynadı. 6 yıldır Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynuyor.
Dereceleri : Antalya Koleji İl Türkiye Liseler 3'üncülüğü, Ümit Milli Takımla Avrupa 5'inciliği, Üniversite Milli Takımı ile Dünya 8'inciliği.
Hobileri : Bowling, sinema, alışveriş.

CANSU AYDOĞAN

Doğum Tarihi ve Yeri : 1987, Ankara
Boyu : 1.79
Pozisyonu : Forvet
Eğitim : Gazi Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü öğrencisi
Deneyim : Basketbola 8 yaşında Arı Koleji'nde başladı. 2002 yılında yıldız milli takım forması giydi. 11 yıldır Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamakta.

PINAR TURAN

Doğum Tarihi ve Yeri : 1982, Bolu
Boyu : 1.68
Pozisyonu : Guard
Eğitim : Çankaya Üniversitesinde MYO Uluslararası Ticaret Yönetimi proqramında okumakta.

Deneyim : Basketbola 12 yaşında başladı ve 3 sene Bolu'da oynadı. Daha sonra Antalya Koleji'ne transfer oldu. Burada Türkiye şampiyonlukları yaşadım. 19 yaşında Çankaya Üniversitesi'ne transfer oldu. 5 yıldır Çankaya Üniversitesi'nin hem üniversite, hem de kulüp takımlarında oynamakta.

BELGİN AKTAN

Doğum Tarihi ve Yeri : 1975, İzmir
Boyu : 1.90
Pozisyonu : Pivot
Milli Forma Sayısı : 50 (Yıldız, Genç ve A)
Eğitim : Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi terk.
Deneyim : Basketbola 1987 yılında İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde başladı. 1990 yılında İstanbul Üniversitesi'ne transfer olarak yıldız ve genç takımlarda şampiyonluklar yaşadı ve iki kere en iyi pivot ödülünü aldı. 6 sene İstanbul Üniversitesi'nde oynadıktan sonra Beşiktaş'a transfer oldu ve 2 yıl oynadı. Daha sonra 1 yıl Erdemir Ereğli ve 2 yıl da Galatasaray'da oynadı ve İstanbul Üniversitesi'ne geri döndü. Bu sezon başında Çankaya Üniversitesi'ne transfer oldu. Aynı zamanda Basketbol Federasyonu'na başvurarak Antrenörlük lisansı aldı.

DİLEK ÖZAK

Doğum Tarihi ve Yeri : 1983, İzmir
Boyu : 1.82
Pozisyonu : Forvet
Eğitim : Ereğli Lisesi mezunu
Deneyim : Basketbola ortaokul 2. sınıfta Balçova Belediyesi Spor Kulübü'nde başladı. 1999 yılında İstanbul Üniversitesi Spor Kulübü'ne transfer oldu. İstanbul Üniversitesi'nde 1 yıl oynadıktan sonra basketbola bir süre ara vererek İzmir'e döndü. 2000 yılında Erdemir Spor Kulübü'nde tekrar oynamaya başladı. Erdemir'de dört yıl oynadıktan sonra şu anda oynamakta olduğu Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'ne transfer oldu.

DERYA ANTAS

Doğum Tarihi ve Yeri : 1980, İstanbul
Boyu : 1.75
Pozisyonu : Forvet
Eğitim : Çankaya Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü 3. sınıf öğrencisi
Deneyim : Basketbola ilkököl 3. sınıfta başladı. Daha sonra Bakırköy Spor Kulübü'nde oynamaya başladı ve yıldız, genç klasmanlarında İstanbul'da ve Türkiye genelinde çeşitli dereceler kazandı. Özel Boğaziçi Lisesi ile ilk defa Türkiye Şampiyonluğu yaşadı. Daha sonra sırasıyla Deniz Nakliyat, Botaş, Urla, Fışkırılık, Erdemir spor kulüplerinde oynadı. Halen Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamakta.

GÖKÇE DOĞAN

Doğum Tarihi ve Yeri : 1986, Ankara

Boyu : 1.77

Pozisyonu : Guard

Eğitim : Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi

Öğretmenliği 2. sınıf öğrencisi

Deneyim : Spora 4 yaşında futbol oynayarak başladı ve ilköğretim okulunun tek bayan futbolcusu oldu. Yedinci sınıfta yüzmeye başladı ve 1998 yılında Ankara birincisi olarak ilk madalyasını aldı. Daha sonra basketbol kursuna başladı ve başarılı olarak MTA Spor Kulübü'ne geçti. 1999-2005 yıllarında Haziran MTA'da guard olarak oynadı. Halen Çankaya Üniversitesi'nde basketbol hayatına devam etmekte.

VAIDA ZAGURSKYTE

Doğum Tarihi ve Yeri : 1979, Kaunas/Litvanya

Boyu : 1.76

Pozisyonu : Guard

Milli Forma Sayısı : Tam olarak hatırlamıyor ama 15 yaşından buyana bütün kategorilerde forma giymiş.

Eğitim : Texas El Paso Üniversitesi Uluslararası İşletme Bölümü mezunu

Deneyim : Basketbola 7 yaşında Litvanya'da spor okulunda başladı. 2000 yılında basketbol oynamak için Amerika'ya Kansas'teki Seward Country Community Koleji'ne gitti. 2002 sezonunda ulusal şampiyonluk kazandı. 38 maçın hepsini kazanarak bütün All American ödülünü ve yılın çaylağı ödülünü kazandı. Amerikan Üniversiteler 1. Ligindeki 50 takım (Texas Tech, Kansas State, Houston, Auburn, West Virginia, Colorado...) arasından Texas'taki El Paso Üniversitesi'ni seçti. El Paso'da 2 sezon oynadı ve yılın en iyi transferi seçildi. 2004 yılında aynı üniversitenin Uluslararası İşletme Bölümünden mezun oldu ve Fransa'ya transfer oldu. Litvanya mili takımının Türkiye'de yapılan 2005 Avrupa Şampiyonasındaki ekibinde yer aldı. Litvanya bu şampiyonada Avrupa 4'üncüsü oldu. 2005-2006 sezonunda Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamakta.

Hobileri : Film, müzik ve kitap okumak.

ALVİNE MENDENG

Doğum Tarihi ve Yeri : 1981, Kamerun

Boyu : 1.88

Pozisyonu : Forvet

Milli Forma Sayısı : 3

Eğitim : North Carolina State Üniversitesi

İşletme Bölümü mezunu.

Deneyim : 1999-2000 sezonunda

Amerika'da Dayton Christian Akademisi takımın en iyi hücum, en iyi savunma ve

en istikrarlı oyuncusu seçildi. Mc Donald'sın All American Turnuvası'nda ödül aldı ve ülkedeki en iyi 25 genç oyuncudan biri seçildi. Sezonu 16.8 sayı, 10.8 ribaund, 3.2 assistle tamamlayıp 2.ligin en iyi 15 oyuncusundan biri seçildi. 2000-2001 sezonunda North Carolina State Üniversitesi'ne transfer oldu. 2002-2003 sezonunda 7,5 sayı, 6,3 ribaundla oynadı. Kamerun milli takımının Afrika Kupası'nda 18 sayı, 6 ribaund ortalamayla kupayı kazanmasına katkıda bulundu. 2003-2004 sezonunda North Carolina State Üniversitesi'nde oynadı. Atlantic Coast Konferansı'nda 9.1 sayı ortalamayla en skorer 22. oyuncu oldu. 2004-2005 sezonu WNBA San Antonio'nun antrenman kampında geçirdi. 2005-2006 sezonunda Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamakta.

LARISA SHANDRUK

Doğum Tarihi ve Yeri : 1972, Özbekistan

Boyu : 1.93

Pozisyonu : Center

Eğitim : Alma Ata Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü mezunu.

Deneyim : Basketbola 14 yaşında Özbekistan Spor Okulunda başladı. Türkiye'ye

ikinci gelişi. 2002-2004 sezonunda Güre

Belediyesi'nde oynadı. 2004-2006 sezonun-

da Çankaya Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynamakta. Kendisine örnek aldığı en favori basketbolcu Nowitzki (NBA)

Hobileri : Müzik dinlemek, kitap okumak.

Ayşe Dilek Ünüvar
Çankaya Üniversitesi İşletme Bölümü 4. Sınıf Öğrencisi
Çankaya Üniversitesi Bayan Basketbol 1. Lig Takımı Oyuncusu

“UNIVERSIAD 2005”

Birçok spor dalını bir araya getiren bir kültür ve spor festivali olması nedeniyle, dünyanın en önemli spor etkinliklerinden biri olan Üniversite Spor Oyunları bu yıl 11-21 Ağustos tarihleri arasında İzmir’de gerçekleştirildi. Ben de bu oyunlara Çankaya Üniversitesini ve ülkemizi basketbol branşında en iyi şekilde temsil etmek üzere katılmış bir sporcu olarak, İstanbul’dan Kuşadası’na; oradan da İzmir’e uzanan bir serüveni sizlerle kısaca paylaşacağım.

Universiade serüveninin ilk ayağı İstanbul’da yapılan üç günlük kamp ile başladı. Birbirlerini daha önceki lig maçlarından tanıyan 15 arkadaş, menajerimiz Celal Arısan, antrenörümüz Zafer Kalaycıoğlu, yardımcı antrenörlerimiz Olga Sevim ve Didem Akın ile birlikte bir ay boyunca sağlık ile ilgili her şeyimizle ilgilenenler – ki sonra en çok benimle ilgilenmek zorunda kalmıştır - Murat Can Bakkal ile çalışma fırsatımız oldu. Bu kamp daha çok yapılan organizasyonun ülkemizde olması dolayısıyla, önemini üzerinde durularak geçti. Henüz kimse sakat değildi ve psikolojik olarak da sağlıklıydı ama bu, Kuşadası’nda yaptığımız bir aylık kampın da böyle olacağı anlamına gelmiyordu.

Kuşadası’nda kamp yaptığımız yer, şehirden biraz uzak, denize sıfır, içinde üç yüzme havuzu olan bir tatil köyüydü. Bavullarımızla birlikte servisten indiğimizde iyi bir tatil olacak diye düşünmüştük; ancak nereden bilebilirdik ki ilk bir hafta suya ayağımızı bile sokamayacağımızı... Evet ilk bir hafta her gün çift idman yaptık, koştuk, sıçradık, hopladık... Arkadaşlarım da ben de olayın ciddiyetini henüz anlamıştık ki takım yavaş yavaş yorulmaya başladı. Sakatlıklar başladı. İlk önce de ben aşil tendonumdan bir sorun yaşadım -ki hala yaşıyorum- daha sonra dizlerinden ve benim gibi aşıllerinden sakatlanan –ki onlar da hala sakat- arkadaşlarım oldu. Tabii antrenörümüz hemen olaya el atıp idmanların sayısını ve şiddetini düşürdü. Artık havuza ve denize girmeye başlamıştık. Akşamları sinemaya gidiyorduk... Tabii ertesi gün antrenman zamanı hepimiz işimizin başındaydık ve elimizden gelenin en iyisini yapıyorduk. En güzeli de iyi bir idmandan sonra bizim için kesilen buz gibi karpuz dilimlerini çatal bile kullanmadan ellerimizle yememizdi! Denemelisiniz çok keyifli oluyor. Bazı zamanlar öğlen yemeğini spor salonunun küçük çimenliğinde köfte, kokoreç, ızgara gibi partiler yaparak geçiriyorduk.

Aslında sonradan düşün-
düğümde dolu dolu bir ay
geçirdik Kuşadası'nda. Arka-
daşım Tuğçe'nin bize çaldığı
gitardan, doğum gününü
kutladığımız kaptanımız
Ceyda'nın pastasını yemek-
tense savaş yapmayı tercih
etmemize, Kuşadası'nın
merkezine indiğimizde me-
deniyete kavuşmuş olmanın
sevinciyle kendimizi internet
cafeye atmamızdan, Burger
King'e kaçmamıza kadar her
şey çok eğlenceliydi. Kamp
esnasında ABD'den gelen

bayan basketbol takımıyla hazırlık maçı yapma şansımız oldu. Şu an hala e-posta yoluyla iletişim kurduğum arkadaşlar edin-
dim. Maçlarımızı izlemeye geldiler, bizi desteklediler, birbiri-
mize hediyeler aldık. Hatta hayatımdaki enteresan olaylardan
birini, yaptığımız bir hazırlık maçı sonra-
sında yaşadım. Sakat olduğumu öğrenen
iki Amerikalı oyuncu beni potanın altına
doğru götürüp el ele tutmamızı söyledi ve
üçümüz el ele tutuştuk. Önce biri sonra
diğeri Tanrı'ya iyi olmam için dua etti. O
an, belki de hayatımda unutamayacağım
anlardan biriydi. İkisine de çok teşekkür
ettim.

Bu sırada İzmir Atatürk Spor Salonu'ndaki
görmekli açılışa katılma fırsatımız da
oldu. O zaman İzmir'in de bu organizasyona en az bizim kadar
iyi hazırlandığını fark ettik. Tüm Türk sporcular aynı kıyafet-
leri giymiştik. Beyaz takım, kırmızı gömlek ve ay yıldızlı bir
arma. İşte o zaman Türk olmaktan, bu ülkede yaşayan sporcu
gençlikten biri olmaktan bir kez daha gurur duyduk.

Turnuva başladığında zaman kamptakinden daha hızlı ilerli-
yordu. Artık Foça'da Erkek Basketbol Takımıyla aynı otelde
kalyorduk. Arda kalan zamanların en eğlenceli kısmı tavla
partileriydi. Her gün bir saat otobüsle İzmir'e gidip geliyorduk.
İlk günler zor geliyordu; ama daha sonra her şeye olduğu gibi
buna da alıştık. İsveç, Slovakya, Avustralya, Tayland, Rusya,
Tayvan, Polonya gibi takımlarla yaptığımız maçlar sonunda
ancak 8'nci olabildik. Sakat oyuncular, eksik kadro –belki bu
bahanelerin arkasına sığınmamak gerekirdi- gibi nedenler ol-
masına rağmen, takımca elimizden geleni yaptık.

Evlrimize dönüş biletlerimiz alındığında içimizde bu büyük
organizasyona katılmış olmanın ve ay yıldızlı formayı giymenin
sevinciyle beraber, bir burukluk da vardı tabii madalya alama-
mış olmak. Ben, yine de dediğim gibi okullarımızı ve ülkemizi
iyi bir şekilde temsil ettiğimize inanıyorum.

Kamp çalışmalarından turnuvanın son gününe kadar aslında
yaşayabileceğimiz daha çok şey olmasına rağmen (Olimpiyat
köyünde zaman geçirmek, farklı insanlar, ülkeler, kültürler ta-
nımak gibi...) biz bunları yaşayamadık;
ama umarım ki iki yıl sonra yapılacak
olan oyunlara katılacak olan gençler daha
fazlasını yaşar ve başarı elde eder. Ben
kendi adıma Uiversiade 2005 İzmir'i gör-
memi, oradaki havayı solumamı sağlayan
başta ailem ve antrenörüm Haluk Bilgin
olmak üzere, bir buçuk ay boyunca her
tür sorunumuza çözüm bulan Celal Ağa-
beyimize, her şeyde olduğu gibi pis yedili
(ki 7 benim forma numaramdır) oynarken
vazgeçilmezimiz Zafer Ağabeyimize, pas-
ta savaşımızın son ve en önemli kurbanı Olga Ablamıza, bize
ablalık yapan Didem Ablamıza ve hiç yorulmadan benimle ve
tüm arkadaşlarımla ilgilenen Canbakkalımıza, herkese çok te-
şekkür ediyorum...

20 yıldır başarılarımızla **gurur** duyuyoruz...

1991'den beri yükseköğretim kurumlarına kazandırdığımız mezunlarımız...

Mimarlık Mühendislik Fakülteleri
1422 Öğrenci

Tıp Fakülteleri
228 Öğrenci

Hukuk Fakülteleri
236 Öğrenci

İktisadi İdari Bilimler Fakülteleri
1015 Öğrenci

Fen Edebiyat Fakülteleri
446 Öğrenci

Dil Bilimleri Fakülteleri
478 Öğrenci

Diğer
1028 Öğrenci

2004 ÖSS Fen Lisemizde % **99 başarı**

2004 ÖSS Lisemizde % **94 başarı**

2004 ÖSS Ankara'da **ilk 100'de**,

Türkiye'de ise **ilk 500'de 6 öğrenci**

2004 LGS Ankara'da **ilk 100'de**,

Türkiye'de ise **1000'de 8 öğrenci**

2003 / TÜBİTAK Kimya Projeleri Yarışması, **Türkiye 3.lüğü**

2004 / TÜBİTAK Matematik Projeleri Yarışması,
Türkiye 3.lüğü

2004 / Balkan Matematik Olimpiyatı, **Balkan 2.liği**

2004 / 45. Uluslararası Matematik Olimpiyatı,
Dünya 3.lüğü

2004 / Lise Kız Basketbol Takımı

Ankara 1.liği - Türkiye 5.liği

2004 / Gençler Kız Basketbol Takımı

Ankara 2.liği - Türkiye 8.liği

2005 / Lise Erkek Basketbol Takımı

Ankara 2.liği

ARI OKULLARI

ARI ÖNOKUL - ARI İLKÖĞRETİM OKULU - ARI LİSESİ - ARI FEN LİSESİ

Öğretmenler Cad. 112/2 06530 100. Yıl - ANKARA (Çankaya Üniversitesi Yanı)

Tel: 0.312.286 85 85 Pbx • Fax: 0.312.286 85 94 • web: www.ariokullari.k12.tr

•• Çankaya Üniversitesi

gündem